

Из Словото на
Учителя Петър Дънов

СМИРЕНИЕТО
Пътя към Бога

Из Словото на
Учителя Петър Дънов

СМИРЕНИЕТО ПЪТЯ КЪМ БОГА

съставител: Авенир Халани

Варна 2020 г.

ПРЕДГОВОР
КЪМ ТРЕТОТО ИЗДАНИЕ

В Смирението царува Божията благодат.
Смирението е ключа, който отключва вратата
към Бога.

Само в смиреното сърце Бог може да посади
Любовта си.

Смиреният е придобил лекотата на живота,
защото е свободен от тежестта на егото.

Чисти мисли, чувства и постъпки са почвата, на
която израства Смирението.

Само истински смиреният знае, че смирението,
което има, идва от Бога.

Смиреният е Маг, който може да превърне мрака
в сияеща светлина.

От смиреният човек злото извърща очи.

Смирението е капката, побеждаваща камъка.

Смирението е дар от Бога, за любящия от
неговия възлюбен.

Слънцето е емблема на Смирението.

Авенир Халани

СМИРЕНИЕТО И НЕГОВАТА ТАЙНА МЪДРОСТ

ПРЕДГОВОР

Мъдростта на смирието беше родена преди звездите, преди Вселената. Мъдростта на смирието беше родена преди всяко начало. Любовта е смиреномъдрие. Когато в любовта на човека има смирение, тогава човек може да постигне своята цел, своята наука. Любовта е кулминацията на всяка наука. Смирието е неизмерима височина, то е свързано с безкрайните крила на душата. С тези мощни крила човек може да разговаря с Вечността. Смиреномъдрият има будност за словото, защото той знае, че начинът на говорене се превръща в съдба или свобода. Смирието е път към съкровенната наука за живота, а тази наука произтича от Върховното Божество. Смирието е път към светлината, която се намира в човека, а светлината в човека се усъвършествува чрез жертвата. Жертвата не е от този свят. Жертвата е разбиране тайната на скритото Слово. Гордостта е път към пустата и неустроена земя, а смирието е първата крачка към свещената земя на Словото. Колкото повече се навлиза във вътрешността на смирието, толкова повече светлината в ученика се увеличава, и когато светлината стане по-бърза от 300 000 км в секунда, тогава миговете стават Вечност, тогава всеки

миг става Вечност. Гордият няма път и затова той ще се сблъска с мълчаливата воля на живота. Животът корегира всичко. Да имаш смирието в себе си, това значи да виждаш отвъдното, защото смирието е врата към тайните. Смирието в ученика е свързано с нетленната светлина, а това означава, че смирието има много дълбоки корени. Знае се, че дъбът - царят на дърветата - има много дълбоки корени; той не страда от сушата поради своята дълбочина. Учителят казва: Знанието има широчина и височина, но няма дълбочина, т.е. няма дълбоки корени. И така, знание, което няма корени в Духа, е илюзия; това е знание, с което умираш. В обятията на смирието злото загива, а това е така, защото чрез смирието си буден. Гордостта е его, а егото създава бедността. И така, пътят на гордостта завършва с един удивителен знак накрая на изречението, т.е. накрая на човешкия живот, това е знак за чудене... и човек започва да се чуди, защо животът му се е объркал. И аз се чудя, как хората не разбират толкова елементарни неща и от неразбиране са си въобразили, че смирието е овчедушие и слабост, но животът ще ги корегира. Пленници на мисълта си - освободете се от отровата на своята гордост и своето его и не чакайте добрите условия на живота да дойдат! Злото не се намира в лошите условия, то се намира в корените на твоето сърце, в твоите скрити желания.

Елеазар Хараш
Варна - 16.04.1997г.

СМИРЕНИЕТО КАТО ПЪТ

Знаете ли вие кога се е родила усмивката? - Когато се е проявил първият дух в света, който бил недоволен, че е могъл да се събере сега в такава малка форма, когато по-рано е бил толкова голям, че цялата вселена не е могла да го побере. Като затворил Господ този дух в най-малката форма, той бил недоволен и тогава Господ му се усмихнал. А усмивката се явява тогава, когато човек е доволен. Та този дух, като не го побираща първо цялата вселена, а после го затворили в тази малка форма, си казал: "няма какво" - примирил се. Господ тогава му се усмихнал и му казал: "ти сега разбра моя закон". Затова в света сега сме затворени в малки черупки. Ние сме много велики хора, велики духове. Всеки от вас иска да заповядва, да бъде цар, царица, да кажете нещо и веднага да стане. Не само у едного, но у всинца ви има тези велики идеи.

Сега Господ ни е турил в малки дупки. Като сме дошли да учим закона на смирение, Той казва: "тези мои велики деца в тези малки кратунки са доволни, усмихват се през тези малки мозъци и казват един за друг: "колко му са хубави очичките!"

Сега сме на правия път и сме по-добре, отколкото сме били по-рано, т.е. в разбиранията си.

стр 81-82 / I

Някой ви каже, че не сте добър човек. Не се сърдете, но помислете какъв път е доброто: на възлизане или на слизане. Доброто е път на слизане. Само добрият човек слиза до положението на бедния, на слабия, да му помага. Лошият стои на висотата на положението си и оттам дава заповеди. Мнозина искат да бъдат добри, но стоят на висотата на положението си и оттам говорят и заповядват. Това не е доброта, това е кряскане. Говориш ли отвисоко на хората, това не е добро.

стр. 103-104 / III

В школата най-първо ще влезете като слушатели. Ще влезете с абсолютно смирение. Няма да бъдете много смирени, ами свършено смирени! В туй смирение вие ще се подмладите.

стр. 151 / IV

Като слиза от невидимия свят, човек има високо мнение за себе си, мисли, че е Син Божий. Обаче щом слезе на земята, веднага го поставят на известна дисциплина, да се смири. И Христос е Син Божий, но като дойде на земята, трябваше да се учи на смирение. Той казваше за себе си: "Син Человечески няма къде глава да подслони". Като влезе в Йерусалим, Христос нямаше кон, на който да се качи, но трябваше от съседното село да доведат една ослица, която да възседне. Мислите ли, че вие ще влезете в Йерусалим по друг начин? - И вие ще влезете с ослица. Ослицата представя закон на четвъртото посвещение. Щом

дойде до това посвещение, човек ще възседне ослица и така ще влезе в Йерусалим. Като се качи на ослицата и мине през това посвещение, човек ще бъде готов да говори истината.

стр. 304 - 305 / III

Сега в пътя, по който вървим, сме дошли до едно място, дето вече Божествената Светлина и Божествената Любов могат да ни озарят, и ние можем да имаме едно приложение на туй учение, не в големи размери, но в малки.

стр. 57 / IV

Най-първо ще напуснеш светлото си място при Бога, при ангелите, и ще отидеш при падналите, ще ги подигнеш, и пак ще се качиш при Бога. То е един акт на любов. Следователно в акта на любовта има едно слизание и едно качване. Няма ли ги тези два акта, няма любов. И онези от вас, които искат да бъдат само щастливи, не разбират закона. Щастлив е онзи, който слиза долу и се окаля. Като се окаляш, няма да гледаш на окаляните си гащи. Като излезеш навън, ще се преоблечеш. То е вече акт или действие на любовта. Сега вие търсите само издигането нагоре. Първото е слизание надолу. И слабата страна, която аз забелязвам е, че като накараш някого да слезе, казва: "Аз ще се окалям". Без окаляне няма качване, работа не става. Сега, като сте с вашите бели дрехи и ви накарам да измажете нещо, няма ли да падне нещо върху им, да се изцапат? - Ще падне. Тия братя с тия

чисти дрехи, ако ги накарам да изметат двора, няма ли да се изпращат? - Ще се изпращат. Сега ние имаме една положителна философия, абсолютна философия, която ще приложим на опит. Тази философия е вярна и в най-малките неща. Истината седи в малките неща, не в големите.

стр. 15 / IV

Като ученици на Великата школа, вие се намирате пред велики задачи. За разрешаването на тия задачи се иска голямо смирение и чистота.

стр. 238 / III

Оставете старото, без да можете да видите новото. Сега вие с едната ръка държите света, а с другата се държите за Бога, та като оставите света, да се захванете за Бога. Не, не, ще отпуснете ръката, с която държите света. Ще се хванете само за Бога. Туй е потребно за самите вас. И тъй, във вашето съзнание трябва да израсте тази велика мисъл, да бъдете смирени и решителни, да няма абсолютно никакво лицемерие, никаква лъжа, никаква измама, никакъв гняв, никаква омраза. Тия неща може да дойдат. Всичко старо ще заличите, нека седи в архива на вашето минало.

стр. 277 / IV

Питам: кой човек е здрав, нормален? От Божествено гледище здрав човек, в пълен смисъл на думата, е онзи, в ума на когото не съществува абсолютно никаква отрицателна мисъл. Сълзите в

очите на човека са признак, че той се е отклонил от правия път. Беднотията, сиромашията не е нещастие, но тя показва, че човек се е отклонил от правия път. Външното богатство, към което хората се стремят, не е нещастие, но то показва отклонение от правия път. Многого знания, невежеството, гордостта не са нещастия за хората, но те говорят за отбиването им от правия път. В този смисъл истинският мъдрец не минава за учен човек. Той знае и разбира нещата от най-високото им положение - от Божествено гледище.

стр. 10-11 / V

Времето днес ви казва: Вие трябва да бъдете носители на новия живот! Разправяйте на всички, че семената, които сте посели някога на нивата, са измрели. Обаче щом дойде новият живот, влагата ще възкреси тия семена. Много от вашите мисли и желания са измрели, но ако живеете в закона на смирението и пуснете новия живот върху тях, те отново ще израстнат, и вие сами ще се чудите на заложбите, които Бог е вложил във вас. Това значи праведен човек. Праведният ходи по Божия път, който е път на красота. Праведният е специалист по всички работи; той и господар може да бъде, и слуга може да бъде, но времето си на никого не продава. Той всичко работи, но като дойде до плащане, там го няма. Вие трябва да мязате на онзи японски принц, който имал желание да изучи живота на японците отблизо, затова отишъл като слуга в едно богато японско семейство. Той прекарал там известно време и като дошъл денят

да напуска, господарят го извикал да му плати. Обаче той казал: Аз не искам никаква заплата. Трябва да напусна вашия дом, защото друга работа ме чака. Като си отишъл, едва тогава господарите му разбрали, че техният добър слуга бил японският принц, който дошъл у тях с намерение да се учи.

В това отношение всеки човек трябва да бъде самостоятелен и да знае, че е дошъл на земята да се учи. И царски син да си, трябва да бъдеш примерен слуга, че като напуснеш дома на господарите си, те да кажат: Добър беше нашият слуга! Като него друг не сме имали. Той беше идеен работник, всичко вършеше с любов. Когато някой се запитва защо е дошъл на земята, нека си отговори, че е дошъл на земята да научи закона на служенето, и така да го научи, че като напусне дома на своите господари, да чуе следните думи: Добър беше нашият слуга! Като него друг не сме имали.

стр. 114-115 / V

Сега ще ви препоръчам да четете Притчите, едни от които са по-мъчни за разбиране, а други - по-лесни. Те съдържат практически правила за всички положения, на които човек може да се натъкне в живота си.

Най-важният стих от 15 гл. на Притчите е следният: "Смирението предхожда пред славата". Когато се натъкнете на най-големите мъчности и несгоди в живота, вие трябва да имате предвид този стих и всичко да претърпявате, като знаете, че сте близо вече до края на мъчнотиите, т.е. близо до избавление.

Бог иде вече да ви избави! Този закон се проверява навсякъде в живота. Когато една болка се увеличи толкова много, че едва се понася, тя е дошла вече до своя край. Когато сиромашията стане непоносима, наближил е вече нейният край. Лошите работи нямат начало, имат край; добрите работи имат начало, нямат край. Някой казва: Няма ли край това нещо? - Има край. Щом има край, то е зло. - Ами това нещо няма ли начало? - Има начало. Щом има начало, а няма край, то е добро. Който търси края на нещата, той ще влезе в ада; който търси началото на нещата, той ще влезе в небето. Добрият, красивият живот има начало, няма край. Лошият живот има край, няма начало. Който пита за началото на нещата, поставят го при добрите условия на живота; който пита за края на нещата, поставят го при лошите условия на живота. Ето защо, и на вас казвам: питайте само за ония неща, които имат начало, а нямат край! Не питайте за неща, които нямат начало, но имат край! Следователно дойдеш ли до най-голямото мъчение, до най-голямото страдание, стисни устата си и мълчи, не питай за края. Ако питаш за края на сиромашията или за края на страданието, не само че няма да видиш техния край, но още по-големи изпитания ще ти дойдат.

За обяснение на последната мисъл ще приведа следния пример. Един беден българин отивал пеш от Одрин за Цариград по някаква важна работа. Той се доста уморил от дългото пътуване, та взел да се моли на Бога, дано се намери отнякъде един кон, да се качи на него, да си почине малко. Като вървял така,

случайно се обърнал назад и видял един турчин на кон, а след него тичало едно малко конче. - Хей, гяур, спри! - извикал турчинът. Българинът спрял, като същевременно си помислил: Ето, Бог ми изпрати едно конче. - Гяур, вземи кончето на гърба си! - заповядал турчинът. Уморен, не уморен, той вдигнал кончето на гърба си и продължил пътя си за Цариград. Като вървял с кончето на гръб, той се обърнал към Бога с думите: Господи, Ти ли ме криво разбра, или аз криво се молих? В такова положение може да изпадне всеки човек, който, тръгнал веднъж в Божия път, се чувства всякога незадоволен. Не трябва да бъде така! Тръгнеш ли веднъж в Божия път, ти трябва да бъдеш смирен, ако искаш животът ти да се изправи.

стр. 115-116 / V

Докато мисли, че е умен и няма какво да учи, човек ще си остане всякога глупав. Започне ли да мисли, че е глупав, че трябва много да учи, той има условия да се развива и да стане умен. Той е на прав път в живота си.

стр. 73 / VIII

Душата може да стане толкова малка, че с никакъв микроскоп да се не вижда. Същевременно тя може да стане толкова голяма, че нищо да не е в състояние да я обгърне. Значи в своето развитие душата се движи между тия два полюса, т.е. тя изучава законите на крайното смаляване и крайното увеличаване. Ако питате защо сте дошли на земята, ще ви кажа, че

сте дошли тук да изучавате законите на смаяването и увеличаването. Някога вие сте били грамадни същества, но сега, в сравнение с по-раншната си големина, сте толкова малки, че можете да влезете в орехова черупка.

стр. 123 / V

Цял живот съзнателна работа е необходима, за да може човек да реализира копнежите на своята душа. Затова не съжелявайте, когато не можете да постигнете всичко изведнъж. По малко, но всеки ден, прибавяйте нещо ново към вашия живот. Нека малките придобивки ви радват. Те са сигурни.

стр. 128 / V

“Направил си го малко нещо по-долен от ангелите.” Защо е дошъл човек на земята? Да учи закона на смиренето. Не само обикновеният човек трябва да учи този закон, но и Христос го учеше. Той знаеше този закон, но трябваше да го приложи на земята, да види какви резултати ще има. Като дойде на земята, Христос трябваше да приложи двата велики закона: закона на смиренето и закона на търпението. Като наблюдавам съвременните хора, виждам, че им липсват именно смирение и търпение. Следователно, ако някой ви пита защо сте дошли на земята, ще кажете, че сте дошли да учите законите на търпението и на смиренето. Щом научите тези закони в тяхното практическо приложение, вие ще завършите своята еволюция на земята и ще бъдете като Христа. Тогава

Христос ще ви бъде брат и Учител, а вие - Негови ученици. Това са проспекти на бъдещето, но само чрез тях вие ще разберете какво представлява човекът и какво - човешката душа. Душата крие в себе си велики блага, които едва сега човекът започва да прозира.

стр. 160-161 / V

Ще се възрази, че човек е създаден по образ и подобие Божие. Този стих има отношение към първия човек, а не към онзи, който е сгрешил. За човека след грехопадението се казва, че е в рабски образ. И Христос, като се видя в този образ, се смири. Следователно, докато не се смири и познае Отца си, човек не може да мисли, че носи образ на Бога. Защо страдат хората? - За да се смирят. Защо страдат животните? - По същата причина. Когато волът насочи рога си към своя господар, последният го мушне няколко пъти с остена си и го смирява. Така и Бог отпраща остена си към човека, който иска да бодне, да ритне, да хапе. Който много бодне и ритне, минава за голям философ и критик, с особени възгледи за живота, но често се натъква на остена.

стр. 3-4 / VI

Първата задача на човека е да разреши правилно живота. В разрешаването на тая задача се крие силата на самия живот. Който си даде отчет, какво представлява живота, той е пигмей, той е нищожество, той е микроб. Не е въпросът само да се надуваш, както някои змии, кокошки, пуяци. Достатъчно е да

се приближи човек до тях, за да се надуют. Не им се сърдете, така разбират, така постъпват. И вие не се сърдете, че ви говоря истината. Казвам: Докато сте на земята, мислете и работете, да разрешите правилно въпросите на живота.

стр. 61 / VIII

Какво представя Христовото учение? То е Божествената книга, от която всеки може да чете. Аз всеки ден преглеждам тая книга. Някой казва, че се е разговарял с Христа. Възможно е това, но само оня може да се разговаря с Христа, който се е повдигнал на едно високо стъпало и се е очистил. Ще кажеш, че си учен човек, че имаш достъп до Христа. Може да си учен по отношение на средата, която те обикаля, но не и по отношение на Христа. Смирение е нужно на човека. Като знаеш толкова, кажи колко години ще живееш, колко деца ще имаш, какви ще бъдат те. - Не зная нито колко години ще живея, нито колко деца ще имам. - Ти не знаеш неща, които се отнасят до тебе, а говориш за неща далеч от тебе.

стр. 69 / VIII

В една от притчите на Христа се говори за двамата синове: блудния и добрия син. По-малкият син отишъл в странство да се учи, но излял и изпил всичко с другарите си. Като останал без стотинка в джоба си и без работа, изоставен от всички, той се върнал при баща си, готов да работи при него като последен слуга. Баща му го запитал какво научил в странство,

какъв диплом носи. Синът отговорил: "След като минах през големи несрети и противоречия, реших да се върна при тебе със смирение и готовност за всякаква работа. Не мога да се нарека твой син, ще работя като слуга при тебе." Бащата се зарадвал, че синът научил добри уроци в живота, и го целунал. После заповядал на слугите си да заколят угоено теле за него, да го окъпят и облекат в нови дрехи. Турил пръстен на ръката му и започнали да се веселят. В това време по-големият син се връщал от нивата, уморен и гладен. Отдалеч още той чул музика, веселба и запитал слугите коя е причината за това. - Брат ти си дойде от път, отговорили те. Големият брат се наскърбил и не се явил при баща си. Последният го потърсил, и като го намерил, запитал го: "Синко, защо си недоволен?" Синът отговорил: Едно научих от живота, че няма признателност и благодарност. Цял живот ти работя, но ти никога не си заклал за мене едно теле. Бащата казал: Не се безпокой, синко, всичко, каквото имам, е твое. Ти разполагаш с него. Бащата разбрал, че големият син не е научил най-важния урок от живота - доволството и смирението. За да се задоволи, трябва да му даде нещо.

стр. 73-74 / XI

И тъй, недоволният е големият син, а доволният - малкият син. Първият не е разбрал още живота, а вторият го е разбрал. Двамата синове са в човека вътре. В един момент човек е доволен, в друг момент - недоволен. В един момент съзнанието му е будно, той

е кротък, смирен, въздържан. В друг момент мисли, че е онеправдан и неоценен. В един момент се чувства малък, слаб и уповава на Бога. В друг момент се чувства силен и мисли, че каквото желае, може да направи. В края на краищата не излиза така.

стр. 75 / XI

Желая ви да станете слуги на доброто и господари на злото. Думата "слуга" е щастливо число, а "господар" - нещастно. Ще превърнете нещастното число в щастливо, като слугувате на доброто, на единицата, или на Бога. - Как ще слугувате? - По метода на любовта, по метода на мъдростта и по метода на истината. Като приложите тези методи в живота си, ще слугувате на любовта, на мъдростта и на истината. Този е пътът, по който можете да станете Синове Божии.

стр. 55 / XVII

В една от миналите войни един полковник бил хванат в плен. Като го водели в казармата, един от войниците го ударил с пушката си по гърба. Той веднага се обърнал назад, строго изгледал войника и си казал: Да имам сабя в ръка, щях да ти покажа кой съм. В това време нещо му пошепнало: Върви напред смело и не се обръщай назад. Мина времето на големите величия. Война е това! Колкото силен да си, могат да те хванат в плен. Хванат си вече, няма какво да правиш. Смирение се иска от тебе.

Помнете: всички можем да бъдем хванати в плен.

Днес доброто и злото воюват помежду си. Както на бойното поле можеш да паднеш в плен, също така и в живота. В това няма нищо срамно. Както добрият човек попада в плен на злото, така и лошият пада пленник на доброто. Когато стане примирие между доброто и злото, човек се освобождава от пленничество. Пленниците на злото и на доброто са герои, които не трябва да се възмущават от пленничество. Да бъдеш пленник, това значи да се учиш.

стр. 81-82 / XII

Станете като децата, да се ползвате от всички блага - малки и големи. Ако сте големи, никакъв салон няма да ви събере. Какво ще правите, ако сте големи като слънцето? Кой салон ще ви събере? При това, вие трябва да слушате, каквото ви проповядват. За да влезете в салона, да слушате проповедта на разумните хора, вие трябва да се смалите. Един ден, когато придобиете знанието на земята, вие ще влезете в големите салони, дето се събират великите същества на космоса. За малките същества - малки салони, а за големите - големи салони.

стр. 187 / XII

Казал е Великият Учител на човечеството: "Ако не станете като малките деца, няма да влезете в Царството Божие". А това значи да възприемем новото, което иде в живота, така както малките деца възприемат всичко ново. Всеки знае, че когато дойдат малките деца в един дом, те носят радост на родителите и на всички

околни, и затова са обичани от всички. Те носят в себе си новия живот, новия стремеж, носят в себе си чистота и невинна любов, още необпетнена с лъжата, подозрението, насилието и други процеси. Децата носят духа на смирението и помирението.

Следователно и съвременните народи трябва да станат като децата, т.е. да се помирят с новите наредби, които природата внася сега. Хората с обикновени ежедневни стремежи не съзират още тия нови наредби; само високоразвитите и чувствителни души, които са се издигнали с необикновени усилия над уровня на обикновеното схващане и разбиране, само те могат да съзират това ново, което влиза в живота, както ранобудните птички и нежните цветенца схващат приближаването на пролетта или изгрева на Слънцето и оповестяват това, едните със своите мелодични песни, а другите със своето израстване и цъфтене.

стр. 45 / XIII

“За да се изпълни все що е писано”. С други думи казано: Съд Божи иде в света! - Кога ще дойде Божият съд? - Когато Божествената светлина влезе в умовете на хората и те започнат да виждат ясно всичко, каквото са направили в сегашния и в миналия си живот. Те се намират вече пред нова задача: да изправят живота си, да изправят всичките си погрешки. Благодарете за светлината, която ви е дадена, и бъдете готови, като блудния син, да се обърнете към Бога с разкаяние и смирение, и кажете: Господи, бъди милостив към нас! Не изпълнихме волята Ти, но сега сме готови да станем

слуги, да Ти служим с любов. Помолете се на Бога да напише имената ви в книгата на живота. Откажете се от лъжата, на която сте служили с години, и приежете истината.

стр. 12 / XIV

Приложете новото учение! То е лично учение за всеки отделно, но трябва да се приложи. Не се питайте един друг кой го е приложил и кой не. Всеки сам да го приложи по вътрешно разположение. Питат ме защо аз не ви наложам новото учение. Нека всеки направи това, което Бог му е казал вътре, по своя лична воля. Бог казва: Ако следвате закона на любовта, всичко ще ви се нареди добре. Странанията ще ви напуснат, противоречията ви ще се разрешат. Ако не вървите по закона на любовта, странанията ви ще се увеличат, но няма да ви напуснат. Докато дойдете до любовта, понасяйте странанията си с търпение и смирение. Не се спъвайте от своето минало. Не се страхувайте от странанията.

стр. 162-163 / XV

В Стария Завет се говори за праведния Йов. Той беше богат човек, ядеше и пиеше, от нищо не се нуждаеше. Неговият велик Учител, който искаше да му покаже пътя, казваше: Не е този пътът, по който искаш да намериш смисъла на живота. Той обаче мислеше, че има много знания. Неговите приятели идваха, остреха си езиците, но с това нищо не стана. Като отидоха къщите му, и нивите, и лозята, и овцете,

и говедата му, и синовете, и дъщерите му - той всичко изгуби, тогава го нападнаха и струеи по цялото тяло, и той почна да търси Бога. Той се бори със себе си, със своята гордост, и си казваше: Аз това направих, онова направих. И най-после Господ му каза: Нали искаш да ме видиш? Запретни се като мъж, аз ще ти проговоря. Като му проговори Господ, той каза: Значи тази работа не била така! С тази болест Йов влезе в гроба, изгни вътре, и жито порасна отгоре му. И нивите, и къщите, и синовете му се върнаха. - Но кога? - След като издържа великия изпит на страданията.

стр. 195 / XV

И тъй, за да се домогнете до любовта, трябва да бъдете ученици. За да бъде обичано от майка си, детето трябва да бъде дете. Ако не се проявява като дете, не може да спечели любовта на майка си. Искате ли да те обичат, стани като детето. За да бъде обичан, и ученикът трябва да се постави в положението на ученик. Ако искате да опитате любовта, трябва да се поставите в положението на дете или на ученик. Ако искате да опитате любовта, трябва да слезете на земята, да се ограничите, да определите отношенията си към Бога. Щом се смирите и станете като Бога, ще живеете в Него, няма защо да Го търсите отвън. Щом се ограничите и започнете да работите за Бога, Той ще ви се изяви в своята любов. За да живеете в Божията Любов, тялото ви трябва да бъде хармонично. Това значи да имате сърце, направено от фина материя; ум, направен от организираните сили на природата; душа,

произлязла от субстанцията на Бога, т.е. от Неговата същина; и дух, подобен на Божествен лъч, който оживява всичко. Когато тези елементи се съчетаят хармонично, човек дохожда до съзнанието, че живее едновременно във всички светове - на физическия, в астралния, менталния, причинния и Божествения.

стр. 129 / XVI

Съвременните хора се нуждаят от положителна философия, а не от философията на камъните, растенията и дърветата. Стяхната философия не можеш да отидеш далеч. Какво са постигнали камъните? - С тях постилват улиците. Какво са постигнали дърветата? - С тях правят къщи, огради и др. Като вижда, че те се стремят нависоко и се борят помежду си, кой да излезе над всички, човек взема брадвата и започва да сече. Така дърветата научават урока си и продобиват смирение. Те започват да се жертвуват, дават плодовете си, без да очакват нещо. Смирение е нужно на човека. Ако е горделив като дървото, трябва да се жертвува за другите, безкористно да дава плодовете си. Така ще се избави от брадвата на своя господар. Ако е горделив като камък, трябва да се смали, да се зарови дълбоко в земята и да се превърне в скъпоценен камък. Хиляди години трябва да стои той там, докато човекът го извади, шлифова и тури на себе си като украшение. Само така камъкът ще се избави от чука на своя господар. Докато гледате отвисоко на по-долностоящите, брадвата и чукът дълго време ще играят върху гърба ви. Докато мислите само за себе

си, за своите лични нужди, вие ще падате и ставате, ще печелите и губите и ще се чудите защо нямате успех в живота си. Много естествено. Гордостта и щеславието събарят човека, а не го повдигат.

стр. 37-38 / XVII

Христос казва: "Ако думите ми пребъдват във вас, и вие - в мене, Аз и Отец ми ще дойдем и ще направим жилище във вас." Това показва, че всички добродетели имат определена среда и място за живеене. Всяка добродетел си има свой обект: честността има свой обект; доброто има свой обект; интелигентността има свой обект; благородството, великодушието също имат свой обект. Честният, добрият, интелигентният създава в себе си условия за придобиване на смиренното.

стр. 143 / XXI

Кой се смирява? - Който е способен да се огъва, т.е. да служи на Бога и да Му се подчинява. Само зеленото, живото дърво се огъва и расте. Сухото дърво обаче не се поддава на огъване. Речеш ли да го огънеш, ще го счупиш. Следователно, докато расте и се развива, докато живее, човек може да се справи с гордостта си. Пресъхне ли животът в него, той се превръща в сухо дърво, което лесно се чупи и гори. За да огънете сухото дърво, трябва да го намокрите, т.е. да го прекарате отново през живота. Най-горделивото дърво в живота е човекът. Той постоянно се обижда. Някой му казал нещо, той се обижда. Че обущата, дрехите и шапката му са скъсани, пак се обижда. Че

не го погледнали, както трябва, или не го оценили правилно, пак се обижда. Светът е пълен с горделиви дървета, които постоянно се търкат едни в други. Кой кого трябва да успокоява, и кой на кого да каже добра дума, не се знае.

Като се уподобяват горделивите хора на сухи дървета, това не значи, че човек е най-лошото същество на земята. Той е лош, докато не се очистил, докато лежи в калта. За да прояви доброто в себе си, трябва да стане, да се изправи на краката си и да се очисти.

стр. 44 / XVII

Преди години пътувахме с един приятел до Пазарджик. Като слязохме на гарата, потърсихме файтон, но не намерихме. Казахме на едно момче да ни изпрати файтон от града, но то забравило да изпълни поръчката, и продължихме да чакаме. Най-после видях една обикновена кола и казах на приятеля: Да се качим на колата и да платим на коляра, колкото иска. Така стигнахме в града. Важно е да разрешавате противоречията. Как ще ги разрешите, това е второстепенен въпрос. Можете да ги разрешите, като се качите на автомобил, на файтон, а можете да се качите и на проста, селска кола. Пазете се от привидно благоприличие. Ще кажете, че не искате да пътувате с проста кола. Използвайте условията, преди да сте се вкиснали. Превръщайте неблагоприятните условия в благоприятни. Само така ще разрешите правилно противоречията си. Само така Христос, т.е.

любовта, ще спре пред вас и ще отвори очите ви да прогледнете.

стр. 264-265 / XVII

Казано е в Писанието: "Дайте телата си в жертва, света и Богоугодна". Мислиш ли само за хранене и обличане на тялото, ти ставаш негов роб. Така ти нарушаваш Божия закон и влизаш в стълкновение с всички хора. Даде ли човек предимство на желанията на тялото си, той проявява животинското в себе си, а духовното пренебрегва. Такъв човек мисли за слава, за почести от хората, а забравя да прояви доброто в себе си. Виждате го горд като паун. Разперил опашка, той върви напред, иска да обърне внимание на всички хора. Като е дошъл на земята, човек трябва да се ръководи от Божиите закони, а не от човешките и животинските. Не живее ли така, той сам определя съдбата си, сам подписва тежката си присъда.

стр. 96-97 / XVII

Всеки човек има такава опитност: ведно отношение някоя причина произвежда в мислите и в чувствата му известен обрат, добър или лош, и след известно време същата причина произвежда обратен резултат на първия. В притчата за блудния син виждаме нещо подобно. Блудният син пожелал да напусне бащиния си дом, за да бъде свободен, да придобие повече знания. Той взел дяла си от богатството, което му се падало, и отишъл в странство. След като изпил и изял всичко, каквото имал, той почувствал ограниченията

на света, заробил се и станал свинар. Същото желание и същият стремеж в него за свобода, както в първия случай, го заставил да се върне при баща си, разкажал и смирен, да поиска извинение и да заеме положението на бащините си слуги. Той разбрал, че като слуга при баща си ще бъде по-свободен, отколкото да бъде господар на себе си, за което не бил още готов.

И тъй, когато изпадне в ограничение и робство, човек трябва да се смири и разкае, да направи съзнателна връзка с Първата Причина, с разумния свят. Ако не направи тази връзка, той е на отчаяние, осъден на пълно обезсмисляне на живота. Отчаянието води човека към безизходно положение, към смърт.

стр. 281-282 / XVIII

От вас, българите, се изисква доблест. Човек трябва да бъде смирен. Аз ще ви кажа какво значи да бъдеш смирен: Никога да не лъжеш, да бъдеш свързан с Бога; да имаш велика душа; да бъдеш благороден и възвишен във всичките си прояви. Такъв трябва да бъде българинът.

стр. 128 / XXI

Не е въпрос в голямото богатство, нито в многото знания. Малкото се благославя. Достатъчно е човек да посее едно житно зърно при добри условия и да има търпение да чака 12 години, за да получи такова изобилие, каквото никога не е очаквал. Едно житно зърно ще даде 30, 60 и 100 зърна. При голямото богатство, което им е дадено, хората се оплакват

от живота си. Те четат живота на великите хора, на великите Учители, проповядват Словото им, и въпреки това търсят начин да подобрят живота си. Всеки велик Учител носеше по едно семе за посяване. Първият Учител казваше: Посейте това семе в сърцата си. Вторият казваше: Посейте това семе в умовете си. Третият казваше: Посейте това семе в душите си. Четвъртият казваше: Посейте това семе във вашия дух. Сейте и работете.

стр. 370 / XVIII

Който може да ви покаже правия път, трябва да го слушате. Той може да бъде прост или учен, малък или голям. Как ще погледне ученият на малкото овчарче, което му показва правия път? Ученият се е объркал в планината и не може да намери пътя си. Той ще благодари на овчарчето и ще се остави на него с всичкото си доверие. На планината овчарчето е професор, учен човек, а в града то отива при учения, като при свой учител, да се учи.

стр. 378 / XVIII

Един мой познат ходил на Мусала и ми разказваше, че там направил една малка станция за измерване силата на ветровете. Не се минало много време и половината от дъските били изкъртени от ветровете. Те са по-силни от дъските, пък и от цялата постройка. В своята гордост човек прилича на планински връх, дето вилнеят бури и ветрове и рушат всичко, каквото срещнат на пътя си. Всеки се качил на своя връх и

оттам наблюдава живота. Когато дойде Божията Любов като силно течение, като силен вятър, ще каже: Долу, тук не може да стоите. Ако е въпрос за разнообразие, може да останете само един-два часа, но не повече. Скоро долу, в долината! Не е позволено да стоите повече на върховете, да ги петните. Как смеете да се качвате на върховете и да оставяте своите извержения? Гордостта е човешко извержение. Когато ангелите видят, че на високия връх се качил горделив човек, те веднага ще го свалят долу. Ако не слуша, те ще го изхвърлят с главата надолу. Високите места са чисти и свети. Те принадлежат на Божествения свят. Обикновеният човек няма право да живее там, да си оставя нечистотиите. Човек може да живее в долините, там е неговото царство. Като се качваш на висок връх, ти ще оставиш стомаха, черния дроб и бъбреците си долу, няма да ги вземаш със себе си. Те са носители на материя, която се разлага и гние. Те крият в себе си известни слабости и пороци. Затова е казно в Писанието, че който отива при Бога, трябва да бъде абсолютно чист.

стр. 153 / XXI

Питат ученика: Какво искаш - да ти се даде благо отвън, или отвътре? Някои ученици искат смирение, те не искат нито сила, нито власт, нито пари. Който се стреми към силата, той постепенно се отдалечава от Бога. Целият свят върви днес в пътя на насилиято. Учениците, които са избрали пътя на насилиято, са създали днешния ред и порядък. Те са разбрали

само външната страна на живота. От хиляди години те забелязват, че им липсва нещо съществено. Други ученици са избрали пътя на смирението и жертвата. Аз говоря за съзнателната жертва, а не за самопожертвуването, което подразбира самоунищожение.

стр. 171 / XXI

Първоначално Павел беше горделив, но като позна Христа, мина през големи страдания. След като му удариха пет пъти по 39 тояги, той каза: "Виждам, че с големи страдания ще вляза в Царството Божие." Тогава той се смири и се свърза с Бялото Братство.

стр. 239-240 / XXI

За да възлюбим Бога, трябва да свържем душата и духа си с Душата и Духа на Бога. Тогава ще има преливане, т.е. правилна обмяна между Бога и нас. Колкото блага ни даде Той, толкова ще дадем и ние. Щом се създаде тази правилна връзка, тогава Бог ще ни призове като свои съработници. Той и днес казва: "Елате да работите с мене." Щом станем съработници на Бога, всичките ни работи ще се благословят. Това значи да имаме правилно ръководство. При тази връзка вие ще почувствате вътрешна пълнота в себе си. Така именно ще изучавате Божественото знание, което ще внесе във вас мир, вътрешен подтик и повдигане на вашия дух. То ще създаде във вас такова вътрешно разположение, с което ще преодолеете всички мъчности в живота си. При връзката на

човека с Бога няма да има мъчнотия, която не може да се преодолее. Първото нещо, което се изисква за създаване на тази връзка, е смирението. Това е един от законите на Всемирното Бяло Братство. Смирението е първото качество, което се иска от ученика. При Бога ще отидеш не праведен, а смирен.

стр. 233 / XXI

Казано е в Писанието: "На горделивия Бог се противи, а на смирения дава благодат." Горделивият казва: Знаеш ли кой съм аз? - Кой си? Едно от ограничените същества, което не знае своя далечен произход. Който знае своя далечен произход, лесно се справя с живота. Той знае защо е дошъл на земята: взема мотика, лопата и отива на работа. Той казва: Един Бог има в света. Всички хора са Негови съработници.

стр. 103 / XXIII

Земята е един от низшите светове, в сравнение с другите светове. Тя е под тях. Животът на земята приготвя човека за по-велик живот. Той е лаборатория, в която се правят различни опити. Земята е изправително заведение. Когато някой дух в духовния свят стане много своенравен и не иска да се подчинява и изпълнява Божествените закони, изпращат го на земята да се смири. Когато някой дух от онзи свят не се подчинява на Божествените закони, изпращат го на земята да се възпитава. Щом слезе на земята, веднага го обличат в материята и го ограничават. Той ходи тук-там с наведена глава, говори, но никой не го слуша.

Най-после той казва: Работата не върви. На небето е бил архангел, а тук минава за обикновен човек.

стр. 112 / XXIII

Мисли за малки работи, за да се домогнеш до големите. Някой иска да стане министър или владика, да го уважават и почитат. Какво ще придобиеш като владика? Ще ти целуват ръката, ще ти се кланят, но един ден и ти, като всички хора, ще умреш. Ще ти турят надгробна плоча, че тук е погребан еди-кой си човек. Има смисъл да те заровят в земята, но да можеш и от гроба да помагаш на хората.

стр. 41 / XXII

Ние не се нуждаем от много владици. Един владика ни е достатъчен. Като ме укоряват, владиците сами изпадат в противоречие. Те казват, че съм се провъзгласил за Христос. Всъщност, като се наричат архиереи, те се провъзгласяват за Христос. Според мене, един архиерей има в света - Христос. Никой друг не може да се нарече архиерей. Обръщам се към владиците и казвам: Снемете одеждите си и се облечете в дрехите на ученици. Нека се смирят! Нека съзнаят, че те не са в състояние да оправят България.

стр. 180 / XXIII

Импулсът на младия иде от небето, а старостта е състояние, което иде от земята. Радостта и веселието са процеси, които идат от небето, а страданието и обезсърчението - от земята. Обезсърчиш ли се, дядото

е в тебе. Какво трябва да правиш? Гледай нагоре, как детето гледа. Щом гледаш нагоре, ще се насърчиш. Когато започне да гледа към детето, дядото се смирява. Когато отправя погледа си към детето, се стреми към нещо високо.

Следователно детето трябва да има стремеж, а дядото - смирение. Като се смирява, човек се подмладява. Докато не се е смирил още, той се оплаква от болести, от страдания и т.н. Защо? Защото живее на земята. Обаче детето, което току-що се ражда, не страда от никакви болести. В него се проявява Божественото, в което няма болести, няма съмнения и противоречия. Държите ли тази мисъл в ума си и работите с нея, вие ще се освободите от всички несгоди и мъчности в живота си.

стр. 50 / XXIV

Като изучава себе си, човек се натъква на своите лични чувства и вижда, че те стават причина за проява на злото. Честолюбието запример води след себе си много отрицателни чувства. Честолубие, щеславие, гордост са лични чувства, с които човек трябва да знае как да се справя.

стр. 227 / XXIV

Съвременните хора разглеждат въпросите философски, като се спират върху важните, големи въпроси. Като стигнат до някой дребен въпрос, те го отминават, не му обръщат внимание. Човек трябва да се спира и върху капката вода. Колкото и да е малка,

и тя допринася нещо на човека. Всяка мисъл, всяко чувство и всяко желание, колкото и да са малки, все допринасят нещо в живота на човека. Те са подобни на капките вода, които, колкото повече се увеличават на брой, толкова по-голяма полза принасят. Като ученици, вие трябва да започнете от малките величини и постепенно да отивате към големите. Що се отнася до резултатите от работата ви, не очаквайте изведнъж големи резултати. Какви ще бъдат те, това зависи от самия човек.

стр. 317 / XXIV

По-добре е човек да слугува, отколкото да господарува. Ако човек предпочете да слугува, все ще научи нещо; ако иска другите хора да му слугуват, а той да господарува, ще произведе известна дисхармония между близките си, които ще бъдат недоволни от него.

стр. 103 / XXIV

Ако приятелят ви казва, че не сте искрен човек, потърсете тази слабост в себе си и вижте, ако я имате, можете ли да я изправите. Вгълбете се в себе си и намерете корена на тази слабост. Тя може да води началото си от някой ваш дядо. Като намерите корена ѝ, вие можете да се освободите от нея. Тъй щото, когато някой ви покаже една ваша слабост, не се сърдете, но благодарете, че имате възможност да я видите. Ще ви каже някой, че сте горд. Ако това е истина, благодарете, че имате възможност да се видите и да се изправите.

По какво познавате гордия човек? Той ходи изправен, поглежда на хората отвисоко. Той не се огъва лесно. За да се огъне, трябва да е видял нещо особено. Той казва: Аз мога да се наведа само тогава, когато срещна нещо, което заслужава навеждането ми. Не е въпрос до навеждането на човека, но до вътрешния импулс в него. Срещате хора, които се кланят наляво-надясно, а други не обичат да се кланят. Това не показва, че първите не са горделиви, а вторите са горделиви. Когато се произнася за нещо, човек трябва да има право разбиране.

стр. 111-112 / XXIV

Бъдете доволни от положението, което заемате. Има същества, които са над вас, но много същества са под вас. Вие не сте последен в света. Като погледнете нагоре и благодарите за положението си, и вие ще се качите по-високо. На ония, които са под вас, кажете им да бъдат благодарни от положението си, за да се качат и те на вашето място.

стр. 118 / XXVII

Човек трябва да се освободи от второстепенните неща в живота си и да остане само със съществените. Чрез същественото само човек може да се домогне до Великата истина в живота. Несъществените неща са украшения, от които човек трябва да се освободи. Може ли да се моли на Бога опзи, който се облякъл в царска мантия, с корона на глава, със златни пръстени на ръцете си? И да иска, той не може да се моли усърдно.

Мисълта му ще бъде заета само с украшенията и с неговото високо положение. За да се моли усърдно и молитвата му да бъде приета от Бога, той трябва да се откаже от своето високо положение, да забрави своя царски сан, да покрие главата си с вретинце, както е казано в Библията. Смирение се иска от човека.

Следователно, за да се облече с дрехата на смирението, преди всичко човек трябва да отиде на баня да се окъпе добре. Смирението подразбира външна и вътрешна чистота.

стр. 156-157 / XXIV

Вие сте християни, вярвате в Христа; питам ви: колцина от вас имате преживявания, по които да познавате Христа не както е бил на земята, но както е сега? А тази опитност е необходима, и към нея вие трябва да се стремите. А за да я добиете, трябва в душата си да имате дълбоко смирение. Защо ви е необходимо смирението? Христос казва: "Елате при мене, защото аз съм кротък и смирен по сърце." Какво разбирате под думите кротост и смирение? Кротък и смирен човек не се подразбира, че трябва да стане мост на всички. Не. Кроткият и смиреният човек не е най-слабият, той е най-силният човек, който зло не прави, и най-умният, който никога не допуска лоши мисли. Много от вас съзнавате, че правите грешки, и ви става тъжно, но за да ги избегнете, две качества са необходими за сърцето ви - кротост и смирение. А те се придобиват при най-големите изпитания и мъчнотии в живота, а не при охолан живот. Те не се

добиват в търговски дюкяни, нито в училища, нито в църкви. Ще ме запитате: тогава где се придобива? Ще ви отговоря с едно сравнение. Ако желязото ви запита где може да добие светлина и топлина, как ще му отговорите? В огнището, за която цел е потребно духало и ковач. Сега направлявам мислите ви към този закон, да измените вашия поглед върху нещата. Де се намира това огнище в човека? В сърцето.

стр. 6-7 / XXV

Вие идете с онези понятия за ваше минало величие, с които сте били на небето. Не, тук не сте царски дъщери. За Христа се казва, че като се намерил в рабския образ и подобие на човек, смирил се. Вие сте идвали на земята много пъти, и сте дошли да се учите, но за да се научите, трябва да разбирате основните закони, които Бог е вложил в живота.

стр. 12 / XXV

Работете върху кротостта и смирението, защото няма по-хубаво нещо от това, да сте в едно общество на смирени и кротки хора. Като поставите кротостта и смирението като основен камък, ще може да отстраните всички спънки, мъчнотии, неприятности, които срещате в обществото, в домовете си, или където и да е. Вие имате кротостта и смирението в себе си, но те са стояли досега във вашите хамбари в потенциално състояние, сега вече трябва да ги изнесете на нивата, и там да ги посееете. Някои от вас са по-кротки и смирени, защото имат повече влага. А

онези, по-коравите буци от нивата ви, те нямат влага. Ако у някого няма кротост и смирение, и да дойде любовта, нищо няма да направи, тя ще го изсуши, ще го направи на пастърма. За да разберете любовта, тя трябва да мине през кротостта и смирението. Такъв е законът.

стр. 20-21 / XXV

Когато влезете в Школата, първото нещо, което се изисква от вас, е смирение и послушание. И царски синове да сте, ще съблечете своята мантия и ще упоавате не на царската кръв, но на своя ум и на своето сърце.

стр. 9 / XXVI

Сега всички трябва да работите, да развивате в себе си кротост, смирение, въздържание, любов, вяра, търпение и т.н. Казвате: Воля нямаме, за да постигнем тия добродетели. Не, всички имате воля, но трябва да проявите добрата, разумната си воля.

стр. 191 / XXVI

Сегашният свят е пълен с господари, но не и със слуги. В миналото господарите са били все слуги и слугини. Единственият господар в света е Бог. Следователно човек е в заблуждение, докато мисли, че е господар в света. Този господар иска да заповядва на хората и с това мисли, че е изпълнил предназначението си на земята. Той иска да заповядва на подобните си, също така господари като него. Обаче невъзможно е

господар да заповядва на господаря. Щом не може да заповядва, човек се чувства нещастен и казва: Защо никой не ме слуша? - Защото не си господар по призвание, а сам си се произвел за такъв, както Дон Кихот, който постоянно воюва в името на своята Дулцинея, и Санчо Панса, който иска да заеме високо положение.

И тъй, като е дошъл на земята, човек трябва да служи, да стане слуга, да познае себе си. И Христос дойде да служи. Той казва: "Не дойдох да ми служат, но да послужа." Той разбираше своето предназначение. Когато искаха да Го направят цар, Той се отказа. Христос запасеше, че Неговото царство не е от този свят. Съвременните хора още не съзнават своето предназначение и като се натъкнат на някакво страдание, те роптаят, не искат да страдат. Когато срещнете, ще чуете да казва: Все на мене ли трябваше да се дадат тия страдания? Все аз ли трябва да страдам? - Кой друг ще страда, ако не слугата? Страданието е за слугата, а радостта и веселието - за господаря. Закон е: ако господарят е щастлив, и слугата ще бъде щастлив. Ако слугата направи господаря си нещастен, заедно с него и той ще бъде нещастен. Няма по-добро положение за човека от това, когато дълбоко в душата си съзнае, че е слуга, дошъл на земята да направи нещо и за другите хора, а не само за себе си. Много хора са нещастни, понеже не могат да служат даже и на своя господар. Щом е дошъл на земята, човек трябва да признае господаря в себе си, да му служи с любов. Каквото му заповяда, да го изпълни и да каже:

Да бъде твоята воля. Кажете ли ти господарят, че днес трябва да ядеш само хляб, изпълни заповедта му, без да питаш защо. Когато господарят види, че слугата му е готов да изпълни всичко заради него, и той ще му отговори със същото.

стр. 135-136-137 / XXVII

Хората се страхуват от думата "слуга", понеже имат предвид слугите, които работят за пари и без любов, без съзнание за своята служба. Ние говорим за служене от любов, както са служили пророците и апостолите. Думата "служене" е свещено звание. След като си служил на Бога добре, тогава само можеш да се наречеш Син Божи. Докато не си бил слуга, ти не можеш да бъдеш син. Само синът знае как трябва да служи на баща си. Най-добрият слуга на един баща, това е неговият син. Не може ли синът да служи на баща си, той не може да бъде негов син. И ангелите са Божии служители. Ще кажете, че на земята званието "слуга" е презряно. На земята е така, но не и на небето. Презрените неща на земята са почитени на небето. Хората са изопачили понятието "слуга", и въпреки това искат да бъдат щастливи. За да бъде щастлив, преди всичко човек трябва да е бил слуга. Само в служенето човек познава себе си. Истинският живот се изразява в служене.

Първото положение, което човек трябва да приеме, е да стане слуга и да съзнае своята работа, да я изпълнява с любов. - Защо животът няма смисъл? - Защото още не си станал слуга. - Много страдам! -

Господар си още. Стани слуга, съзнателно изпълнявай задълженията си и страданията ти ще изчезнат. - Не мога да уча. - Слуга не си станал. Съзнаваш ли, че можеш и трябва да слугуваш, всичките ти работи ще се оправят. В каквото положение да поставите слугата, той е в състояние да разреши всички мъчности.

стр. 137-138 / XXVII

Смаляването е толкова необходимо, колкото и увеличаването; растенето на детето е толкова необходимо, колкото и остаряването, т.е. спирането на човека да расте. Старият наново ще се подмлади, а детето върви към остаряване. Кое от двете положения е за предпочитане? Някога е по-добре човек да бъде стар и да върви към подмладяване, а някога - да бъде дете, млад, макар и да върви към остаряване.

стр. 21 / XXIX

...При всички тия случаи човек знае как да започне разговора си и какво да каже. Яви ли се пред Бога, той не знае какво да говори. - Защо? - Смирение се иска от човека. Казано е в Писанието: "Бог се противи на горделивите, а на смирените дава благодат". Щом отидете при Господа, няма да Му разправяте какви страдания и мъчности имате, нито какви добрини сте направили. Той знае всичко. Той знае целия ви живот, с всички подробности. Едно само не знае: искате ли да учите, или не. Ако искате да учите, ще Му кажете с всичкото си смирение, че се радвате на Божия свят и желаете да разберете смисъла на всичко,

което ви обикаля. Ще признаете своето невежество и ще пожелаете Бог да ви даде светлина да учите, да виждате и разбирате нещата. Това не става изведнъж, но постепенно. Бог ще погледне към вас и ще разбере, искрени ли сте, или не. Ако погледът ви е устремен надолу, Той ще ви остави дълго време на земята. Ако погледът ви е устремен нагоре, Той ще разбере, че имате искрено желание да изучавате Неговите пътища. Както и да ви погледне, не се страхувайте от Него. Чакайте с търпение, докато ви отговори и ви изпрати най-добрите условия, най-големите блага.

стр. 166-167 / XXIX

Като не разбира дълбоките причини на нещата, някой казва, че като се помоли, Бог веднага му отговаря. - Това е общо твърдение. Всякога не е така. Има хора, които не се молят, а Господ ги слуша. Не е достатъчно само човек да се моли, за да го слуша Господ. Да се говори така, това значи да се качи човек на пиедестал и оттам да гледа на нещата. - Не, човек трябва да слезе от своето високо положение, и като дете да се моли на Бога.

стр. 170 / XXIX

СМИРЕНИЕТО КАТО СИЛА

Кой човек е силен? Силно ли е магарето, което господарят всеки ден товари? - Не е силно. Силен човек е онзи, когото никой не може да товари. Товарят ли го другите, той не е силен. Силният човек сам се товари и сам се разтоваря. Силен човек ли е този, когото дяволът товари и разтоваря? - Не само, че не е силен, но той изпада в положението на магаре, което господарят по своя воля товари и разтоваря. - Как може да се освободи човек от товара на дявола? - Като изучава и прилага закона на смяляването. Като правя сравнение между магарето, натоварено от господаря си, и човека, натоварен от дявола, нямам предвид никого, не искам да обиждам, но вземам натовареното магаре за символ. Някога магарето е имало красива форма, но било недоволно от формата и вида си, и пожелало Бог да му даде по-голяма форма и глас, с който да обръща внимание на всички. Формата и гласът на днешното магаре са по негово желание. Като реве, с това магарето иска да каже на хората да бъдат доволни от положението, което им е дадено от Бога. Не са ли доволни, ще носят на гърба си товарите на господарите си и ще бъдат посмешище на хората. Следователно, иска ли човек да се освободи от робството на своя

господар - дявола, трябва постоянно да се смялява, да стане почти невидим. Като го срещне в някаква малка форма, дяволът ще го погледне с презрение и ще му каже: Хайде, върви си, иди далеч от мене. Не ми трябваш такъв. Както магарето търси днес своята първоначална форма, да се облече в нея, така и човек се стреми към своя първичен образ, създаден по подобие Божие. Облече ли се в тази форма, той ще се върне в правия път - в служене на Бога.

стр. 11-12 / II

Сега за нашето учение някои казват: "Вие сте сектанти". Не, ние не сме сектанти и ще кажа защо не сме. Ние отричаме свършено целия съвременен живот и неговите методи, и поддържаме новия. Следователно онези, които поддържат стария живот, те са сектанти. В нас всичко е ново: нашите разбирания, нашият морал е нов. Ние проповядваме учението, че човек, който има съзнание, като види една мравка, трябва да ѝ направи път. И ако един човек има такова съзнание, че може да направи път на една мравка, ако неговото съзнание е толкова будно, той може да направи велики работи в този свят.

стр. 23-24 / IV

"Денят Господен иде"! Мнозина говорят за свършването на света. Някои даже са ме питали: Как ще се свърши светът? Какво ще стане с нас? - Нищо особено няма да стане. Вие ще се преобразите само, ще олекнете, ще тежите един грам, и този грам ще

съдържа такава мощна сила, че според волята си ще си създадете тяло, каквото искате, тежко или леко, според времето. То ще бъде като зародиш. Тогава Бог ще ви даде всички условия за развитие. Праведните ще бъдат благословени, ще се смяляват и ще се увеличават според желанието си. Това е законът на смирението, през който трябва да минем, да се смирим. Като се говори за смирение, това подразбира човек да се откаже от грандоманията, от лакомството, защото смисълът на живота не е нито в многото, нито в малкото. Човек трябва да има само това, което му е нужно за даден случай. Тъй щото, трябва да се научите на закона на смяляването и на увеличаването. Като се смялявате, ще минете през най-малката дупка, през най-малкото отворстие, през най-малката междина.

стр. 36 / V

Идват при мене наши братя и ми казват за един брат, че бил много болен, щял да замине за онзи свят. Отивам при този брат, гледам го, лежи, пълска, не може да стане, да се пораздвижи. Казвам му: по този начин ти няма да оздравееш. Толкова дни вече, как лежиш. Трябва да станеш от леглото си и да ходиш! - Не мога да се държа на краката си. - Нищо от това, ще станеш, с риск даже да паднеш. Ако паднеш, ще започнеш да пъплиш по земята като малко дете. - Не съм животно да пъпля. - Така е дошло сега, ще носиш и това положение, докато излезеш вън от стаята. Ще попъплиш малко, ще спреш, ще повдигнеш мисълта си към Бога и ще кажеш: Господи, благодаря, че ми

даде възможност и това да направя. Помогни ми сега да се изправа на краката си! Смирение се иска от вас! Ако някой човек е в последния час на живота си, той може да се възвърне отново към живот, като повярва в Бога и се предаде в ръцете Му. Той работи върху него. Остави ли се напълно в ръцете на Бога, без никакъв страх, без съмнение, без всякакви лекарства, но с абсолютна вяра, той ще види силата на Бога.

стр. 94-95 / V

Някой казва, че за каквото се помолил на Бога, все му се отговорило. Не, Бог не дава всичко. Кой от вас, като се е молил да придобие Вечния Живот, го е получил? Това, което Бог дава, е микроскопическо в сравнение с онова, което вие искате. В Бога се крият големи богатства, знания, голяма сила и мощ, но хората ще се домогнат до тях с течение на векове. Разправят за една особена способност, която владее един беден метач на лондонските улици. Той бил благочестив, смирен човек. Един ден той отишъл при директора на една от големите английски банки и му казал: Господин директоре, искам да направя един опит с вас. Опитът ще се състои в следното: турете силна охрана на касата на вашата банка, и при тази охрана утре сутринта ще ме намерите пред касата. Ако опитът излезе сполучлив, ще ви помоля да ми определите една пожизнена пенсия, без обаче да изисквате да ви кажа нещо за начина, по който правя този опит. Ако не издържите обещанието си, аз сам ще задигна касата. И наистина, опитът излязъл сполучлив. Англичаните,

които са големи критици, поставили силна стража в стаята, дето била касата, но на сутринта намерили бедния човек пред касата. Те не могли да разберат как станал този опит. Според обещанието си, те дали определената пенсия на бедния човек. Той бил просто метач по улиците, но имал големи знания, които държал в тайна от хората.

стр. 128-129 / V

Направил си го малко нещо по-долен от ангелите; със слава и почест си го венчал.” Щом Бог ни е венчал със слава и почест, каква е нашата длъжност тогава? Нашата длъжност е да бъдем търпеливи, докато Божият план се реализира; да имаме смирение да понесем обидите на света, за да влезем в Новия живот - в бъдещия живот. Само търпеливият, само смиреният е човек на бъдещето. Никакво оръжие не ще бъде в сила да пробие ръката на новия човек - човека на бъдещето. В миналото пробиха ръката на Христа с гвоздей, но днес никой не може да пробие тази ръка. Яка, здрава е ръката на Христа! В миналото разпнаха Христа на кръста, но днес не може да се намери дърво, на което могат да Го разпнат. Велик, голям е днес Христос! Павел казва за Христа, че е научил една от великите тайни в живота, че няма зло в света, което може да пробие Неговата ръка. Същият закон се отнася и до вас. Когато дойдете пръв път на земята, ще ви гонят, ще ви преследват, на кръст ще ви разпнат. Обаче, като дойдете втори път на земята, ще бъдете смели и решителни и ще кажете: Няма оръжие

в света, с което да можете да пробие ръката ми! Това е въпрос на бъдещето, когато човек стане неуязвим за злото. Тогава никой не ще може да внесе в душата му сянка от съмнение и неверие.

стр. 163-164 / V

Ще дойде ден, когато човек ще си направи ново, здраво тяло, на което ще стане господар. Обаче само онзи може да стане господар, който е бил слуга. На небето Христос е бил господар, Син Божи, но със слизането си на земята Той се облече в рабски образ и прие положението на слуга. Така Той показва на хората как се слугува.

стр. 12 / VI

Христос каза на хананейката: "Жено, голяма е твоята вяра!" Тази жена се смири и пожела да изправи погрешките си, за което получи Божиата благодат. Мнозина не виждат погрешките си, не искат да ги признаят, и ако някой им ги изнесе, те търсят начин да се извинят. Това не е Божествено. Един е Божественият закон, и всички трябва да го изпълняват.

стр. 30 / VI

"Свети на всички, които са въщи." Щом се запали малката свещица и се тури на светилника да свети на всички, съзнанието на човека се пробужда. Светилникът е единицата, умът, който трябва да се постави в рамките на Великия Божи закон, с който мерим нещата. Ще кажете, че свещицата, която

свети на светилника, е малка, нищожна. Помнете: Всички велики събития водят началото си от тази малка свещица. Всички взривни вещества избухват от такива малки искрици. Една малка искрица, попаднала в голямо количество динамит, произвежда хиляди пъти по-големи разрушения от големия огън. Заблуждението, в което изпадат хората, се дължи на желанието им да бъдат големи хора, големи величини. Ако си голям човек, с голямо съзнание за себе си, нищо не можеш да направиш. Колкото си по-малък, с по-малко съзнание за себе си, толкова повече неща можеш да направиш.

стр. 106 / XVI

Какво представя свръхчовекът? Той се отличава с необикновена сила и възможности. Каквото пожелае, може да го направи. Той разбира законите на живота, знае причините и последствията на нещата, разбира вътрешния смисъл на доброто и на злото. Свръхчовекът е кротък, смирен, чистосърдечен. За него се казва, че ще наследи земята. Той нищо не говори за себе си, не се хвали, не се препоръчва и работи тихо, никой не го вижда, навсякъде минава незабелязан. Който иска да влезе в Царството Божие, трябва да се смири. Това значи да стане свръхчовек. Според съвременните хора, свръхчовекът се разширява, заема голям обем. От духовно гледище свръхчовекът се смалва. Обаче смисълът на човешкият живот се заключава външно в материално смалване, а вътрешно - в духовно разширяване. Между смалването и разширяването

има тясна връзка. Не можеш да разшириш нещо, което предварително не е било съгъстено.

И тъй, свръхчовек е онзи, който познава законите на съгъстяването и на разширяването, т.е. на смирението и на възвисяването. Когато иска да се приближи към Бога, свръхчовекът оставя всичкия си багаж на земята, отказва се от материалните си блага и започва постепенно да се разширява, докато стигне крайната цел на своя живот - сливането си с Бога. Така той може да каже като Христа: "Аз и Отец ми едно сме." И Христос е говорил на учениците си върху закона на смяляването. Свръхчовек и ученик на Христа, това са синоними. Когато ученикът придобие способността да се смялява и разширява по свое желание, той се слива с Учителя си и става едно с Него. Той се развива по особени закони и се освобождава от ограничителните условия на живота.

стр. 39 / VI

Вън има голяма буря, вятърът все силно. Ако излезеш по това време сред природата, вятърът ще си поиграе с тебе: шапката ти ще хвърли настрана, очите ти ще напълни с прах и т.н. Той си пее своята песен и не иска да знае за онзи, който се изпречва на пътя му. За да не те вее, скрий се в стаята си. Или стани толкова малък, че да не може да те хване.

Божественото разполага с два метода срещу злото: или да не се изпречваш на пътя му, или да се смалиш, или увеличиш толкова много, че да не може да си играе с тебе. Значи, за да се бори със стихии

на природата, човек трябва да бъде по-силен от тях. Силен човек е онзи, който може да се смялява, да става невидим, и да се увеличава, да става голям, да изпълва цялата вселена. Който иска да стане виден човек, всички да му се кланят, трябва да познава изкуството да се увеличава, да изпълва вселената. Който иска да бъде неуязвим за злото, трябва да става малък, и с микроскоп да не се вижда.

стр. 187 / X

Осъждат един човек и го затварят. Ако той знае закона на смяляването, могат ли да го задържат в затвора? Той ще се превърне на малко бръмбарче и ще излезе вън от затвора. С тая форма той може да излезе и през най-малкия отвор. На другия ден отново го затварят, но той пак излиза от затвора. Може ли такъв човек да бъде затворен? Казват: Учителят ни учи как да ставаме малки бръмбарчета, да се смяляваме. Под "бръмбар" разбирам математична и окултна формула, в която се крие начин за освобождаване от гъстата материя.

стр. 37 / XI

Велико нещо е да познаеш любовта. Като я познаеш, ще бъдеш толкова предвидлив и искрен, толкова смирен и милосърден, че и цар да си. като дойде при тебе твоят беден брат, веднага ставаш, посрещаш го, задоволяваш нуждите му. Сега аз ще ви представя една жива картина за любовта. Съм в едно общество от благородници; всички са добре облечени, с добра

обхода. Разговарят се, смеят се и се веселят. Между тях попаднало едно бедно момиченце, кръгло сираче. То се гуши, срамува се да не видят скъсаните му дрехи. Тук го побутнат, там го побутнат, никой не му обръща внимание. То си мисли: Нямам майка и баща, няма кой да ми се радва и да ме обича. Всички ме гледат студено и презрително. Аз поглеждам към детето, разбирам мъката му, приближавам се към него и го питам: Как си? Както виждам, ти си добро дете. То се усмихва и пита: Така ли, аз пък мисля, че не съм добро дете. Никой не ме поглежда, не говори с мене. Никой не ме обича. - Ела с мене да се разходим. Хващам го за ръката, разговарям с него и се разхождаме. То забравя мъката си, забравя, че е окъсано и босо. Състоянието му се променя, то се развеселява и си казва: Има Господ и за мене. Душата му се стопля, разтваря се, и то разбира, че има Един в света, Който при всички условия може да обича. Окъсано, с боси крака, Бог спира вниманието си върху него. То чувства безкористната любов на Бога - и се насърчава. Казвам му: Хайде сега да отидем да си поиграем! И аз ще събуя обувките си, и заедно ще тичаме по росната трева. Как мислите, това момиченце, като се върне от разходката и пак влезе между хората, ще изпита ли същото стеснение и мъка, както по-рано? То си казва: Сега ще понасям всички страдания с лекота: хули, обиди, бой. Като види моето засмяно лице, то ще се освободи от ограниченията и ще стане силно да носи страданията. Аз ще го запиша в училище да се учи. Така то постига своя идеал. По този начин постъпва

любовта, така работи Бог в света.

Велик е Бог. Мощен и силен е Той. Обръща внимание на бедните, обидените, оскърбените, изоставени от всички. На богатите Той не се изявява, но дойде ли при бедния, веднага му се открива и казва: Не бой се! Има Един в света, Който те люби. Той е Синът Божи, Синът на Любовта. Той повдига падналите до висотата на Божественото съзнание, да могат и те, като всички, да дишат чистия въздух, да възприемат Божествената светлина.

стр. 223-224 / XV

Когато разбере малкия живот в себе си, човек може да разбере и големия. Колкото и да е малък този живот, той крие в себе си динамични сили. И кибритената клечка съдържа микроскопическа енергия, но тази енергия произвежда големи резултати. Колкото слаб и малък да е човек, той крие в себе си Божествена енергия, която го прави мощен и велик. Благодарение на тази енергия той може да видоизмени своето съзнание.

стр. 64 / XVIII

Приемете Христа в себе си, приемете Великият Брат на човечеството. Приемете Го като единствен добър човек, като единствен, Който има Любовта, Който има Мъдростта, Който има Истината в себе си. Приемете Го като единствено същество, от което произлиза всичко добро. Това е Бог. Ние сме лъчи от Бога, Който се проявява в нас. Като знаете това, не се

стремете да бъдете добри. Бог е добър, а вие дайте възможност на това добро да се прояви във вас. Щом си лъч от Бога, ти ще мислиш за Него, за Царството Божие. Следователно можеш да бъдеш като Бога, но не по-горе от Него. Никой не може да надрасне Бога. Той е безграничен, безпределен, безконечен. Той е непостижим в своите пътища. Досега Бог се е проявил за нашето съзнание като Любов, като Мъдрост, като Истина, като Правда и като Добродетел. Каква е същината на Бога зад нашето съзнание, не знаем. Хиляди и милиони години са нужни, за да познаем величието на Бога. Великите Братя, за които казвам, че носят земята на ръката си, застават пред Бога с всичкото си смирение. Те виждат в Неговото Лице Онзи, Който държи с малкия пръст на ръката си не само земята, но цялата вселена, всички светове. Той носи всичко. Велик е Бог! Необятен, безграничен е Той. Можете ли да си представите каква грандиозна идея, какво необятно понятие е Бог!

Да застанем пред Бога, като Любов, с всичкото си смирение! Да се спрем пред Него в мълчание - нищо повече. Като кажем "Бог е Любов", душата ни да се изпълни с благодарност, с мисъл, с истина. Велик е Той! Велики са всички, които изпълняват Неговата воля с любов! Велики сме и ние, понеже изпълняваме Неговата воля!

стр. 232 / XV

Отговориха евреите на сляпородения: "Ти си роден в грехове, не можеш да учиш нас." И го изпъдиха

навън. Голямо противоречие е за онзи, който мисли, че много знае, да види как един смирен човек отваря очите на слепия. Христос вярваше в Бога и работеше в Негово име, затова правеше чудеса. Като чу Исус, че онзи, на когото отвори очите, бил изпъден, рече му: "Ти вярваш ли в Сина Божия?" - Кой е той, Господи, да вярвам в Него? Рече му Исус: "Който приказва с тебе, Той е." А той рече: "Вярвам, Господи!" - и поклони му се. (- 35 - 38 ст.)

стр. 258 / XVII

В света съществуват само две велики неща, които са еднакво силни: те са великото малко и великото голямо. Великото малко може да запали целия свят, а великото голямо може да изгаси целия свят. Великото малко е онази искрица, която произвежда най-страшни пожари. Великото голямо е онази буйна вода, която и потоп може да причини, и всички пожари да изгаси. Когато великото голямо работи, потоп иде в света. Когато великото малко работи, огън гори в света. Дето има огън, там има готвене, ядене и пиене. Когато великото голямо и великото малко се сдружат в обща взаимна работа, нещо велико се гради. Тази е науката на синовете на светлината.

стр. 109-110 / XVIII

"Царството Божие дошло в сила." Мнозина се представят за силни, без да са такива. Човек трябва да бъде силен, без да говори за силата си. Апостол Павел казва за себе си: "Когато съм слаб, тогава съм

силен!“ - Какво означават тия думи? - Това значи: когато съм слаб в човешкото, в преходното, тогава съм силен в Божественото и във Вечното. За предпочитане следователно е, човек да има общение с Бога, със светлите и разумни същества, отколкото със силните хора на земята.

стр. 138-139 / XVIII

Да се върнем пак към притчата за блудния син. Като четем тази притча, ние трябва да се пазим от погрешката на добрия син, който завидял на по-малкия си брат, че баща му го посрещнал с радост и дал в негова чест голямо угощение. Човек трябва да се научи да се радва на всичко. Трябва да се радва на доброто на своите близни. Ако не може да им сърадва, той не е истински човек. Ученикът трябва да се радва на успеха на своите близни, даже и когато той е пропаднал на изпитите си. Който може да се радва на успеха на своите другари, той е благороден човек. Да се радваш, когато си пръв между другарите си, това всеки може да направи; да се радваш, когато си последен, това е достойние само на благородното и възвишено сърце. Сиромашът да се радва на богатия, за това се иска сила и благородство.

стр. 284 / XVIII

Един американец слушал Камила Русо, ученичка на Паганини, да свири “Сънят на живота”, и казал: В този момент аз бях готов да се помиря с целия свят, да простя на всичките си врагове. Този американец

слушал видни проповедници, но никой не могъл да му повлияе тъй, както Камила Русо. Следователно, когато във вашите сърца проникне смирението, вие кажете: Господи, готови сме да простим на всички. Питам: Чували ли сте гласа на смирението? - Аз съм го чувал. По-хубава музика от песента на смирението не познавам. Каква хармония има в смирението! Каква любов извира от сърцето на смирения! Със своите лъчи тази любов облива сърцата на всички хора. Всеки ден тя изпраща благите си мисли и утеха към всички страдащи и угнетени, към цялото човечество. Тя казва: Надявайте се, аз ще ви помогна да осветите Божието име във вашите умове и сърца. Ще ви дам всичкото си благословение.

стр. 187 / XXI

Смели хора са нужни днес - хора, които да служат на Бога в малките работи.

стр. 108 / XXII

В едно индуско предание се разказва следното: Един от главните индуски богове се възгордял и казал на Брама: Аз съм равен на тебе, не те признавам за абсолютен Бог. За да го накаже и смири, Брама го турил на голям огън, дето прекарал хиляда години. Като излязъл от огъня, горделивият бог казал: Равен съм на Брама, пак не го признавам. Брама си казал: Има и друг начин, по който мога да те застава да ме признаеш. Подложил го на глад цели хиляда години. Като минал и през това изпитание, той се смирил

и казал на Брами: Признавам те за мой господар. Затова Христос казва: "Аз съм живият хляб, слязъл от небото." В този смисъл, Бог е най-силен. Той е живият хляб, който слиза от Слънцето, т.е. от Небето, и чрез своята енергия храни всички живи същества.

стр. 193 / XXIII

Трябва ли да казваш на Бога, че страдаш? Кой не страда в света? При това, кой е страдал, колкото Бога или повече от Него? Няма друг, който да е страдал като Бога и на никого нищо да не е казал. Той дава безброй блага на хората, но те не ги използват, както трябва. Той вижда всичко това и мълчи, нищо не казва. Каквото става, всичко вижда, всичко понася тихо и смирено.

стр. 69 / XXII

Още днес всеки може да бъде силен. Казвал съм ви и пак ви казвам: Не търсете велики неща, но започнете с малките опити.

стр. 126 / XXIII

Не обиждайте, защото често във вас живее някой възвишен дух, вие го обидите, и когато го потърсите, няма го вече. Ако има нещо, което ми прави най-голямо отвращение, то е човек, който обижда. Такъв човек аз поставям на последно място в живота. Най-неприятното на духа е, когато хората се обиждат. Този дявол ще го вържете или най-малко ще го впрегнете на работа. И тъй, смиренното укротява алчността у

човека, а кротостта е оръжие против яростта, гнева у човека.

стр. 22 / XXV

Ако поставите кротостта и смиренното за основа, всичко ще можете да направите. Обнова ще дойде само по този начин.

стр. 23-24 / XXV

Любовта идва като енергия от духовния свят. Тя кой елемент трябва да донесе със себе си? Кротостта и смиренното. Не можете да проявите любов в живота, ако нямате кротост и смирение. Христос какво казва? "Елате при мен, понеже съм кротък и смирен". Защо "при мен"? Той е кротък и смирен. Като говоря да сте кротки и смирени, имайте предвид, че не казвам да бъдете слаби: според мен, кроткият е най-силен, най-умен и най-добър човек. Туй разбирам аз под думата кротост. Тя е крепост, в която човек е в такава безопасност, че неприятелят може да изхвърли всичките си бомби и шрапнели, и пак да не му направи нищо; тя е броня. Онзи, който има истинска кротост, може да го бомбардира отдалеч неговият неприятел, колкото ще. Дори ако успее да приближи до него, кроткият ще натисне своя бутон на кротостта, и тогава яростта на неприятеля ще премине, и той ще рече: "Ти си кротък човек". Вие да се не самоизмамвате, че сте кротки: щом още се карате, не сте кротки. Ако от сто души само десет правеха изключение по отношение на кротостта, имаме правилна наука; но сегашното

положение е обратното: от 100 души едва има само 10 кротки. Кротостта и смиренieto са два фактора, две условия, при които любовта се проявява. Те са подобни на въздуха и влагата, които спомагат на земята да възрасти всички зародиши.

Като ви говоря върху този предмет, аз искам да започнем с опит, да турим в действие кротостта и смиренieto, да образуваме от тях една вълна и така да премахнем по възможност дисхармонията, която съществува в света. Може да се молите 10 пъти на ден, може да се разкайвате 100 пъти, то няма да ви спаси, ако у вас съществува тази дисхармония.

стр. 31-32 / XXV

Силен човек е онзи, който владее закона на смаяването и увеличаването. Никакво сито не може да хване този човек. Слабия всички сита го хващат. Всяка микроба, която попада в кръвта на такъв човек, е в състояние да го застави да легне болен.

стр. 101 / XXVII

...Силата в света иде от помазаните. Повярвайте и вие, че сте помазани, но след като повярвате, гледайте да не се измените. Има една опасност за помазаните, че след като повярват, че са помазани, надигат се, възгордяват се, а с това заедно се изсушават. Знаете ли каква е диагнозата, по която се познава кой човек е помазан? Помазаният заема най-долното положение. Заемаш ли най-долното положение, ти си помазан. Защо? Защото, който заема най-долното положение,

той може да се качи и на най-горното. Който може да слезе най-долу, той може да се качи и най-горе. Това значи силен човек! Силен е онзи, който може да слезе долу и да вдигне товара. Той не се плаши от нищо. Той е човек, който може да воюва.

стр. 153 / XXVIII

Христос каза на страдащата: "Дерзай, дъще! Вярата твоя изцели те." Това значи: ти криеш в себе си тази сила, ти се задоволи с най-малкото, да се допреш до дрехата ми. Ти не поиска никакво голямо благословение, но се задоволи с най-малкото. За тази твоя вяра и за твоето смирение, бъди благословена!

стр. 24 / XXVIII

СМИРЕНИЕТО КАТО МЪДРОСТ

“Има, казва ап. Павел, тела естествени и тела духовни”. Има магаре естествено, има и магаре духовно. Думата “магаре” може да я чувствувате като вулгарна, но това значи и осел, а оселът е емблема на четвъртото посвещение, то е смиренното. Когато дойдеш до положение да пораснеш много, Бог те смирява, и ти дохождаш в положение на магаре. Казват: “той е магаре”. Каквото и да говориш, все магаре те наричат. Каквото и да правиш, все за твоите уши ще говорят: “магаре е той”. Туй е посвещение за смирение и търпение. Като говорим за магарето, то значи да се смири човек, да се откаже от своята гордост. Вие мислите, че магарето е смирено. Не, горделиво е то! Че е горделиво, пуснете го, ще видите, че то никога не остава назад, на опашката, все напред върви. То показва: “аз съм капитан, аз вода”. Големи амбиции има в него. Следователно, за да дойде туй магаре в естествено състояние, Господ го е турил на големи изпитания. То е нашето вътрешно състояние. Отначало мислим, че имаме големи таланти, знания, но най-после казваме: “и хората имат право”, смиряваме се и започваме да понасяме всички оскърбления. Няма учител, няма какъв и да е проповедник, който да не

е понесъл оскърбления. Та и вие, като изпитате туй състояние, ще кажете: “аз съм сега в четвъртата стадия на посвещение - на магарето”. Като видиш едно магаре, ще попиташ: дали съм изпитал това състояние на магарето?

Забележете, Христос не влезе в Ерусалим с кон, а с ослица. С това той казва, че хората не трябва да яздят на кон, а на магаре. Ослицата ни казва, че който не се научи на този божествен закон, ще реве като магаре.

стр. 171-172-173 / I

Колко години трябва да се храни човек със сладки храни? - Колкото иска, не е точно определено. Обаче, пожелае ли да стане силен и мъдър, веднага ще му предложат горчива храна. Не може ли да трансформира тази храна в себе си, той неизбежно се натъква на страдания. Следователно, натъкне ли се човек на страдания, които не може да носи, ще знае, че преждевременно е влязъл в несъответни за него условия. Срећнете ли човек, който се оплаква от противоречията на своя живот, знайте, че поради своето щеславие и гордост, той преждевременно е пожелал да стане учен, мъдър човек, и започнал да яде горчива храна, която не е могъл да асимилира.

стр. 19-20 / III

Сега, този новият живот е вътрешен, той е индивидуален най-първо. Той е живот, който започва с най-малките величини. Най-малките величини в света господствуват над другите величини. Какво

може да извърши една такава величина, това само един математик може да ви го разправи. Вземете запример, всички искате да бъдете богати, силни, да оправите света. Представете си, че ви срещне един човек и ви дава само едно житно зрънце, като ви казва: "Посейте туй зрънце!" Ако сте човек, свършил висше образование, ще кажете: "Нима съм толкова глупав да се занимавам с туй житно зрънце?" Не, в него се крие такава енергия, каквато човек не подозира. Ако туй житно зрънце се посее, в една година ще даде 10, после 100 зрънца, а в 10 години ще посееш цялата земя с него. Сега ние, съвременните хора, избягваме малките неща, искаме изведнъж да оправим света. Светът ще се оправи само с житното зръно.

стр. 29-30 / IV

Сегашната философия е да се занимаваме с микроскопическите неща, а не с големи, но с най-обикновени, с малки, посредствени работи. Тази е най-великата философия! С великите работи всеки може да се занимава, но за малките, за микроскопическите работи много малко кандидати има, а всъщност тия малки работи са важни.

стр. 289-290 / IV

Какво донесе Христос на човечеството? Той донесе едно учение на любов и свобода, да направи всички хора вътрешно свободни. Това не значи, че искам да философствувам пред вас, но говоря истината. Ако е въпрос за философстване, аз предпочитам

простодушния, смирения и глупавия пред учения и философа. Глупавият има само едно верую. Той знае, че съществува Бог, и повече не се интересува. Той знае, че Бог е всемъдър и всеблаг, и не търси вината за лошото в никого, освен в себе си. Ученият обаче, като се разболе, търси вината в яденето, в готвача, в слугите. Разположението и неразположението на човека се дължи на неговите мисли, чувства и желания. Те са храната, която той употребява.

стр. 118 / VIII

И тъй, смиреният се учи от всичко, защото за него всичко е живо. За него окръжаващите и техните постъпки са жива, отворена книга, от която той чете и учи. От тази книга именно Бог съди за нас. Разумният човек от всичко се учи. Запример, ако влезе в една гъста гора, с големи, разклонени дървета, той няма да ходи с изправена, нагоре вирната глава, но ще се наведе, ще се смири, и тъй ще мине през най-малките дупки. Като излезе от тази гора, на широкото поле, там той ще се изправи, ще дигне главата си нагоре. Човек трябва да се съобразява с мястото, с терена, по който върви. Ако вървиш по някой стръмен, висок планински връх, там ще лазиш като дете, ще дигнеш единия си крак, после другия, и тъй ще напредваш крачка след крачка. Ако се качваш по някоя скала с обуца, трябва да мислиш после как ще слизаш. Скалата е хлъзгава, стръмна, с обуца не се слиза. Тогава ще седнеш на скалата внимателно, с всичкото си смирение, и ще събуеш обувката си: ще събуеш единия крак, после другия, и

ще хвърлиш обувката си долу, под скалата - бос ще слизаш надолу. Същото нещо ще правите и в живота си: някога ще ходите боси, някога ще бъдете с обувка. Когато се намирате между користолюбиви хора, ще бъдете с обувка. Това показва, че практическият живот налага правила на човека, макар и временни. Това, което е важно за днес, за утре вече не е важно. На един човек ще говориш по един начин, на друг - по друг начин, а на себе си - по различни начини. Като станете сутрин, вземете положението на малко дете и си кажете: За великия живот, в който живея, аз съм малко дете, и затова ще се уча от всичко, както детето се учи.

стр. 112-113 / V

“Дето са двама или трима, събрани в мое име, там съм и аз посред тях”. Това е казал Христос на времето си, но то се отнася за вечни времена. Задайте си и вие въпроса, ще можете ли да живеете, след като умрете? Ще можете ли да забогатееете, след като осиромашеете? Аз вземам думата забогатяване в красив смисъл. Да намериш смисъла на живота, това значи да забогатеееш. Казано е: “Блажени нищите духом”. Нищите духом не подразбират бедни хора. Да бъдеш нищ, това подразбира известно състояние на духа. Нищият духом представя долина, в която всичко расте, цъфти и зрее. Нищият духом е смирен, тих, кротък човек, който е намерил основната идея и казва: Господи, досега съм се лутал в живота, но намерих вече основната идея и започвам да се чистя. Намерих

вече житното зърно, върху което почива моето щастие. Казвам: Тази идея струва повече от всичкото богатство и знание на света. Тази идея е магическата пръчица в живота на човека, която може да го направи учен, силен, музикант - с тази идея той може да постигне всичко, каквото желае. Достатъчно е човек да насочи мисълта си в дадена посока, за да може, в 20-30 год. най-много, да постигне това, което без тази идея едва ли за цял живот би постигнал. Ако сте дошли до придобиване на тази идея, не отлагайте. Работете, молете се да я постигнете. С нейното постигане ще дойде и възкресението.

стр. 181 / V

Понеже човек е свободен в своите действия, погрешките в живота му идат като естествено последствие на неговата свобода. Обаче едно се иска от него: изправяне на погрешките.

Кой изправя погрешките си? - Смиреният. Едно от качествата на жената хананейка беше смирението. Всеки човек трябва да придобие смирение. Без него нищо не се постига. И млади, и стари, всички трябва да се смирят. Едни се смиряват доброволно, а други - насила. Умният предвижда злото и го избягва, а глупавият не може да го предвиди и се натъква на него. Умният се смирява доброволно, а глупавият - по неволя. Като го принудят да се смири, той казва: Няма какво да се прави, трябва да се подчиня. Не може ли да се живее без смирение? - Не може. Поне един път в живота си трябва да се смириш. Смиреният търси

причината за неуспехите и нещастията си в себе си, а не отвън. Така той усилва смирението си и става вътрешно силен и богат. Истински човек е онзи, който увеличава дарбите и способностите си. Той работи върху себе си съзнателно и не се заблуждава. Той не си въобразява, че вярата му е голяма. Той не си въобразява, че светостта му е голяма. Някои родители мислят, че децата им са гениални, всичко разбират. Човек може да разбира нещата, без да е гениален. Геният е напреднал дух, който е завършил развитието си на земята. Докато живееш на земята, не можеш да бъдеш гениален. Ще се приближаваш до гения, без да си истински гений. Затова е казано в Писанието, че никой ученик не е по-горен от учителя си. Достатъчно е на ученика да бъде като учителя си. Докато ученикът стигне учителя си, последният вече го е надминал.

стр. 23 / VI

Христос говори за двата велики закона на любовта като за нещо реално. Любовта се проявява и в най-малките частици като енергия, като импулс. Учените наричат тази енергия "притегляне, сродство, теготение". Както и да я наричат, тя е една и съща - любовта на частите и любовта на цялото. Няма атом, йон, молекула, които да не съдържат енергията на любовта. Малък е атомът, но той крие в себе си цялата вселена в миниатюр. Който познава свойствата и състава на атома, той познава цялата вселена. Затова се казва в духовната математика, че частта е равна на цялото. Това е законът на еволюцията, според

който малкото се стреми към голямото. Обаче според Божествения закон голямото се стреми към малкото. Значи два закона действуват в природата: закон на разширяване и закон на смяляване. При смяляването човешката душа прониква в дълбоките тайни на природата. Смялява се смиреният и кроткият, а не гордият. Затова Христос казва: "По-лесно може да мине камила през иглени уши, отколкото богатият да влезе в Царството Божие." Този стих има отношение към жертвата. Само онзи може да влезе в Царството Божие, който е готов да се отрече от себе си и се самопожертвува. Да любиш Господа, това значи да се смириш; да любиш ближния си, това значи да се разшириш. Следователно човек трябва едновременно да се смялява и разширява, т.е. да става малък като атома и голям като вселената. Който люби, става велик; който не люби, страда. Като знаете това, не питайте защо боледувате. Болестите са признак на безлюбие, или на малко любов в човешкото сърце. Ако искате да бъдете здрави, вложете любовта в ума, в сърцето, в душата и в цялото си тяло. Дето е любовта, там няма недоразумения, омраза, завист, болести и мъчения. Без любов в сърцето ще приличате на човек, който вода газе, жаден ходи; хляб носи, а гладува. Любовта иска дела, а не думи. Много говорене води към нещастия. Изобщо, стремете се към малките величини, но добре разбрани и приложени.

стр. 61-62 / VI

Като се говори за небето, не подразбирам рай, защото той е състояние, а не място на блаженство. Като

говори на учениците си за блаженства, Христос пак разбира състояния, които човек преживява. Той казва: "Блажени нищите духом, защото е тяхно Царството небесно." Под "нищ духом" се разбира човек, който лесно се топи и разтваря. Това са качества на солта. Добрият човек трябва да се топи като солта. Туриш ли сол във водата, тя веднага се разтваря, без протест, затова Царството небесно е нейно. Водата е основа, носителка на живота, а животът - едно от условията за придобиване на Царството Божие. Тъй щото, щом се разтопи като солта, човек влиза в Царството Божие. Като пада на земята, снегът се топи, и така носи своето благословение за живота. Докато хората тлеят и се мъчат, а не се топят, злото ще се шири и управлява света. - Защо се мъчат хората? - Защото са твърди, не се топят. Казано е в Писанието: "Затвърдете сърцето на този народ."

стр. 96 / VI

Някои автори поддържат мисълта, че човек сам се създава. Това показва човешката гордост. Човек сам не може да се създаде. Казано е в Писанието, че Бог създаде човека по образи подобие свое. Има хора, които правят опити да създадат, т.е. да пресъздадат себе си, но нищо не излиза от тяхната работа. Всъщност Бог работи, а човек взема участие в Неговата работа. Ако мисли така, човек може да се пресъздаде. Обаче, ако мисли, че той е главният фактор в своя живот, нищо не може да направи.

стр. 16 / X

Първо ще работите и учите, а след това ще ядете. - Слуги ли трябва да станем? - Първо ще бъдете слуги, после господари. - Това е унижение за нас. - Унижение е за онзи, който не разбира нещата.

стр. 100 / X

Според мене, новото възпитание е свързано с правилното слушане. Само онзи слуша правилно, който е в състояние да прилага това, което е чул. Може ли човек да прилага, може и да се възпитава.

стр. 148 / X

Ако човек влиза в някоя школа и мисли, че знае много, нищо няма да постигне. Той трябва да бъде в положение на дете, което едва влиза в училището. То започва с буквите и до края на годината разполага с 32 букви, т.е. с 32 ключа за влизане в тайната на човешката реч.

стр. 374 / X

За какво се бият хората? - Да станат големи, велики, мощни. Това е криво разбиране. Външно голямото не е всъщност голямо. В действителност големите работи са малки, а малките - големи. Като наблюдавате слънцето, което е един милион и 500 хиляди пъти по-голямо от земята, то изглежда малко. Като наблюдавате една микроба под микроскоп, тя изглежда голяма. Разместване е станало. Турете микроба на мястото на слънцето и слънцето - на място на микроба, за да имате ясна представа за тях.

Докато мисли за себе си, че е голям, всъщност човек е малък. Щом започне да мисли, че е малък, той се приближава към голямото. Истински мощното в света е малкото, а не голямото. Голямото се смалява, за да може да се схване и разбере. Малкото се увеличава, за да бъде видимо и разбрано.

стр. 341-342 / XII

Разчитайте на онази жена или на онзи мъж, които обръщат внимание на малките неща. Който не обръща внимание на малките величини, е разсипник - от него нищо добро не се очаква. Малките величини водят към големите, които могат да се използват за добро на всички хора. Правилно е да се върви от малкото към голямото, а не обратно. Това показва, че и в живота, и в природата съществува известна последователност. Затова се казва, че и в прилагането на Божиите закони съществува тази последователност.

стр. 20 / VI

...Отживелите форми на предпотопните измрели животни не поддържат сегашния живот, защото последният, който е преминал всички някогашни фази в развитието си, е запазил в себе си само красивите спомени за великите закони на природата, и още свещено ги пази. Гигантските предпотопни същества, които неразумно са градили своя организъм като високи снежни планини, отдавна са изчезнали, а са останали на Земята само скромните, но разумни същества, които са предвиждали бъдещето и са се

съобразили със законите на природата, която не обича разточителността и голямата съпротива.

Много предпотопни раси са изчезнали поради единствената причина, че са водили постоянни вътрешни борби. От всички тия многобройни раси сега са останали на Земята само пет, които са разбрали великия закон, че правото е на страната на оногова, който най-малко се противи. Това обаче не значи, че човек не трябва да отстоява своите права, но трябва да ги отстоява разумно, без излишни иждивения.

стр. 87-88 / XIII

Ако за всяко живо същество няма условия да се развива, животът губи своя смисъл. Работете, развивайте се, без да се борите за първенство. Който иска пръв да бъде, остава последен.

В едно старо предание се разправя, че когато създавал света, Бог натоварил слънцето с великата масия - да грее, да осветява и да отоплява. Обаче в него се явило желание да изгрява първо и да отиде първо при Господа. Като се научил за желанието му, Господ наредил така, че всички планети да се движат около него, а то - около Бога. Така именно, слънцето - старшият брат на небето, било по-далеч от Бога в сравнение с всички по-малки негови братя. Слънцето съзнало погрешката си, и за да я изкупи, непрестанно изгрява и залязва. Останалите планети се въртят около него, за да научат закона на движението.

Много християни имат същото желание, както и слънцето, да бъдат близо до Христа, но новото учение

- учението на любовта - изключва користолобието. "Блажени кротките и смирените", казва Христос. С други думи казано: Блажени онези, които заемат мястото, което Бог им е определил. За предпочитане е човек да заеме последно място, но да изпълнява Божията воля, отколкото да бъде пръв и да не изпълнява Божията воля. Христос казва: "Блажени нищите духом, защото те ще видят Бога."

стр. 160 / XIV

Един богат търговец изразходвал годишно сто хиляди лева за домашни нужди. Наложило му се да съкрати малко бюджета си, но той не знаел кое перо да отнеме. Случило се, че изгубил три четвърти от капитала си. Като видял това, разбрал, че ако доброволно не съкрати бюджета си, природата ще му се наложи. На следната година той сам намалил бюджета си наполовина. Като се намерил в затруднение, веднага разбрал кое перо може да съкрати и кое не може. Казвам: Когато човек задлъжняе много и отникъде не идат средства за живот, Бог изпраща смъртта - минималният кредит на живот и дейност, за да може той правилно да се развива. Да умреш, това значи да влезеш в областта на смъртта като средство за освобождаване от грандоманията, в която си живял на земята. Всеки иска да живее охолно, да се храни с печени пуйки, гъски. Кой богаташ, като се е хранил цял живот с печени пуйки и гъски, е станал философ, учен или светия? Ако искаш да останеш обикновен човек, можеш да се храниш с печени гъски и пуйки,

но ако искаш да станеш учен, светия или философ, забранено ти е да се храниш с тях и да живееш в охолство. Христос казва, че разумният живот не е в изобилието и охолството, но в правилното разбиране, в познаването на природните закони и в правилното им прилагане.

стр. 6 / XV

"И умря Лазар, и го заведоха в лоното Аврамово." Като умря Лазар, нямаше музика; попове, владци също нямаше. Сега, като умре някой богат човек, там има и попове, и владика, но като отиде на онзи свят, там ще има плач, мъчение. Знаете ли как го посрещат там? "И възлюби го", туй е важно за вас. Няма да мислите за смърт. Аз искам от учениците на Бялото Братство да приложат тази любов в най-малък размер, микроскопически да я приложат, без никакво изключение. От вас искам да разрешите кардинално този въпрос.

стр. 41 / XV

Ние трябва да се интересуваме от малките неща. Казвам на младите: Малкото, нищожното в света, в него е скрито великото, благородното. Ако търсиш великото, ще го намериш в малкото. Следователно Бога ще намерите и в най-малките прояви на живота. Величието на Бога не е в това, че Той създава слънца и вселени. Това Той може да направи в един момент. Ти имаш скръб, всеки те подритва и се нуждаеш от една малка подкрепа. Кой как мине край тебе, казва: От

този човек нищо няма да излезе. Обаче Бог, Творецът на вселената, спира работата си и незабелязано слиза до тебе и ти нашепва: Не бой се, не се обезсърчавай! Аз ще ти помогна, ще уредя твоите работи още днес. Ти се зарадваш. - Какво става с този човек? - Бог му проговори. Това са великите работи, които Бог върши. Това е велика истина. Аз говоря за Господа, Който посещава хората не в църквите, но в техните отчаяни, наскърбени сърца.

стр. 180 / XV

Аз обръщам внимание и на най-малките работи. Като ми дойде гост, аз го черпя с чай. Нарязвам лимона, наменепоставям по-малко парче, анагоста - по-голямо. Аз зная, че в големите неща е изкушението. Ръководя се от принципа: в малкото се крие благословението. И вие спазвайте този принцип.

стр. 213 / XV

Христос казва: "Когато дойде Духът на светлината, Той ще ви научи какво да кажете." Този дух ще ви научи да говорите с езика на любовта. За онзи, който говори с този език, всичко е възможно. Знаете ли де се крие силата на детето? - В неговия език. Бащата се върне от работа уморен, загрижен за утрешния ден. Жената иска пари за дрехи, за обувки. Бащата казва: Нямам пари. Дъщерята дойде при бащата горда, недоволна, иска пари. - Нямам. Най-после дойде малкото дете, прегърне баща си, каже му нещо на ухото, целуне го, и той започва да търси в джобовете си, дано намери

нещо да му даде. Майката гледа недоволено и казва: За него има, а за мене няма. - Да, за детето има, защото знае езика на любовта. То разбира езика и на баща си. И дъщерята роптае, че за малкото дете има пари. - То разбира езика на баща си. Когато вие започнете да говорите на Бога с Неговия език, с езика на любовта, сърцето му се отваря, и вие имате всичко.

стр. 165 / XVI

Ако човек не може да познае Бога в себе си, в своя живот, и отвън няма да Го познае. Ако не може да Го познае в малкото, в голямото още по-мъчно може да Го познае.

стр. 20 / XVIII

Какво трябва да прави човек, за да разбере любовта и мъдростта? - Докато е млад, ще слугува на любовта; като стар, ще слугува на мъдростта. - Как ще разбере човек себе си? - Като слугува на истината. Любовта, мъдростта и истината са единствените пътища, по които човек върви свободно, без да заповядва и да му заповядват. Който се опитал да им заповядва, той сам се натъкнал на големи мъчнотии и противоречия. По отношение на любовта, мъдростта и истината, можеш да бъдеш техен слуга, но в никой случай господар. Ти ще им служиш доброволно, без никакво външно насилие. Ако не можеш да служиш така, никога няма да влезеш в Царството Божие. Това подразбира стихът: "Ако не станете като малките деца, не можете да влезете в Царството Божие." Да станеш дете,

това значи да се смириш. Само смиреният служи на любовта, мъдростта и истината. Само смиреният може да влезе в Царството Божие.

стр. 42 / XVII

И тъй, съществуват два живота: висш живот - на доброто, и нисш живот - на злото. Животът на доброто се явява в слугуване, а животът на злото - в господаруване. Откажете се от живота на господаруването и приемоте живота на слугуването. Хората не искат да се откажат от господарството си, защото мислят, че като слуги ще изгубят достойнството си. Не се страхувайте от това. Радвайте се, ако загубите достойнството си. В Царството Божие приемат хора, които нямат представа за достойнството си, не мислят за своята личност. Христос казва: "Не само с хляб от камъни може да се живее, но с всяко Слово, което излиза от устата на Бога." Значи гордостта и достойнството не осмислят човешкия живот. Любовта осмисля живота. Тя представя Разумното начало, което излиза от Бога. Който яде хляб, направен от камъни, умира; който се храни с живия хляб, със Словото Божие, той вечно живее.

стр. 54 / XVII

Човек трябва да прави малки усилия, а не големи. Малките усилия дават сигурни резултати. Резултатите зависят от вярата.

стр. 90 / XVIII

Великото в разумния живот, великото в природата, великото в света, великото в Бога се съдържа и в малкото. Когато животът е неразбран за хората, причината на това се крие в тяхното схващане. Те мислят, че трябва да вървят от великото към малкото, а не обратно. Всъщност правият път на движение е онзи, който води от малкото към голямото. Като върви по този път, човек трябва да спазва три неща: да придобива, да пази придобитото и да го развива. Като придобива, човек разполага със сила да разкрива нещата. В този случай той се проявява като следовател. Когато запазва нещата, той ги туря в ред и порядък. Да развива нещата, това пък е качество само на разумния, благородния и възвишения човек. Развитието на човека е благо, както за самия него, така и за ближните му.

стр. 191 / XVIII

Съвременните хора се нуждаят от нови, положителни възгледи за живота. Мина времето на старите философски разбирания, според които, за да развива ума и сърцето си, човек трябва да пренебрегне тялото си, да се напусне, да ходи гол и окъсан. Тялото е свещено нещо, ще го поддържаш така, както искаш да работиш с него. То е инструмент, чрез който сърцето и умът се проявяват. Скъсаните дрехи не правят човека смирен.

Във времето на Сократа, един от неговите ученици го посетил, с желание да покаже, че е готов да води скромен, смирен живот. За тази цел той облякъл старите си скъсани дрехи. Като го видял в този просешки вид,

Сократ се приближил до него и тихо му пошепнал: Твоята гордост се вижда и през скъсаните дрехи. - Какво искал да каже Сократ с тези думи? - Колкото богатият може да се гордее със своето богатство, толкова и сиромашът може да бъде горделив в своята сиромашия.

стр. 193 / XVIII

Животът на съществата се определя от степента на тяхното съзнание. Съзнанието им определя и техните блага. Колкото по-високо стои едно същество, толкова повече блага има на разположение и толкова по-разумно ги използва. Като знаете това, благодарете и на най-малкото благо. Микроскопическото благо, добре използвано, струва повече от най-голямото благо, неизползувано или неразумно използвано.

И тъй, не се стремете към големи богатства, към голяма сила, към много знания. Всички хора не могат да бъдат еднакво богати, силни, учени, но всички могат да имат поне едно благо, което да използват добре и да се радват на неговите плодове. Няма сила в света, която може да отнеме микроскопическото благо на човека. Цялото небе ще се бори за това благо, но няма да допусне да му го отнемат. Що се отнася до големите блага, въпросът е поставен другояче. За големите блага човек сам трябва да се бори, да ги пази. Ако е разумен, ще ги опазва; ако е неразумен, всичко ще изгуби. Който е доволен от малкото, ще постигне и голямото. Тъй щото, искате ли големи постижения, не пренебрегвайте малките блага. Дойде ли в ума ви

една малка мисъл, не я пренебрегвайте. Тя носи в себе си велики възможности. Ако я отхвърлите, вие се натъквате на големи нещастия, които разрушават живота.

стр. 261-262 / XVIII

На небето не се допуска никаква нечистотия, никакво недоволство. Там се допускат само съвършени същества. И след всичко това, вие искате да отидете при Бога с всичкото си недоволство. Пред Бога вие трябва да бъдете в положението на блудния син, че като отидете при Него, да кажете: "Татко, аз съгреших пред Тебе. Всичко, което ми даде, изядох и изпих. Готов съм сега да ти работя като последен слуга, само да ме приемеш." Голямо вътрешно смирение и дълбоко съзнание се изисква от всички съвременни хора. Днес има много хора външно смирени, благочестиви, но светът не се нуждае от такова смирение. От всички се изисква смирението и съзнанието на блудния син. Всички талантиливи хора са излезли все от блудния син, от този нехранимайко, за когото бащата закла най-угоеното теле. От другия син пък, който се разсърди на баща си, че приел блудния син с любов, са излезли всички аристократи, всички недоволни хора. От вътрешното смирение на човека се раждат най-хубавите черти, най-хубавите плодове. Тъй щото, време е вече хората, като блудния син, да се върнат при Баща си. Баща им ще ги приеме, ще заколи най-изхраненото теле за тях и ще ги благослови.

стр. 92-93 / XX

Някои искат да намерят Христа в мене. Не, Христа ще намерите в Неговото учение. Ако искате да знаете кой съм, аз ще ви кажа. Аз съм братът на най-малките в Царството Божие. Аз, най-малкият, искам да изпълня Божията воля, както Бог е заповядал; да осветя Неговото име, както Той ме е осветил. Бог е бил толкова добър към мене, че аз, братът на най-малките, искам да му се отплатя с всичката си признателност. Искам и вие да последвате моя пример. В някои от вас може да се яви желание да бъдат по-големи от мене, да заемат първо място. Христос казва: "Достатъчно е на ученика да бъде като Учителя си." И аз не искам повече. Достатъчно ми е това малко място. Аз не бих го заменил с друго. Не е важно мястото, което заемате. Важно е как ще изпълните дълга си към Господа. Вие искате да бъдете царе. Добре е човек да бъде цар, но няма по-голямо нещастие от това. Един цар може да направи хиляди добрини, да облагодетелствува цяло общество или цял народ, но може да го доведе до погибел. Затова Христос казва: "На когото е много дадено, от него много се иска." Когато искаш да станеш голям, това показва, че в тебе се проявява чувството на гордост и щеславие.

стр. 184-185 / XXI

Един ден отивах в града. Среших едно малко, красиво момиченце. То ме погледна, погледна към обувките ми и веднага се наведе. Забелязало, че връзката на едната ми обувка била развързана. То завърза връзката, погледна ме, усмихна се и тихо

проговори: "Да не се изуе обувката." Усмихнах се и аз, с което исках да кажа на момиченцето: "Бъди всякога внимателна към доброто." Краката представят добродетелите на човека. Пази доброто в себе си, пази доброто и на своя ближен. Това момиченце свърши една работа, която разумният свят му възложи. Малко е момиченцето, но разумно. То иска да каже: "Срещнеш ли човек с развързана обувка, наведи се да я завържеш." Това е една лека, малка задача, но ако малките работи не можеш да направиш, големите мъчно ще решиш.

стр. 108-109 / XXII

Често мои ученици са ми казвали: Учителю, ти слизаш толкова долу до нас, че не можем да те познаем. Мнозина дохождат при мене да ми разказват за своите работи. Дойде някой, държи ме с часове, споделя известни въпроси с мен. Аз го гледам, изслушвам го с внимание и казвам: Нека се изкаже. Трябва ли да го съдя или да го критикувам? Как постъпва Бог с хората? Той гледа на тях като на деца, които минават през различни опитности. И аз изслушвам всекиго с внимание, без да мине през мене една лоша мисъл или едно лошо чувство. Казвам си: Ето един човек, който превръща буквите в числа. - Как го търпиш? - Как ни търпи Бог? Мислите ли, че вие, които стоите пред Великата интелигентност и философствувате, стоите по-високо от този човек, който се разговаря с мене? Не трябва ли и ние да бъдем подобни на Бога? Защо не гледате и на малките неща като на важни? И най-

малките неща в света имат смисъл. Едно дете си играе. Ти искаш да го удовлетвориш. Как ще го удовлетвориш? Като обърнеш внимание на играта му. Не считай, че детето се занимава с глупости. Не, това не са глупости.

стр. 156 / XXIII

Вяра и любов са пужни на човека, за да приложи това, което има в себе си. Приложете най-малкото, което имате, защото казано е в Писанието: "Верният в малкото е верен и в голямото. Малкото се благославя."

стр. 98 / XXIV

За да имате успех в живота си, не пренебрегвайте малките неща. Най-малкото добро, направено от любов, свързва човека с доброто на ангелите, на светиите, на Бога. И чрез малкото добро вие имате възможност да се хванете за колелото на живота, но като не го цените, вие пропускате момента и търсите голямото добро. И голямото добро ще дойде, но във вид на силна вода, силно течение, което ще ви отнесе. Разумният човек и с малкото добро може да постигне толкова, колкото и с голямото.

стр. 316-317 / XXIV

И тъй, като се говори за добродетелите - кротост, смирение, въздържание, тия добродетели имат отношение към Бога, а не към хората. Човек трябва да бъде смирен към Бога, а не към света. Запример, какъв смисъл има в това, човек да бъде смирен пред

мечката? Тя може ли да разбере неговото смирение? Ако срещна мечка в гората, аз няма да се меря с нея по сила, но ще ѝ покажа своята разумност, ще ѝ покажа, че по разумност аз стоя по-високо от нея.

стр. 79 / XXVI

Закон е: малките работи, малките придобивки са предшественици на големи, на велики резултати.

стр. 20 / XXVI

Откажете се от външното, от привидното благочестие и смирение, за да приемете истинското смирение, което ще послужи за основа на любовта и разумността. Това е новото, което сега иде в света.

стр. 72 / XXVI

И тъй, като ученици вие трябва да добиете истинско смирение. Затова казва Христос: "Ако не станете като децата, не можете да влезете в Царството Божие". Да бъдете деца, това не изключва възможността да имате знания, да се ползвате от вашите опитности. Вие имате големи опитности от миналото, сега трябва да направите една важна стъпка напред.

стр. 112 / XXVI

Божественото се проявява в малкото: в една малка мисъл, в едно малко чувство, в една малка постъпка. От кого излиза малкото, не е важно. Божественото може да се предаде и чрез детето, и чрез възрастния, или чрез простия и чрез учения. Златната монета е еднакво

ценна в ръката на учения и на простия, в ръката на детето и на възрастния. От човека обаче се изисква смирение, за да приеме с благодарност благото, което Бог му дава. Всяко благо, всяко добро нещо произлиза от Бога. Чрез кого иде това благо, не е важно.

стр. 124 / XXVII

Какво значи да даде човек първо място на Божественото в себе си? Това значи да спре вниманието си и върху най-малките величини, в които Бог живее.

стр. 130 / XXVII

Човек трябва да е доволен от най-малкото постижение. То е необходимо като стимул в живота му, да върви напред. Който разбира смисъла на малките величини, той ще разбере смисъла и на големите. Който може да използва едно житно зрънце разумно, той ще използва и много житни зърна. И най-малката мисъл може да избави човека от едно голямо нещастие.

стр. 159 / XXVII

Най-малките и най-големите величини са двата полюса на Битието, за които се казва, че и най-великите умове не могат да проникнат в техните предели. Толкова необятни са тия два полюса - великото малко и великото голямо! Следователно онова, което може да радва човека, това са малките работи. Който може да се радва на малките работи в живота, той е велик човек.

стр. 21 / XXVIII

Съществува един закон, според който, когато не може да постигне една своя идея, човек трябва да се смали.

стр. 119 / XXVIII

Изкуство е да знае човек как да се освободи от стария живот и да влезе в новия - във вечната красота и хармония. За да влезете в новия живот, от вас се иска смирение.

Когато Буда слязъл на земята, той се влюбил в една красива мома. Буда възлюбил в нея Божественото начало, Божествения принцип. Един ден той отишъл при нея и толкова се увлякъл в красотата ѝ, че неусетно заспал. Понеже красивата мома имала работа, тя го напуснала. Значи Божественото в нея заминало, а останало само човешкото, преходното, тъй наречената "астрална жена", която се увила около него като змия и не го пущала да си отиде. Буда разполагал със знание, с голяма философия, но единственото нещо, което му помогнало да се освободи от нея, било смирението - изкуството да се смалява. До това време той знаел да расте и да се увеличава, но не и да се смалява. Тъй щото, за да се освободи от змията, Буда трябвало или да се смали, или да умре. Той започнал постепенно да се смалява, докато станал невидим. По този начин само той се освободил от връзките на змията.

Сега, за да се освободите от лошите условия на живота, нужно ви е смирение. Ще питате как трябва да се смирите, т.е. как трябва да постъпвате. Вижте как постъпват децата. Поставете гърне с мед и лъжица

пред едно дете, и наблюдавайте какво ще направи. Трябва ли да учите детето как да яде меда? Ако не забележи лъжицата, то ще бръкне в меда направо с ръката си. Обаче щом забележи, че до него има лъжица, веднага ще я вземе и ще започне свободно да вади мед от гърнето... И тъй, ако станете като малките деца, вие ще бъдете в състояние да решавате правилно своите задачи.

стр. 6-7-8 / XXIX

Човек се освобождава от своите лични чувства чрез закона на смаляването. Те представят змията, която го е обхванала и здраво го държи.

стр. 12 / XXIX

Божественото се проявява в малки неща, а не в големи. Някога едно малко движение, изпълнено с Божествена енергия, струва повече, отколкото богатството на цялата страна.

стр. 21 / XXIX

Дойдете ли до разрешаване на високи въпроси, вие трябва да имате нужното смирение. Без смирение човек не може да се развива. Виждате, че някой греши. Не го съдете, но вижте причините, защо греши.

стр. 216 / XXIX

Когато Христос, т.е. любовта дойде при човека и се докосне до очите на неговото съзнание, на неговия дух, на неговата душа, той моментално ще прогледа и

ще почне да славя Бога. Който иска да прогледа, той трябва да приложи новото учение в своя живот. Той трябва да започне от малкото и постепенно да върви към голямото. Малките добродетели са за предпочитане пред големите. Никой Учител, никой светия, никой adept не се е повдигнал с желанието си да придобие големи добродетели. Малките добродетели повдигат човека, а не големите. Малките добродетели правят човека велик.

стр. 231 / XXIX

СМИРЕНИЕТО КАТО КАЧЕСТВО

В бъдеще аз бих желал всички онези, на които умовете са развити, да изучават всичко, да изучават цялата природа. Онези, у които сърцата са пробудени, да създадат в себе си една черта на братолюбие, кротост, смирение, но не това привидно, външно смирение. Да създадете от себе си характер!

Смирен човек аз наричам този, който много знае, който всичко знае. Той, когато влезе някъде, където записват деца, казва им: "тъй, деца, работите ли? А, отлично работите". Той седне с тях, като че ли е на техния уровень, и им дава импулс в работата, а децата казват: "този човек е като нас, като нас мисли". Защо? - Защото им придава своето знание. Той им говори с душата си. Това значи да бъдеш смирен! А когато нямаш смирение, ще кажеш: "само те говорят, не ми дадох думата". Такъв човек не е смирен. Смиреният човек чака времето, чака реда си. За всички ни в този свят има определено време. Когато му дойде времето, смиреният човек казва: "и аз сега ще кажа думата си". Има време, когато Господ ще каже: "Иване, стани, кажи си и ти думата!" Той знае, че си щеславен. Ще отвори един ден Господ бележника си, ще прелисти, и като ти знае мислите, знае, че си щеславен, обръща

листа си, не те вдига. Като знае всичко за тебе, Господ казва: "да стане Стоян!" Ах, този Стоян, все него вдига, но един ден, когато си неподготвен, Господ казва: "стани ти!" А, втасахме я! И туй често става. Казвате: "мене Господ да ме изпрати на работа". Но той не те изпраща.

Не, трябва да бъдем всякога готови, и като ни каже "стани!", когато не очакваме, да станем и да си кажем урока. У Бога има една велика справедливост!

стр. 224-225 / I

Аз искам да бъдете особени!

Всеки един от вас да пази тази особена черта, и да не искате да бъдете еднакви, например всички да не бъдете еднакво смирени. Знаете ли колко начини има за изразяване на смирението? В милосърдието има толкова красиви форми, толкова отенъци, чрез които то се изразява, че не можеш да срещнеш двама милосърдни хора, които да изразяват милосърдието по един и същ начин. Милосърдието, смирението може да се прояви в безконечно разнообразие.

стр. 230 / I

Искате ли да избегнете противоречията на живота, водете се по разумните закони на Битието. Който знае закона за смаляването и увеличаването, той лесно ще се справя със своите мъчнотии. Много хора днес страдат, защото са учили само изкуството да се увеличават. Те трябва да изучават само закона на смаляването, да се смират. Малкият, смиреният човек

може да мине отвсякъде. Големият обаче се спъва и от най-малкото препятствие.

стр. 338-339 / III

Няма да има занаят между нас, за който да кажем, че не е хубав занаят. Не, всички знания ще можем да работим. Ние трябва да имаме смирение, всеки да върши работата си. Запример следя учениците, като кажат да се вземат стомните, някой си мисли: дали ще мога да изклинча, или не? Всеки трябва, като дойде тук, да гледа сам да си донесе вода. И ако има някоя слаба черта, като дойде тук, да гледа да се поправи. Ако някому не се иска да услужва, а иска другите да му услужват, тъкмо той трябва да работи, да слугува на другите, и да си каже: днес ще слугувам. Защо? - Защото не ми се искаше да работя.

стр. 230 / IV

Сега, някои от вас може да си зададат въпроса: дали сме милосърдни, или не. Лесно може да се провери дали сте милосърдни, или не. Най-лесна проверка се прави. Всеки ден се прави тази проверка. Всеки един от вас трябва да прави тази проверка, трябва да знае милосърден ли е, или не. Ако милосърдието е слабо, трябва да се стреми да го развие за себе си конкретно. За самия него е потребно това милосърдие. Аз го наричам едно от най-великите качества на човешка. То дава най-благородния отенък на човешката душа. Да бъдем в себе си милосърдни! Да го чувствуваме в себе си и да се радваме на своето милосърдие. То

дава особени черти - една мекота на човешката душа, едно снизхождение, да знаеш, че всички хора имат слабости. Ако вие имате това милосърдие, ще бъдете снизходителни, и тогава вашата критика няма да бъде тъй остра, но ще бъде мека, снизходителна спрямо вашите съкласници. Ако един ученик няма това милосърдие, той ще бъде горд и надменен, а пък онзи, който е неспособен, няма това знание, като усеща своята слабост и липса на знание, тогава отсъствието на милосърдие ще го направи подъл, долен и лицемерен, той ще пъпли и ще се слага. И така, имате два вида ученици: ученици, които мислят, че много знаят, те са горди, а други, които пъплят и казват: "Ние сме смирени." Никакво смирение! Една жестокост се крие у тях, на вид едно хладнокръвие, както у жабите, у студенокръвните. Седи онази жаба, философствува, поглежда някоя муха, кацнала наблизко: хоп-хоп, изяде я. Пак седи - друга муха. Моментално мухата изчезне. Пак седи - хоп-хоп и като че ли ни лук яла, ни на лук мирисала. Това са състояния на душата, и вие трябва да изпитвате себе си.

стр. 260 / IV

Изучавайте качествата и проявите на животните и подражайте на доброто в тях. Вижте как овцете се подчиняват на своя пастир. Не трябва ли и хората да се подчиняват така на своя Отец? Вижте как копринената буба се смалвява постепенно, докато се завие в пашкул, и прекарва в сън известно време, докато се превърне на пеперуда и литне в широкия свят. Не трябва ли и

човек да научи изкуството да се смалява и увеличава, когато условията му диктуват, едното или другото положение.

стр. 22 / VI

“Страхът Господен е поучение на мъдрост; И смирението предхожда пред славата“. (- 33 ст.)

Казвам: човек трябва да се смири! - Защо? Нима човек трябва да стане мост, всички да минават отгоре му? Чудни са съвременните хора в своите заключения! Да не ставали мост! Да, но престрелки има. Отвори се война и се започва страшно сражение: генералът се качва на коня си, вади нож, удря надясно - наляво, коли. Но ненадейно го удари някое парче от граната, и той падне на земята, а конят отгоре му. И след това цели отряди минават през него, не искат да знаят, че тук лежи един генерал. При това положение няма ли да се смири човек? Ще се смири, няма какво да прави. Като отминат всички, генералът ще стане и ще каже: Слава Богу, че оцелях! Колко умни животни били конете! Прескачаха ме, без да ме тъпчат. Добре, че ме раниха само. Конят никога не стъпва на ранен човек. Следователно, като дойдеш до смирението и паднеш на земята, ще благодариш на Бога, че конете не те стъпкаха. Този генерал беше поставен от своето началство да управлява войската, но Господ го свали долу и му каза: Ти ще останеш под конете отдолу, да се смириш, защото не знаеш какво нещо е смирението. След това, когато някой му казва да бъде по-строг, той го пита: Кавалерия минавала ли е отгоре ти? - Не. -

Покрай мене мина три пъти, и аз научих закона, как се вади нож.

И тъй, смирението е велико качество на мъдрия, на разумния човек. В света не е важно, как човек е наредил нещата, но как Бог ги е наредил. От това, което Бог е наредил, човек трябва да вади поука и да го приема на радо сърце.

стр. 108-109 / V

Съществува една теория, според която, при преминаването от този за онзи свят, човек трябва да знае закона на смаляването, да се смали толкова много, че да мине съвършено незабелязано между съществата, които са неприятно разположени към него. Щом душата на човека дойде до тъмната зона на земята, тези същества започват да я преследват, както преследват апашите на земята. Почти за всяка душа са определени по два-три ангела, които я придружават, за да може безопасно да мине тази зона. Има случаи, когато някои души не се придружават от тия ангели, и те са изложени на големи гонения от страна на лошите духове. Да не ви се вижда чудно това нещо! Не ставали същото и в живота на земята? Срещате един цар, заобиколен с цял ескадрон войници, стражари, всички го пазят. Срещате министри и други видни лица, все има някой с тях, който ги придружава. Обикновените хора обаче никой не ги пази, те ходят повече сами. Ако някой обикновен човек попадне в някаква бездна в невидимия свят, и там го спират, както правят с някой автомобил, който вози известен богаташ, и му казват:

Скоро дай парите! Как може да се спаси душата, която е толкова много преследвана? Тя може да се спаси само чрез закона на смаляването. Те ще я преследват, тя ще се смалява, смалява, докато стане съвсем невидима; тогава те казват: Свърши се с нея! Няма защо повече да я преследваме. Значи когато душата научи закона на смиреннието, тя дохожда на границата на възвишения свят, дето започва постепенно да се разширява и става светла душа. И Корнилий беше смирен човек, с вяра и знания. Той разполагаше със знанието, което съществуваше по това време, затова му се яви ангел и каза: "Призови Симона Петър да ти каже истината!"

стр. 123-124 / V

Сега, поздравявам тези ученици, които познавам. Те ще живеят в новата вселена, но докато са на земята още, нека си помагат едни-други, за да се отличат със смирение и търпение, отличителните качества на Христа. Казва се в Писанието: "В последните дни ще ви възкреси и ще ви венчае със слава и почест".

"И поставил си Го над делата на Твоите ръце". - Всичко това се отнася за новия човек, когото Бог ще облече в слава и почест. Това пожелавам и на вас - слава и почест!

стр. 164 / V

Който има разумна вяра, преодолява всички мъчности и препятствия в живота си. Христос показва на хората начина, по който могат да се справят с мъкнотиите си. Първото условие за това е чист живот,

изпълнен с любов. Истинският християнин се отличава с морален устой. Той е смирен, любещ и чист. Който не е придобил тези качества, и християнин да стане, ще се проявява такъв, какъвто е бил първоначално: ако е бил нервен, нервен ще си остане; ако е бил щедър, такъв ще си остане. Големи усилия трябва да прави човек върху себе си, за да превърне отрицателните си качества в положителни и да усили положителните.

стр. 27 / VI

"Голяма е вярата ти, жено". С примера за хананейката Христос обърна внимание на учениците си върху смиреннието. Тази жена каза, че се задоволява от трошиците на Господнята трапеза. Велико нещо е смиреннието. Малко хора днес се задоволяват от трошиците. Повечето искат да седнат на първо място. Казва се за Христа, че дойде на земята, облече се в рабски образ и се смири. Ако Христос трябваше да се смири, колко повече това е нужно за обикновените хора. Всички трябва да се смирят, да дойдат до положение да бъдат еднакво доволни при изпълнение на висока или ниска служба. Докато момата е свободна, облича се хубаво, мис се по няколко пъти на ден; тя не работи много, да не цапа ръцете си, да запази кожата си мека и бяла. Като се ожени и стане майка, тя перепелените на детето си, къпе го, работи по цял ден - учи закона на смиреннието. - Как изучава този закон? - Чрез любовта.

Помнете: човек учи смиреннието чрез закона на любовта. Чрез същия закон той се задоволява от

трошиците на господарската трапеза. Съвременните хора се хранят с трошиците, които падат от трапезата на ангелите. Техният излишък е нашето изобилие. От нашия излишък се хранят съществата, които са под нас. Значи всички живи същества на земята се хранят все с трошици.

Желая ви в бъдеще вярата ви да се усили, и когото от вас срещне Христос, да му каже: "Голяма е твоята вяра".

Желая ви да учите закона на смирението и да го прилагате.

Желая ви да бъдете доволни от трошиците и да ги използвате разумно.

Това не са само пожелания, но нещата, които можете да постигнете.

стр. 33-34 / VI

"А детето растеше в дух и мъдрост". И бялата раса, т.е. съвременните хора трябва да растат в дух и мъдрост, да придобият Божията благодат. Само така ще дойде Царството Божие на земята. Ще кажете, че днес хората се нуждаят от други неща, не се интересуват от Царството Божие. Каквото и да ги интересува, от каквото и да имат нужда, лесно няма да го постигнат. - Защо? - Защото си служат с насилие. Те са упорити, а не твърди; те са своенравни, безхарактерни. Човек постига своя идеал, само ако има твърд, непоколебим характер. Идеалът се постига с кротост и смирение. Това значи да бъде човек пластичен, да използва благоприятните условия на живота. Смиреният има

всички добри условия да укрепва духът му. Затова Христос казва: "Ако не станете като малките деца и не се смирите, не можете да влезете в Царството Божие".

стр. 131-132 / VI

Преди 45 години един господин от Варна свършил в Европа по музика. Като се върнал от странство, станал учител и започнал да учи децата на варненските чорбаджии да свирят, да танцуват и пр. Обаче един ден този господин се скарал с гражданите, и го уволнили. Той бил крайно честолюбив, горделив; изхарчил парите си и трябвало след това да ходи гладен. Срещнал го един познат свещеник и го поканил у дома си на гости. Като се поразговорили малко, свещеникът го нагостил добре. Господинът му благодарил, и след като разправил историята си, свещеникът извадил от джоба си две бели меджидии и казал: "Заповядай! Като ги похарчиш, пак ела при мене. Докато си намериш работа, аз съм готов да ти помагам." Минали един-два месеца, и този господин бил назначен за секретар при тогавашния турски валия, понеже владеел турски език. След една година обвинили свещеника, че бил комита, че имал в дома си подозрителни писма и книги. Взимат тия писма и ги дават на този учен българин, секретар при валията, да ги прегледа. Той ги прегледал, отделил подозрителните книжа настрана, и по този начин свещеникът се оправдал, но останал учуден от поведението на секретаря, който му казал: Двете бели меджидии, които ми даде, когато не бях ял три дена,

спасиха главата ти. Ако този господин знаеше как да постъпва с учениците, гражданите нямаше да го изпъдят от училището; ако и свещеникът не беше го нахранил, когато той гладуваше по улиците, и не беше му дал лвете меджидии, последният, като секретар при валията, щеше да окачи въжето на шията му. Така и вие трябва да се справяте с всяка ваша мисъл, с всяко чувство и действие в живота си, и да се запитвате за причините на вашето нещастие; ако сте нещастни, ако сте горди, жестоки, кои са причините на вашата гордост, жестокост, алчност за богатства.

стр. 28-29 / VII

Ние трябва да намерим време да ускорим този растеж, за който говоря, т.е. съграждането на нашето тяло. Често давате поводи за непослушание, като казвате: За това няма време, за онова няма време. Един английски проповедник посетил едно бедно момче, метач, и го запитал: Идва ли някой да те посещава? - Да, Гладстон. - Кой? Английският държавник! Чудно нещо, при многото си работа, която има, той намерил време да посещава този беден метач! Защо? Кой живее в този метач? Гладстон съзнава, че в него живее някой негов брат, и казва: Трябва да го посети! Сегашните хора, като се повдигнат малко, не познават дори баща си и майка си, като мислят, че с това тяхното положение и величие ще се нахърни. Няма по-голямо величие от това, да познаваме своите длъжности. Най-великата черта на Бога седи в това, че като е зает с толкова много и велики работи, винаги намира

време, като Гладстона, да посети някоя грешна душа. Господ всякога намира по няколко минути свободни да посети някого, да остави една добра мисъл, да даде Своята помощ.

стр. 134 / VII

Хората на земята се отнасят към различни категории, защото не произлизат от един и същ баща. Някои хора произлизат от баща гълъб, пуяк или други някои птици. Какъвто е характерът на животното или птицата, от която произлиза човекът, такъв е и неговият характер. Горделивият човек е роден от баща пуяк. Като го похвалиш, той ще се надуе, ще разпери опашката си и ще каже: Като мен няма подобен. Не е обидно, че произлизаш от баща пуяк. Ако това те обижда, докажи обратното, т.е. че баща ти не е бил пуяк.

стр. 86 / VIII

Аз съм вегетарианец, вода чист живот. - Да, на физическия свят си вегетарианец, не ядеш месо, но в духовния свят си пълен месоядец. Ти си щеславен, горд човек. Какво по-голямо месоядство от това?

стр. 89 / IX

Казвам: Когато се обичат, хората не могат да бъдат гладни. Безлюбие е причина на сиромашията, на глада, на недоразуменията. Гладът иде да научи човека как да живее. Като не разбира това, той мисли, че само до него идат мъчнотиите, и започва да се

оплаква и да роптае. Оплакването показва доколко човек е щеславен. Като се оплаква, той прилича на пътник в гората, който върви шумно, тропа с краката си, да наплаши разбойниците, да не го нападнат. С това той иска да ги предупреди да не вървят след него, но да вземат друго направление. Не се оплаквайте, нито роптайте, но се справяйте с мъчнотините си. Със щеславие нищо не се постига. Дойде ли някакво изпитание, премълчавайте. - Защо еди-кой си да се отнася с мене така? - Няма защо да се оплаквате. Ако не можете да му простите, като дойде при вас, дайте му един добър урок. По-добре е огънат да се прояви само между две дървета, отколкото да запали цяла гора и да избухне пожар.

стр. 356-357 / X

Казвам! Не се страхувайте, като Пилата, да изповядвате своята идея. Мислете за Бога. Мислете и за Христа, като образец на търпение. От своето величие Той слезе на земята, облече в рабски образ и се смири. Той знаеше каква работа Му предстоеше на земята.

стр. 201 / XI

Христос казва: "Не се грижете за себе си, има кой да се грижи за вас." - Какво означават тия думи? - Христос иска да каже, че докато е в утробата на майка си, детето няма за какво да се грижи. - Какво трябва да прави детето в уробата на майка си? - То трябва да се учи. Първият урок, който детето учи в утробата

на майка си, е мълчанието. Като се научи да мълчи, то ще изучава кротостта, смирението, въздържанието, любов към майка си. Започне ли преждевременно да си дава мнение по различни въпроси, майка му ще го изпъди навън. Докато е в утробата на майката, детето няма право да се произнася за характера и проявите на майка си. Кажете ли само една дума, тя го изхвърля навън - един момент повече не може да остане в утробата ѝ. Първите човеци напуснаха рая, защото проговориха по-рано, отколкото трябваше. Дълго време те трябваше да мълчат. - Защо? - Защото бяха в утробата на майка си. Бог им каза: "Докато сте в утробата на майка си, нама да ядете от забраненото дърво". Обаче те побързаха да излязат вън, в света на грижите. Те проговориха преждевременно, заради което излязоха от майчината си утроба. Като се видяха самостоятелни, те ядоха от плодовете на забраненото дърво и напуснаха рая. Всеки човек, в когото се яви желание да яде от забраненото дърво, трябва да напусне рая.

стр. 405-406 / XII

Днес всички хора говорят за доброта и за справедливост, но нито са добри още, нито справедливи. Защо още не могат да придобият тези качества? - Защото им липсва едно съществено качество, а именно - те не могат да се смаяват. Всички хора вървят по закона на разширяването, по закона на уголемяването. Бог се смаява, а те се разширяват и господари стават. Всеки вярващ мисли,

че е господар, че не е като другите хора, че Господ има особено благоволение към него, че му говори и т.н. Бог благоволи, наистина, но към ония, които се смаяват, а не към ония, които се разширяват и големи стават. Господ казва: Ако е въпрос да бъдеш големец, да станеш велик човек, по-голям от мене няма. След всичко това, малкият човек ще се напъва да се покаже голям. Колко голям може да бъде човек на физическия свят? Като започнете от 1.50 м и стигнете до два метра и половина, най-много до три метра. Да бъде човек три метра висок, това е рядко явление, едно от изключенията в живота. Всъщност не е нужно човек да бъде много висок. Понякога големите предмети се намаляват, а малките увеличават. Това е само за удобство, да станат предметите разбрани, да може човек да ги обхване и проучи. При сегашните условия, за да ви разбират хората, вис трябва да бъдете малки, да се смаявате. Малкият човек може да влиза навсякъде и да върши много работа.

стр. 478-479 / XII

Днес най-удобна и най-практична е дрехата на смиренното. Не мисли за себе си, че си най-добър, най-справедлив и че като тебе друг човек няма в света. По-добър, по-справедлив от тебе е Бог. Ти не си пръв. Заблуждение е да мислиш, че си пръв във всичко. Слушате някой да казва: Докога хората ще ме тъпчат? Докога трябва да се смаявам? Преди всичко, този човек не е най-онеправданият. Има един в света, който истински е онеправдан - това е Бог. Има един в света,

когото всички тъпчат - това е Бог. Има един в света, който истински страда - това е пак Бог. Хората още не знаят какво нещо е страданието. Бог е онеправдан, но не се онеправдава. Името Божие се тъпче, но Бог поругаем не бива. Бог страда, но не е страдалец.

стр. 479 / XII

Колкото повече вярвате в своите вътрешни сили и възможности, толкова по-скоро ще се развие. Каквито мъчнотии и препятствия да срещнете на пътя си, всякога казвайте в себе си: Мога да бъда справедлив, любещ, кротък, смирен, добър, ученолюбив - всичко мога да преодолея и да постигна с Божественото в себе си. Когато хората започнат да спрягат глагола "мога" в сегашно време, светът ще се оправи.

стр. 38-39 / XIV

Човек трябва да работи върху себе си, да придобие смирение, да бъде готов да се изправи. Не можеш да станеш велик човек, ако не си смирен. Един знаменит художник рисувал портрета на едно видно лице. Портретът бил в естествена големина, от главата до краката. Като дошъл до обущата, затруднил се, не му се отдала тази работа. Той бил смирен, затова се обърнал към един голям майстор-обущар, да тури няколко линии върху обущата на модела, да изправи погрешката му. Поласкан от това, обущарят, със свойствения замах на добър майстор, направил своите бележки и картината била завършена. Обаче той взел четката на художника и пожелал да тури още няколко линии и на други места

на картината. Художникът дръпнал четката от ръката му и казал: Приятелю, останалата работа не се отнася до твоята специалност.

Смирение е нужно на човека, да знае коя работа е за него и коя не е. Ако дойде при вас една майка и ви представи добри методи за възпитание на децата, изслушайте я внимателно. Тя има право да говори по въпроса за възпитанието. Ако дойде при вас един съдия и ви изложи начини за изправяне на човечеството, както и на отделния човек, изслушайте и него внимателно. Той е работил в тази област, има опитност и може да говори върху това.

стр. 126-127 / XIV

Единствените неща, които могат да изправят грешника, това са гладът и страданието. Когато дойде до крайния предел на страданието, той съзнава положението си, започва да се разкайва, да се моли и постепенно се изправя. Видите ли, че някой много роптае против страданията и изпитанията си, ще знаете, че той е още в началото на мъчнотите си. Той трябва много да страда, да се смекчи характерът му, да се разкае и след това да започне смиряването му.

стр. 53 / XIV

Когато посее семето в земята, влагате ли нещо в него? То си носи специфични качества, които чакат времето да се проявят. Семето знае как да се нареди; то знае и химия, и физика. Вие гледате на семето като на нещо малко, нищожно, но вижте какво стъбло, какви

гъвкави клоне излизат от него. Клонете са гъвкави, за да издържат на най-големите бури и ветрове. Виждаш как едно растение издига главичката си нагоре, но вятърът му казва: "Преклонената главичка остра сабя не сече." То веднага сваля главичката си надолу, учи се на смирение. Щом отмине силният вятър, то пак издига главичката си.

стр. 119 / XV

Религиозните хора понякога подражават, но подражанието не трябва да бъде като това на Сократовия ученик. Като виждал, че учителят му бил скромен в облеклото си, той обул едни скъсани гащи и така се явил пред учителя си. Сократ му казал: Слушай, приятелю, твоята гордост се вижда и през съдраните ти гащи. Между религиозните се срещат такива, на които гордостта и религиозността се вижда през скъсаните им гащи. Те нямат никакво убеждение, никаква любов, а искат да изпъкнат по някакъв начин в света. Имат само към себе си любов, към другите не я проявяват.

стр. 131 / XV

Някои растения едва се издигат от земята, а други достигат голяма височина. Има дървета, които израстват много високо, до сто метра височина. Те поглеждат на останалите растения отвисоко и ги считат за дребни, нищожни. Това показва, че и растенията, като хората, биват горди и щеславни. Пред тях и човек е малък, дребен, но същият този човек взима бравата

и ги отсича. След време той ще си направи къща от тях и ще ѝ се радва. Но при голяма буря къщата на горделивия човек се събаря. Затова е казано в Писанието: "Който стои, да гледа да не падне". Значи има опасност за всеки човек да падне. И праведният, и грешният еднакво могат да паднат. Всяка гордост трябва да се сломи. Няма човек, животно, дърво или камък, на които гордостта да не се е сломила.

стр. 37 / XVII

От кабалистично гледище думата "глупав" има по-силни вибрации от думите "силен и умен". Казано е в Писанието: "На силния и горделивия Бог се противи, а на слабия и глупавия дава благодат." Ученик, който си позволи да каже на професора, че е на особено мнение по известни въпроси, се изпъжда навън. Професорът му казва: Ако оставаш на особено мнение и мислиш, че знаеш повече от мене, вземи моето място и започни да преподаваш своето учение.

стр. 110 / XVI

Какъв светия е този, който не е минал през изпитанията? Той се мисли за светия, а като срещне красива мома, не може да издържи изпита си. В какво се заключава пропадането му? Първоначално той се усмихва на младата мома, разговаря с нея. Но щом дойде друг момък, той се безпокои, смущава се, да не би момата да спре вниманието си на него - става строг и навъсен. Това показва, че светията не издържал изпита си. Смирение се иска от човека.

Докато светията се представя пред момата като човек с устойчив морал, веднага се натъква на изкушение, сам да се изпита. Има нещо, което се крие в човешкото сърце. То става причина за неговото падане. В сърцето се крият слабостите на човека. Докато ги преодолее, всякога ще среща на пътя си съблазни, които ще му служат като предметно учение. Много професори и професорки ще срещате, докато научите уроците на живота и издържите изпита си.

стр. 46-47 / XVII

"Ако държите моите заповеди, ще пребъдете в любовта ми, както съм аз държал заповедите на Отца ми и пребъдвам в Неговата Любов." (-10 ст.) - Вие искате да ви обичат, но не пребъдвате в любовта. Кой от вас пребъдва в любовта? Де е вашата любов? Христос доказва, че пребъдва в любовта. Като Го поставиха на кръста, Той се моли на Господа и смирено понесе всичко. Това значи пребъждане в любовта. Ако пребъдвате в любовта, и вие трябва да докажете това. Дали си ученик, или учител, трябва да докажеш любовта си.

стр. 126 / XVI

Дойде ли при мене човек, чието сърце е в голяма мъка, веднага го приемам и му давам съвет. Няма случай в живота ми, когато е дошъл при мене човек с някаква мъка на сърцето, в ума или волята си, и аз да не съм му помогнал. Дойде ли при мене човек с желязна, силна воля, който може сам да реши задачите си, свободен

съм да не го приема. Аз говоря от името на Бога и на Христа. Бог казва: Откак светът съществува, няма случай да не съм помагал на страдащите. Колкото и да е зает Бог със своите работи, похлопа ли на вратата Му една страдаща душа, Той оставя всичко, за да ѝ помогне. Бог помага на всеки човек, на когото умът е смутен, сърцето угнетено и волята му заробена.

стр. 138 / XVI

Какво означава смирението? Според някои, смирява се онзи, който може да се огъва като дървото; смирява се онзи, който се търкаля като камъка, от планината до долината. Това не е смирение. Истинското смирение подразбира служене на любовта, на мъдростта и на истината, при което човек изпитва щастие и доволство. Той разбира живота, възприема знанието и светлината и се чувства свободен. Няма по-голямо щастие за човека да служи на великите добродетели. Така той служи на Бога и става едно с Него.

стр. 43 / XVII

Хората на любовта носят в себе си мир, радост и веселие. Дето отидат, всички ги приемат с отворени сърца. Те не са невежи, нито горди или амбициозни. Те са смирени и искрени.

Тъй щото, когато говорите за любовта си към Бога и за Неговата Любов към вас, помнете, че той не обича невежите и горделивите. Човек трябва да има достойнство и самоуважение, но да не бъде горд. Ако е даровит, способен, нека прилага дарбите си, без да се

гордее. Способният и разумен човек знае, че дарбите и способностите му са дадени за негово благо, както и за благо на всички. Нис не поддържа слабите хора, които се подкупват и огъват пред силния. Нис сме за опия хора, които и с износени дрехи могат да ходят прави, със съзнание за достойнството на своята душа.

стр. 120-121 / XVIII

Някой минава за голям грешник и дохожда при вас с желание да се помолите на Господа, да се простят греховете му. На бързйте да го съжалявате. Кажете му първо той да се помоли на Господа за себе си. Ако се приеме молитвата му, и вие ще се молите за него. Невъзможно е да се молите за грешника, преди той да се помолил за себе си. Така постъпва дяволът. Той иска другите да се молят за неговите грехове и престъпления. Смирение се иска от човека! Той трябва да бъде готов да се покае и да признае погрешките си.

стр. 252-253 / XVII

“Пълен с благодат и истина.” Човек все трябва да бъде пълен с нещо. С какво трябва да бъде пълен? Със знание, със сила, с богатство? Ако е пълен със сила, човек ще замяза на бомба, която всеки момент може да експлодира. Ако е пълен със знания, според думите на апостол Павел, човек е осъден на възгордяване. Не е лошо понякога човек да се възгордява. Под думата “гордост” англичаните разбират достойнството

на човека. Да бъде човек горд, това значи да има достойнство. Често гордостта се извява като болезнено състояние на човешката душа. Това болезнено състояние наричаме "честолюбие". За да бъде горд, човек трябва да има съответстващи добродетели. Изобщо, всяко качество, всяка добродетел, която човек сам си приписва, или другите му я приписват, трябва да отговаря на действителността. За пример каже ли някой за себе си, че е учен, той трябва да има знания, които да отговарят на неговата ученост. Каже ли някой за себе си, че е силен, той трябва да прояви силата си. Можете ли да наречете силен човек този, който не е в състояние да носи 20 кг товар на гърба си? Кажем ли, че човек трябва да има достойнство, подразбираме човек, който е пълен с благодат и истина.

стр.80-81 / XVIII

Един българин отишъл на една турска баня да се къпе. Това било в турско време. В този момент в банята влязъл един турски бей и седнал до една от курните, съседна с тази, на която българинът се къпел. Като се обливал с вода, българинът поглеждал към тялото си, потупвал се от време на време и тихо си приказвал: Някой досега не се е докоснал даже с пръст до тялото ми. Като чул тези думи, бейт скочил от мястото си, отправил се към българина и казал: Гяур, махни се оттук! Българинът напуснал мястото си, поклонил се учтиво на бея и отишъл на друга курна. Турчинът го проследил с погледа си и пак му извикал: Махни се оттук! Аз искам да се мия на тази курна. Българинът

веднага напуснал и тази курна, поклонил се и отминал на трета. Като видял всичко това, бейт се обърнал към българина с думите: Слушай, приятелю, докато носиш този ум и докато имаш този характер, никой няма да се докосне до тебе. След това и двамата продължили спокойно да се къпят.

стр. 249 / XIX

Любовта е господарка на всички религии, на всички вярвания, на всички човешки наредби. Любовта мълчи, не вдига гласа си, но не от слабост. Силният човек минава за слаб, не иска да покаже силата и знанието си. Слабият постъпва точно обратно: той се представя за силен и дава вид, че всичко знае. Умният човек минава за невежа, а невежият - за учен, за всезнаещ. Той иска да се представи, че всичко е видял и всичко знае. Да се стреми човек към знания, това е в реда на нещата, но да мисли, че всичко знае, това не е правилно. При днешното развитие на човека, невъзможно е той да знае всичко. Човешкият мозък е така устроен, че не може да понесе тежестите на знанието, което съществува в света.

стр. 170 / XVIII

Широко сърце и светъл ум има само онзи човек, който, макар че живее на земята, е свързан с възвишени същества от невидимия свят. Физически този човек живее на земята, но с ума и със сърцето си е свързан с напредналите същества. Всички истински учени, професори, поети, музиканти са ходили

и продължават да ходят в невидимия свят между възвишените същества. Който не е ходил там, той не може да бъде нито учен, нито поет, нито музикант. Тия хора са с широки души, с широки възгледи. Едно от отличителните им качества е смирението. Когато им разправят нещо, те слушат като деца.

стр. 179 / XIX

“Освети ни чрез Твоята истина”. Първото нещо, което трябва да научите от проповедите на Христа, е смирението. То е майката на истинското, положително знание. Гордостта е майка на временното, преходно знание. Може да имаш много знания, но ако си горделив, ще бъдеш в положението на един от заблудените братя на черната ложа. Спазвате ли Божествените закони, и от най-малките да сте, вие ще се повдигнете. Ако искате небето да се заинтересува от вас и да ви благослови, вие трябва да бъдете смирени - във висок смисъл на думата, а не в обикновения смисъл, както ви е проповядвано. Смирението е красив ангел, велик дух. Който го видял, веднага го възлюбил. В смирението се зараждат всички Божествени добродетели, за които копнеят човешкият дух и душа. Ангелът на смирението е жив. Той носи в себе си милосърдието - дете на любовта - най-малката дъщеря на Бога. Любовта еживее между девствените духове и обещава светли бъднини на цялото човечество, както и на ония, които я търсят. Ако искате Христос във вас да бъде безсмъртен и силен, за да ви повдигне, трябва да дадете път на любовта в душата си. Това значи да

поставите Христа на най-високото място в душата си, да осветите името Му в сърцето си. Някои мислят, че са близо до Христа. Близо до Христа може да бъде само малкият, т.е. онзи, който е научил изкуството да се смалява.

стр. 185-186 / XXI

- Кажете ни нещо за смирението. - То е противоположното качество на гордостта. Горделивият заема всякога първо място, а смиреният - последно. Горделивият иска всички да го ценят, а смиреният цени всички. Той гледа на всички хора като на проводници, чрез които Бог се проявява. Казваш за някого: Защо го слушаш? Не виждаш ли, че е невежа? - Не, той е шифрована телеграма. Бог говори чрез него. Макар и да не разбира какво му се говори, аз го разбирам. Аз дешифрирам тази телеграма.

стр. 268 / XXI

Сега ще си послужи със следната аналогия. Когато влизаш в чистата вода, казваш ли, че първо ще се измиеш, а после ще влезеш във водата? Не, в Божествения живот ще влезем такива, каквито сме. Нека Бог каже да не влизаме. Той ще ни каже: Добре дошли! - Но кога? - Когато всеки носи надписа: Смирение. Имаме ли този надпис на себе си, ние сме положили основния камък на връзката. Какво казва Христос? - “Елате при мене всички трудещи и обременени, защото аз съм смирен по сърце”. Елате при мене всички, които сте изгубили смисъла на

живота. Елате при мене, защото съм смирен. Той не казва за себе си "аз съм учен, аз съм любов", но казва "аз съм смирен". Имате ли смирение, Божията Любов може да дойде във вас. В духовния свят смирението дава пластичност на човешката душа, да възприеме благата, които Божественият Дух носи в себе си. Към това именно се стреми човешката душа. Само при това състояние ние можем да възприемаме.

стр. 233-234 / XXI

Ако грозната мома може да търпи при себе си красивата, без да се смути сърцето ѝ, тя е израз на доброта. И ако красивата мома търпи при себе си грозната, без да се възгордее или без да я унижи, и тя е израз на доброта.

стр. 198-199 / XXIV

Сега всички искате да бъдете ученици. Първото нещо, което се изисква от вас, е смирението. Да ходите с наведени глави, това не е смирение. Смирението подразбира такова състояние на душата, при което човек възприема великото, Божественото, което осмисля живота. Смиреният се приспособява на всички условия. Всички Учители са минали през смирението. Ако Великият Учител - Христос, казва, че има смирено сърце, колко повече вие, които искате да станете ученици на Бялото Братство, трябва да придобиете смирение. Един ден и вие трябва да кажете: Ние сме смирили по сърце. Питате: Ако смирението надделяваше в света, щеше ли да има несъгласие,

противоречия между хората? Щом е така, да приложим смирението, като първо условие в живота. - Понеже отворихме широко вратата на школата, смирението на ученика ще се познае от неговото поведение.

стр. 238 / XXI

Помнете: дойдете ли до съзнанието, там се желаят само възможни неща. Има възможни и невъзможни неща. Има големи и малки постижения и желания. Желай най-малките неща. Като станеш сутрин, пожелай слънцето да изгрее добре, да няма буря, да няма земетресения или голям, проливен дъжд. Желай доброто на народа, за да бъде добре и на тебе.

стр. 41 / XXII

"Ако Синът ви освободи". - Синът представя същественото в човека. То е онова разумно, Божествено начало в човека, което осмисля неговия живот. Това начало осмисля човешкия живот не само за един ден, но за вечни времена и във всички направления. Който носи Сина в себе си, каквато служба и да заема, той съзнава, че стои по-високо от нея. И ниска служба да заема, той не се смуцава. Той казва: Какво от това, че съм метач? Какво от това, че съм ваксаджия? Като чисти обувките на министъра, той си мисли: Както аз чистя и лъскам твоите обувки, така ти да изглаждаш работите на народа и поданиците. Характер има този човек. Той издържа на всички мъчнотии. Виждал съм много просяци и съм се чудел на техния характер. Те издържат на студ и лишения. Седи някой просяк вън,

на тротоара, при 15-20 градуса студ и си мисли: Едно време и аз бях при добри условия, но ето, изгубих Сина и сега Го търся. Чрез търпение и смирение отново ще Го придобия. Седи той и благославя минувачите, но никой нищо не му дава. Той е доволен, не роптае против съдбата си. Провидението е допуснало просията като предметно учение за хората. В миналото, някой си бил крайно горделив. За да го освободи от гордостта, Провидението го направило просяк. Просякът учи две неща: търпение и смирение. Да те изпъдят на десет места и ти да не роптаеш, това значи характер.

стр. 86-87 / XXIII

Може ли слугата да бъде свободен, а господарят - роб? По кой начин ще познаеш, има ли господарят здрав гръбнак, да издържи на всички изпитания? Как ще познаеш кой е истински слуга?

Сега и на вас задавам същата задача. Според мене, истинският господар се познава, когато слезе от положението, в което се намира, и стане слуга. Ако, като слуга, запазва свободата си и изпълнява службата си с любов, той е разумен господар и може да издържи на всички изпитания. Той слиза до положението на слугата, без да съжاليا за господарството си. Ако не се решава да напусне господарството си и се страхува да не осиромашее, той е роб на положението си. Господарят трябва да има светъл ум, благородно сърце, да се справя лесно с мъчнотниите. Истинския слуга пък ще познаете, като го поставите в положението на господар. Ако при това положение той не се измени и

запази същите отношения към хората, каквито имал като слуга, той е умен и благороден човек. Той може да бъде господар. Следователно искате ли да познаете господаря, поставете го на мястото на слугата; искате ли да познаете слугата, поставете го на мястото на господаря. По този начин и природата изпитва хората.

стр. 186-187 / XXIV

Христос казва: "Елате при мене, аз съм кротък и смирен по сърце." Когато човек придобие това изкуство - да стане кротък и смирен, той ще забележи в себе си един вътрешен процес на подмладяване. Кротостта и смирението са един метод за лекуване от разни недъзи.

И тъй, в първия урок, поставете си като основа тези два елемента: кротост и смирение, и да видим кой от вас ще вземе премия. Когато някой ученик е усвоил изкуството да шие, да рисува, да свири или какво да е друго изкуство, проверява се как е научил преподаденото; така ще проверяват и вас. Говоря ви върху кротостта и смирението, защото много от вас мислят, че и без тези качества може. Не, те са основата на земния живот, и крачка напред не може без тях. Никаква тайна, никакво изкуство не може да научите без кротост и смирение - те са капиталът. Казва се: Бог на горделивите се противи, а на смирените дава благодат - условия за развитие. Може да се докаже чрез статистика, че всички велики, учени хора, които са дали нещо на света, които са направили нещо

добро за човечеството, които са го повдигнали крачка напред, са били смирени и кротки хора.

стр. 14-15 / XXV

И тъй, като първо правило ще си поставите да бъдете кротки и смирени, но не тъй, както досега сте разбирали това нещо, а кротки и смирени на издръжливост и сила. Някой казва: "Аз като станах кротък и смирен, всички ме нападнаха." Не, кроткият и смиреният издържа всичко с достойнство, и умът му става по-подвижен.

стр. 18 / XXV

Някои приличат на онзи българин, който минал покрай един кладенец, на въжето на който били закачени две кофи за вода; пуснал въжето в кладенеца и напоил добитъка си; но като си тръгнал, дотрябвало му въже за колата, взел че отрязъл това, на което били закачени кофите, свършил с него работата си и си заминал. След малко време той пак минава през същия път, иска да пие вода, но вижда, че няма кофите, и си казва: "Бре, кофите ги няма тука." Така хората сами развалят своето щастие - отрязват въжето на кофите, а после се чудят, че ги няма. Аз правя уподобление. Двете кофи - това са кротостта и смирението. Без кофи няма с що да напоите душата си. Въжето, което държи кротостта и смирението, го няма. Втори път, като дойдете при мене, искам да турите въжето на място, отдето и да е, да го купите.

стр. 16-17 / XXV

Чрез кротостта и смирението иде Божията благодат. В къща, дето имат тези качества, има здраве, сила. Пазете се от лоши мисли, от гняв, защото те отнемат силата ви. Лошите хора знаят начина, по който да ви лишават от силата ви, както негрите, когато отиват да ловят слонове, прерязват на две места мускулите на задните им крака, и те клякат. Човек трябва да има броня против лошите нрави, да не изгуби силата, която Бог му е дал.

стр. 17 / XXV

Ако човек не може да се изповяда пред себе си, пред другите никога няма да се изповяда. Важно е човек да бъде искрен пред себе си. Не може ли да направи това, той не може да очаква никакви резултати. Смирение се иска от човека. Мекота се иска от човека. Има ли тези две качества, той ще има търпение да понася всичко. Това значи да се подчини човек на Божественото в себе си. И тогава, колкото и да го нападат отвън, той ще понася всичко с радост.

стр. 69 / XXIX

Аз зная три вида хора: едни от тях са кротки и смирени, когато са в обществото, от страх, други - когато са в църква, защото благоговението го изисква, а трети - вкъщи. Вкъщи се познава кротостта и смирението. Те поправят всички грешки. Според мене, законът на любовта не може да работи, ако не сте кротки и смирени у дома си. Като влезете в своята стая, дето никой не ще ви смуцава, там ще научите

това изкуство. Кроткият и смиреният човек никога не изпъква в света, той засема всякога последно място. Добре е човек да заема първо място в истината, в любовта, в добродетелта, в мъдростта, но ако иска да заеме първо място в този свят, ще изгуби изкуството да бъде смирен и кротък. Христос е казал: "Който иска да бъде пръв, той остава последен." Който е пръв на небето, той остава последен на земята, и обратно. Бих желал всички да сте първи в любовта, в истината, в мъдростта, в правдата, в кротостта, в смирението, в милосърдието.

стр. 19 / XXV

Смирението и кротостта са бронята, предпазителните средства, които отбиват всички неприятности. Представете си, че се намирате в една модерно укрепена крепост и шрапнелите, които ви бомбардират от всяка страна, отскачат от вашата крепост; вие не се безпокоите, защото шрапнелите не падат вътре, и чакате неприятелят ви да изхвърли всичките си мунитии. Такова нещо е смирението. Идва при вас някой човек да ви ругас, но ако вие сте смирен, той ще каже: "Е - мене ми мина." Ако сте кротък човек, вие ще измените настроението на вашия противник. Не можете ли, не сте кротък човек. Кротостта е дар на човека - няма какво да се учи; нея вие сте учили, когато сте били в положение на овци или крави и волове, когато са взимали вълната ви, месото ви, когато сте работили по цял ден на нивата и на сутринта сте поглеждали господаря си доволен и

засмян. Сега вие ще трябва да възбудите в съзнанието си всички тези форми на миналото, тази кротост, която имате от старо време. Модерните дрехи, които носите сега, не са тъй удобни, хигиенични, затова, като се върнете у дома си, обличате старите си дрехи. Турете в ума си вярата и знайте, че за оногова, който вярва, всичко е възможно. Който няма кротост и смирение, само той не може.

стр. 21-22 / XXV

"Дерзай, дъще! Вярата твоя изцели те!" С тези думи се обърнал Христос към жената, която страдала цели 12 години от кръвотечение. В този стих изпъкват две важни положения: вярата на страдащата жена и вниманието, с което Христос се отнесъл към нея. Покрай великите въпроси, които занимавали ума му в този час, Той се спрял върху този толкова маловажен въпрос, че някаква жена вървяла след Него и се допряла до дрехата Му. Той се обърнал назад и казал: "Дерзай, дъще!" Да кажеш на човека нещо, да го насърчиш навреме, това е едно от великите качества, на което може да се разчита.

стр. 22 / XXVIII

И тъй, едно нещо се изисква от вас: При великите идеи, които занимават ума ви, и при великите желания на вашето сърце, да имате характера на Христа. Като срещнате човек, който се нуждае от нещо, да спрете вниманието си върху него и да кажете: "Дерзай, дъще! Дерзай, братко! Дерзай, сестро!" От вас не се изисква

да помагате на хората с пари или да ги храните. Това са последни неща. От вас се изисква само едно: при всичките работи, които занимават ума и сърцето ви, да обърнете внимание на онзи, който се нуждае от нещо, и да му кажете само две думи: Дерзай, братко! Няма защо да му говорите, че Господ ще промисли за него. В думите "дерзай, братко" се съдържа идеята, че Бог, Който живее във всички души, грижи се и промисля за тях.

стр. 39 / XXVIII

ОБЩО ЗА СМИРЕНИЕТО

Който иска изведнъж да придобие много неща, да стане добър, учен, богат, силен, свет човек, той има някаква користолюбива мисъл. Той иска да се представи пред хората, че е постигнал много нещо. След това ще започне да разправя, че е прекарал цели 20 години в пустинята в пост и молитва. Това е щеславие. Не е нужно човек да разправя на хората как е станал свет.

стр. 27 / II

И тъй, най-първо трябва да имаме любов, за да знаем защо работим. Казвате: "Да обърнем някого към Господа" - да си създаде беля на глава. Искате да привлечете някой учен в България, да стане наш съмишленик. Защо? - Да обърнете света наопаки, той няма да дойде със смирение. Утре като дойде, ще ви каже: "Дайте ми някоя длъжност."

стр. 112 / IV

Често съм слушал как двама души се разправят. Единият казва: Не искам ум да ми даваш. Другият казва: И аз не искам ум от тебе. Като ги слушам, аз пък казвам на първия: Ти имаш много ум, но не знаеш как

трябва да постъпваш. На другия казвам: И ти имаш много ум, но не можеш да отстъпваш. Да постъпваш добре, това значи да знаеш, в даден случай, колко и кога да се отстраниш. Да отстъпваш, това значи да предвиждаш кога да се отдалечиш от известна опасност. Преди да е дошъл стражарят при тебе, ти трябва да се отдалечиш от мястото си. Не чакай стражарят да дойде при тебе, да ти каже да отидеш на другата страна. Още преди да е дошъл стражарят, ти трябва да изправиш погрешката си.

стр. 129 / III

Сега, като казвам, че ценните неща не са дадени за вас, някои се обиждат. Те са честолюбиви и се засягат. Не е лошо човек да бъде честолюбив. Не е лошо да бъде човек и горд. Като кажат на някого, че е честолюбив или горд, той не е доволен, счита, че това е нещо лошо. Обаче, тъй както се пишат тия думи в българския език, те крият нещо добро в себе си. Честолюбив човек е този, който сам се уважава. Ако човек сам не се уважава, окръжаващите най-малко ще го уважават. Ако човек сам не се обича, окръжаващите най-малко ще го обичат. Докато изворът не напълни първо своето корито, той никога не може да потече надолу.

стр. 139 / III

Има да се изглаждат спорове между вас. Някои били по-стари братя и сестри, някои по-млади. В школата има само ученици, братя и сестри са

отвънка. В школата всички са ученици, млади и стари няма. Напредналият ученик всеки ще го признава. Напредналият ученик всякога ще може да помага на онези, които са по-назад от него. Не трябва да завиждат на онзи ученик, който е напреднал. Във вас ще има стремеж да го настигнете. Той ще ви помогне и ще ви бъде за пример. Взимно почитане ще има навсякъде.

При това, между вас, учениците, трябва да има скромност! Някой път този, който най-много знае, той ще чака всички да изкажат мнението си, и ако го поканят и той да даде мнението си, ще го даде.

стр. 116 / IV

Който не знаятимето Божие, те ще видят страшното лице на смъртта, те ще видят нейните остри ножове. Смъртта не постъпва еднакво с всички хора. Страшно е да видите човек, надупчен от ножовете на смъртта! Тя вземе ножовете си, седне при умирация, започва да бодне и говори: Помниш ли, преди еди-колко си години ти обра една бедна вдовица? Помниш ли, преди еди-колко си години изнасили една мома? Помниш ли, когато уби майка си? Дупчи този ангел и припомня на човека всички грехове и престъпления на миналото му. Не мислете, че като заминавате за онзи свят, Духът ще ви посрещне. Не, първо ще минете през ножовете на смъртта. Казвате: Ще се молим! С молене работа не става. Ще се обърнете към Бога с всичкото си смирение и ще се разкаете за всичко, сторено досега. Колкото и да не искате, ножовете ще ви заставят да се покаете. При последния нож, при последното дупчене,

ангелът на смъртта ще ти каже: Помни, че преди три хиляди години Господ ти даде последните условия за изправяне, но ти не ги използваш. Ако желаш, и сега можеш да се изправиш. Тогава ти започваш да плачеш, да се молиш, да се разкайваш за греховете си. Молитвата не спасява, но помага за пречиштането на човека. Докато човек не върне всичко, което несправедливо е взел, той не може да се изправи. Това очаква всички хора. Те търсят лесния път, но трябва да знаят, че ангелът на смъртта иде вече! Голямо дупчене предстои. Можете да се молите по десет пъти на ден, това нищо не значи, дупчене ще има. Едно може да ви спаси - да произнесете името Божие.

стр. 16-17 / V

Има случаи, когато и богатството, и сиромашията подобряват живота на хората; има случаи, при които, ако се отнеме богатството и сиромашията на хората, животът им ще се подобри. Богатството, в ръцете на добрия човек, е благословение; и сиромашията, в ръцете на добрия човек, е пак благословение. Когато богатият стане сиромах, той има възможност да отива при бедните, и със своята опитност и доброта да им помага. Ето защо, богатият трябва да осиромашее, за да посещава бедните, да се приравни с тях. Аз не говоря за външно приравняване, но за вътрешно, разумно приравняване, да дойдат хората до положение да се чувствуват братя.

стр. 18-19 / V

“Господ съсипва дома на горделивите; А утвърдява предела на вдовицата”. (- 25 ст.)

В последния стих вдовицата се взема като символ на слаб човек, който няма помощник в живота.

“Користолнобивият смущава дома си; А който мрази даровете, ще живее.” (- 27 ст.)

Користлюбив човек е този, който желае повече, отколкото му е необходимо. Някой казва, че не желас много, желанията му се простирали дотолкова, да може да живее. Та всеки човек има толкова. От хиляди години насам, откак светът съществува, на всички хора е дадено толкова, колкото да поддържат своя живот, да задоволят необходимите си нужди. Има хора, които сами казват, че не са доволни от това, което им е дадено, но искат повече.

“Сърцето на праведния преговаря да отговаря; А устата на нечестивите отригват зло.” (- 28 ст.)

“Праведният преговаря” - това значи, че той дълго време мисли, изслушва, докато започне да говори. Той не бърза да говори. Добре щеше да бъде, ако човек не бързаше, но предварително обмисляше нещата и тогава действуваше. С бързането си съвременните хора изпадат в положението на онзи дядо, който, като дошъл до един трап, погледнал го и си казал: Кой ще заобикаля сега този трап? Колко такива трапове съм прескачал на младини! Ще се засиля, и ще прескоча този трап. Засилил се той, и хоп, в трапа! Щеславието заговорило в този дядо и го заставило да прескочи трапа, да се покаже, че може. Обаче, като излязъл от трапа, той се поогледал наоколо и си казал: Каквото

е на старини, такова беше и на младини! Този старец трябваше да премери силите си и-тогава да се засилва да прескача трапа. Който не измерва силите си предварително, и той постъпва като този дядо: засили се да прескочи трапа, но там остава.

стр. 107 / V

Ще приведа един разказ из живота на великите адепти в древността. Един адепт се заселил в една пустиня; дето прекарал голяма част от живота си. Около жилището му израсли много тръне. Като нямал други цветя около себе си, той често поливал тръните, грижил се за тях. Един ден му донесли един бял, хубав карамфил. Като видели карамфила, тръните се зарадвали и казали: Ето, иде един нов жител между нас! Той ще бъде нашето знаме. Тръните започнали да се разговарят с карамфила, а той им разправял своята история. Той казвал, че бил от високо произхождение, и докато дойде при тях, живял в хубав цветарник, добре отоплен и при хубава светлина. След разговора си с тръните, карамфилът се обърнал към адепта и казал: Аз съм живял при добра почва, при хубава топлина и светлина и на широко. Искам и тук да ми създадеш същите условия. За да го задоволи, адептът започнал да корени един след друг тръните, да направи място на карамфила, който бил научен да живее нашироко. Тръните започнали да се оплакват от карамфила, че заради него адептът ги изхвърлил навън. Казвам: има хора в света, които мязат на белия карамфил, изместват другите хора около себе си, обаче те не

разрешават въпросите на живота. Тръните си казвали: Този бял карамфил не трябва да се гордее толкова много, защото всички тия кошери с мед са пълни все от нас. Ако останеше на белия карамфил само, той едва ли би могъл да напълни една пита с мед. И наистина, от магарешкия трън може да се събере много мед, когато от карамфила може да се събере много малко.

стр. 130-131 / V

Днес всички религиозни хора, всички общества, всички народи търсят Бога от нужда, да им помогне да се назначат на служба, да разрешат задачите си. Днес никой не търси Бога от любов. Това е просия, не е любов. Нека гладният умре от глад, но да не проси. За предпочитане е гладен да умреш, но да не просиш. Обаче това да става не от гордост, но от любов към Бога. А тъй, да говориш за Бога, да проповядваш за Него и да считаш, че хората са длъжни да те гледат, това не е любов, това е изнудване. В Писанието е позволено на човека да проси, но само от Бога, от никого друго. Всяко просене вън от Бога е унижение за човешката душа. Днес става точно обратното: от всички други просим, но не и от Бога. Да просим от Бога, това считаме за унижение; да просим от хората, това било в реда на нещата.

стр. 144 / V

Един от старите еврейски пророци бил изпратен от Бога при израилския цар да му каже, че пътят, по който върви, не е прав. Недоволен от този упрек,

царят заповядал на войниците си да хванат пророка. Спуснали се да го уловят, но ръцете им се схванали. И самият цар останал на мястото си като прикован. Тогава царят са обърнал към пророка и му казал: "Слушай, научи ме как да се моля на Бога! Съзнавам грешката си, искам да се изправа". Не може човек да се поругава с Божественото! Когато Божественото говори, вие ще слушате и ще се изправяте. Пророк Натан се явил при цар Давида и му казал: "Царю, искам да ти кажа нещо". - На радо сърце ще те изслушам. - Ти разрешаваш велики дела, и това дело ще разрешиш: В един град живял един беден, но праведен човек. Той имал само една овца. В същия град живял един богат човек, който имал на разположение много стада овце. Един ден обаче, богатият човек пожелал една от хубавите овце за себе си, но не взел от своите, а пратил да му донесат единствената овца на бедния. - Смърт се пада на този човек! - извикал царят. - Този човек си ти! - казал пророкът. Бог те облече в благословение, постави те на власт, да раздаваш Правда, а ти престъпи Неговия закон. - Величието на цар Давида седеше в това, че той веднага съзна погрешката си, смири се и започна да плаче, да се разкайва. Смел беше пророк Натан, той говореше в притчи. Той носеше в себе си Божествения огън, и затова Бог го изпрати при Давида да му каже, че не е постъпил добре.

Казвам: всички съвременни християни са поставени на подобен изпит. Днес и на мене Господ казва да обърна вниманието ви върху известни ваши постъпки. Сега аз няма да ви предам какво ми е казал

Господ, ще ви оставя вие сами да разберете мисълта ми. Ако можете да разберете мисълта ми, това ще ме радва; ако не, вторият път, като ви срещна, ще ви кажа какво Бог ми е заповядал.

стр. 205-206 / V

Сега, да се върнем към съществената мисъл. Трябва да творим! Някои от вас, които ме слушате тая сутрин, са нещастни; други са недоволни от живота; трети имат големи амбиции, голямо мнение за себе си. Преди няколко дена един приятел ми казваше: преди да започна изучаването на науката за ръката, аз имах високо мнение за себе си; откак почнах да гледам линиите на ръката си, намерих, че съм горд и щеславен, почнах да се срамувам от себе си. И вис по същия начин мислите, че знаете много, но като влезете в живота, не можете да се справите.

стр. 28 / VII

От Божествено гледище много злини носят благо за човека. Бог, Който е всемъдър, ни лишава от ненужни страдания. Привидно това лишение е зло за нас, но като вникнем в него, виждаме, че по-добре е да се лишим от едно благо, в което се крият условия за бъдещи страдания. - Кога става човек нервен? - Когато носи по-голям товар, отколкото са възможностите му. - Защо носи тоя товар? - Защото иска да стане величие, Божество, всички да му се кланят. Даже и най-простият човек иска да стане божество. Дайте и на най-смирения човек пари, власт, да видите как ще

постъпи. Той се моли на Бога, ходи на църква, но като му дадете възможност да се прояви, виждате другото му естество.

стр. 147-148 / VIII

Може да се изповядваш по десет пъти на ден, и пак да грешиш. Някога в изповядването има щеславие и гордост. Някой външно се представя скромен, а всъщност не е такъв. Един от учениците на Сократа се явил пред учителя си със скъсани гащи. С това той искал да се представи за смирен. Сократ му казал: Твоята гордост се вижда и през скъсаните ти гащи.

стр. 160-161 / XV

Има моменти, когато човек трябва да бъде напълно послушен, както е било послушно детето на един машинист, чиято къща била до железницата: детето си играло, и когато експресът наближил, отдалеч му извикали: "Лягай!" Детето послушало, легнало на земята и така се спасило. Някой път и на вас казват: "Лягай!" Защо? - Лягай, не питай защо. Когато експресът мине, ще видиш защо е трябвало да легнеш. Има опасни моменти в живота, когато трябва да коленичим, а като мине опасността, да благодарим на Бога, че сме се спасили.

стр. 78 / VII

Някои казват: Да възпитае света, хората! В този смисъл аз не вярвам във възпитанието, защото всички хора са индивидуални клетки на Божествения

организъм, на Божественото тяло, и всеки отделно трябва да възпита себе си. Аз не мога никому да заповядвам. Да заповядвам някому, то би значило да светотатствувам, да лъжа Бога. Аз не искам да заповядвам. Защо? - Защото всички хора са на Господа; аз нямам право да заповядвам и злоупотребявам с чуждите неща; имам право да бъда господар само на моите мисли и желания - на тях мога да заповядвам. Обаче на всичко, което е извън мене, аз трябва да слугувам. Така и вие трябва да правите.

стр. 120 / VII

Как трябва да работят мъжът и жената? Те искат да имат деца. Децата са носители на истината. Знайте, че ако искате да разберете истината, само вашите деца могат да ви я разправят; ако искате да научите смирението, само вашите деца ще ви кажат какво нещо е смирението. Жена, която никога не е раждала, не може да бъде ни добра, ни смирена - тя всякога ще бъде горда. Същото се отнася и до мъжа. Всяка негова мисъл, всяко негово желание оживяват само когато се родят. В тях се крие едно велико същество, един ангел, който някога ще ви бъде приятел. Децата, които имате сега, някога са били във вашия ум само като мечта, на която вие сте дали дреха.

стр. 159 / VII

"Ще бъдете научени от Господа". Вие, научените от Господа, правете наблюдения върху себе си, да знаете кой във вас - мъжът или жената - не е разположен. Ако се

гневниш, ще знаеш, че жената в тебе е виновна, понеже гневът е порок на жената; ако се гордееш, мъжът е виновен, понеже гордостта е порок на мъжа. Гневлива жена и горделив мъж, събрани на едно място, къщата ще запалят. Ние не се нуждаем от такива хора. Това не е за осъждане, но за обяснение. Под "мъж и жена" аз разбирам служби на човечеството. Като влезете в третата култура, т.е. културата на любовта, тогава ще разберете какво нещо е мъжът и какво - жената. Тогава ще разберете отде произлизат и двамата.

стр. 58 / VIII

И съвременните народи от бялата раса са достигнали вече върха на своето външно физическо развитие. Сега вече иде вторият процес: вътрешното развитие. Никой народ не може вече да расте. Сегашните народи могат да се смаяват, но не и да растат. Всичкият стремеж трябва да бъде насочен към тяхното вътрешно развитие; да се създадат по възможност условия за всички индивиди, за да могат да работят.

стр. 43-44 / XIII

Бог е милостив и снисходителен към нас. Когато грешим, Той казва: "Все ще излезе нещо добро от тия деца". Бог обича грешните повече от праведните, простите повече от учените, защото те имат нужда от Него. Когато някой се мисли за много добър, за много учен, Бог казва: Турете тоя човек далеч от мене, той не се нуждае от подкрепа. На проповедниците

и на свещениците, които мислят, че всичко знаят, Бог казва: "Стойте настрана от мене". Някой казва: Добре е да съм проповедник. - Ще изгубиш Божието благоволение. Защо проповядвам аз? Като изучавах тая философия, казах си: Искам да видя хората, които Бог обича. - Кои са тия хора? - Грешниците. Като ги обикнах, аз разбрах, че в тях се крият добри заложби. Оная грешница, която се крие от лицето на Господа от срам и от страх, е по-голяма светица от тая, която се мисли за праведна и свободно се явява пред лицето на Господа.

стр. 84 / VIII

Хората се намират под влиянието на различните планети, вследствие на което се проявяват различно. Ученият трябва да знае това, да не прави погрешки, да не вади криви заключения. Понеже хората се намират под влиянието на различни планети, те се различават едни от други. Който се намира под влиянието на Сатурна, е подозрителен. Който се намира под влиянието на Юпитера, има достойнство. По фигура той е широкоплещест. Земният тип пък е малко прегърбен, с поглед, устремен към земята. С една дума, всички планети са трансформатори на Божествената енергия в различните организми. Всички планети са населени с разумни същества. - Кой управлява тия същества? - Има кой да ги управлява. Не мислете, че животът се извява механически. Красив е светът със своето голямо разнообразие! Ако отидете на Юпитер, ще видите същества с достойнство, със съзнание

за себе си. Те мислят, че много знаят. Те не са още съвършени. Горделиви са юпитерианците.

стр. 379-380 / XII

Коя е причината за жестокостта между хората? - Безлюбието. Когато любовта царува между хората, те не се измъчват. Любовта учи хората на законите на смаяването и на разширяването. Като знае да се смаява, човек може да влезе и в най-тесна стая, без да ограничава другите. Представете си, че в малката стая трябва да живеят сто души. При обикновените условия на живота, докато хората имат големи форми, като сегашните, това е невъзможно. Обаче при закона на любовта това е възможно. - Как? - Ще се смаят, ще станат малки като пчели. Не могат ли сто пчели да влязат в една малка стая и да бъдат доволни? Изобщо, любовта учи човека кога да се смаява и кога да се уголемява. Големите и много желания правят човека голям. И на широко да го туриш, все му е тясно. Малките желания смаяват човека. Той е доволен и на тясно, и на широко.

стр. 239 / XII

Често хората страдат по причина на това, че не дават път на малките Божествени идеи, които минават през ума им. На малките идеи те не обръщат никакво внимание. Всички знаете баснята "Лъв и мишка". Там се прокарва идеята за важността на малките неща.

В една гора живял голям, силен лъв. Един ден той си спал спокойно, от никого несмущаван. В това

време отнякъде излязло едно малко мишле, и като видяло лъва, качило се на гърба му и започнало да го разглежда оттук-оттам, да разбере какво е това голямо животно. Лъвът веднага се събудил, видял мишлето и го запитал: Как смееш да ме безпокоиш? Кой ти позволи да се разхождаш по гърба ми и да нарушаваш съня ми? Знаеш ли, че мога да те изям? Мишлето се разтреперило и започнало да се моли: Пусни ме на свобода. Аз съм малко животно. И да ме изядеш, нищо няма да спечелиш. Може някога и аз да ти услужа нещо. Лъвът го погледнал отвисоко и казал: Как ще ми послужиш? Аз съм толкова голям и силен. Но, понеже съм благороден, ще пощадя живота ти. Един ден същият лъв попаднал в един голям капан. Като чуло жалния му стон, мишлето веднага се притекло на помощ: прегризало пръчките на капана и освободило грамадния лъв.

стр. 22-23 / XVI

Човек трябва да познава силата си. Не е ли заблуждение от страна на малката рекичка, която полива едва десетина корена зеле, да мисли, че полива цялата градина? Колкото е опасно малките неща да преувеличават силата си, толкова е опасно големите неща да намаляват своята сила. Ако си малък, имаш едно ценно качество - чистота. Ето защо, някога човек трябва да бъде малък. Малките хора са малки, чисти изворчета, а големите хора са големи, мътни реки. Ако не вярвате на думите ми, сами ще ги опитате. Кажат ли за някого, че е голям човек, аз зная вече, че той

е голяма, мътна река. Жадният се нуждае от малък извор, от малка чиста река, а търговецът - от голяма река; градинарят се нуждае от малки рекички, а воденичарят - от големи. Воденичарят казва: Аз не се нуждая толкова от чиста вода, колкото от буйна, силна. Дали е чиста или нечиста, важно е да върти колелото. Това твърдение е право, докато има воденици. Щом няма воденици, ние се нуждаем от чиста вода. С каква вода готвим? С каква вода мием съдовете си? Следователно за воденицата е нужна каква да е вода; важно е да е буйна. За Божествените неща обаче е нужна чиста, кристална вода. Който иска да влезе в Божествения свят, изворите на неговия живот трябва да бъдат чисти. Това е закон, валиден и за природата. При бистри води и хубави дървета живеят пойни, красиви птички. При мътни води никакви птички не живеят. Здравето, доброто разположение, щастието са същества, които обичат чисти извори. Пита ли ме някой защо страда, отговарям: Защото си голяма, мътна река.

стр. 45 / XVI

Ангел Господен каза: "Стани и иди!" Днес този ангел казва и на вас, и на всички хора: "Станете и идете на юг от пътя на Ерусалим, към Газа. Той е пуст." - Защо да отидем там? - Ще ви се каже. Там ще срещнете вашия скопец, от когото ще научите велик урок на смирение. На драго сърце и аз искам да науча тази велика истина. От вас искам да я науча. Ще кажеш: Почакай малко, не е време сега, не ме безпокой. Имам

да уреждам работите си, да свърша къщата си - не съм свободен. - Остави къщата си настрана, остави друг да я свърши. Ти иди на пътя, на юг, в града Газа. Аз говоря в преносен смисъл. Къщата представя нашето тяло, навсякъде можем да я градим. На тази къща трябва да поставим най-здрава основа: да я съградим с най-хубав материал.

стр. 192-193 / XVI

Съвременните хора се оплакват, че не им достига нещо. Какво не им достига? - Правилно разбиране на нещата и прилагането им навреме и намясто. Наистина, и най-хубавите неща, криво разбрани и ненавреме приложени, причиняват големи пакости и нещастия. Дайте пари на бедния, който не се е научил да работи, и той в скоро време ще стане ленив; дайте знание на невежия, и той ще прояви гордостта си; дайте сила на слабия, за да се прояви в него насилието; дайте красота на грозната мома, за да видите в лицето ѝ суетата на живота; вложете светостта в неразкаяния грешник, за да разберете какво значи духовна гордост.

стр. 93 / XVII

Често се говори за греха, и мнозина се запитват коя е причината за проявяването му. Много причини има за съществуването на греха. Стремещт на човека да стане по-учен, по-силен, по-красив, по-богат от другите, става причина за проява на греха. Не е лошо да бъде човек богат, учен, силен, красив, но той не трябва да се състезава с близките си, нито да очаква

тяхното одобрение и награда. Ще бъдеш учен, богат, силен, красив за себе си. И като постигнеш желанието си, ще даваш от своето благо и на другите, без да очакваш нещо от тях. Значи причината за греха, за заблужденията се крие в самия човек, а не въвн от него.

стр. 93-94 / XVII

- Учителю, какво да правя? - Ела при мене, аз ще ти покажа условията. Изкопайте един гроб, закопайте ме в него. След десет дена ще разкопаете гроба и ще видите дали съм в гроба или не. Ако не ме намерите в гроба, Учител съм; ако ме намерите, не съм Учител. Сега той седи и казва: Ти ли си онзи Учител, който искаш да ме упътиш към Бога, или ме лъжеш? Той не го казва направо. Външно е смирен, обръща се с думите: "Учителю благи", но аз чета в очите му тази мисъл.

стр. 197 / XV

Когато индийците искат да укротят слона, обръщат го няколко пъти на гърба му. Така той става много кротък. Слоният е горд, гневен. Горко на оня, който се опитва да го хване. Когато Бог иска да укроти човека, туря го на легло и го обръща няколко пъти на гърба му. Като се укроти, той разбира как трябва да се живее. Той не люшка вече хобота си натук-натам, а започва да помага на слабите и немошните. Като ви говоря по тоя начин, това не значи, че трябва да вярвате във всичко. Сами ще опитате думите ми. Нека да минат

много години, и ще се уверите във всичко казано. Бих желал да не опитвате лошата страна на живота. Христос казва: "Който има ухо, нека слуша що казва Божият Дух".

стр. 288-289 / VIII

Ако кръвта не се разпространява правилно по всички центрове на човешкия мозък, някои центрове ще се хранят повече, за сметка на други, които ще бъдат в лишения. Запример, ако човек живее повече в низшите области на мисълта си, кръвта ще храни повече задните центрове на мозъка: семейните чувства, гордостта, щеславието и др. За сметка на тия чувства гладуват моралните. Моралните чувства се хранят с Божествени сокове. Те са съставени от клетки, които изискват чиста, благородна, префинена храна.

стр. 111-112 / XVIII

Често, като се говори на хората, личните им чувства се засягат. Щом се засегнат личните чувства, всякакво развитие на човека спира. Много ангели, много велики духове са паднали поради своите лични чувства, поради гордостта си.

стр. 34 / XIX

Често се задава въпросът: Има ли право човек да се самоубие? - Понсже човек е свободен, може да го направи, но няма право да дава лош пример на другите. Какво става с тебе, другите не трябва да знаят. Защо ще даваш лош пример? Защо ще даваш възможност

на щеславието в тебе да се шири? Ще се хвърлиш от някоя канара или ще се обесиш, и ще оставиш писмо до близките си, че не си могъл да издържиш страданията и изпитанията в живота си. Значи радостите издържаш, а страданията не издържаш. Това не е геройство. Светът се нуждае от герои, които носят еднакво и радостите, и скърбите.

стр. 180 / XVIII

През време на войната, 1914 г., един български адвокат във Варна спечелил една голяма сума, около сто хиляди лева, и казал на приятелите си: Сега съм толкова осигурен, че войната може да продължи още четири години - нямам нужда от нищо, няма за какво да мисля. Но още другата година умрял. Друг някой иска да заеме високо положение, да стане депутат, министър, владика, да се осигури. Той не знае, че щом заеме това положение, на другата година ще умре. Не е позволено на човека да заеме високо положение, за да се осигури. Друг е въпросът, ако той иска да стане слуга на човечеството. И тогава, дали заема високо или ниско обществено положение, безразлично е - от него се иска служене. Истински служител е този, в когото живее истината. Той е брат на човечеството. Той трябва да бъде образец, достоен за подражание.

стр. 389 / XVIII

Христос е вече на земята, между хората. С какво ще Му се похвалите? С каквото и да се хвалите, всичко е чуждо. В това отношение вие приличате на онова

магаре, което трябвало да пренесе златните кръстове и икони на една църква от едно място на друго. Така натоварено, то минало през главните улици на града. Които знаели какво носи, спирали се пред него с благоговение, кръстели се и отминавали. Магарето се възгордяло, вдигнало опашката си и започнало да реве от доволство. Господарят му го ударил няколко пъти с камшика си и казал: Глупаво магаре, не мисли, че тази почит е за тебе. Хората се кланят на иконите и на кръстовете, с които си натоварено.

стр. 161-162 / XXI

Като гордостта е аномалия в човешкия ум, така страхът е аномалия в ума и в сърцето едновременно.

стр. 41 / XXI

В душата на новия човек има милосърдие, разумност. Дето отиде, той е готов да помогне на бедни, на страдащи. Като направи добро, новият човек се крие, никой да не знае какво е направил. Хората на новата култура са толкова скромни, че не искат да изпъкват. Каквито импулси и стремежи да имат, те не им дават външен израз.

стр. 51 / XXI

Пред къщата на един богат арменец лежало едно умряло куче. Арменецът минавал-заминавал, не го хвърлял. По едно време той видял един турчин. Спрял го и му казал: Слушай, ще ти дам шест гроша, да махнеш това куче отгук. - Аз ще ти дам 12 гроша, ти

да го махнеш. Най-последно, арменецът се принудил да го тури в един сандък и да го хвърли. Питам: Какво сте разрешили, ако не сте готови да слезете от висотата на положението си, като арменец, и да изхвърлите умрялото куче на боклука? Ще чакате да мине някой беден човек, да му дадете шест гроша, той да свърши работата вместо вас. Да, но бедният човек е готов да ви даде 12 гроша, да изхвърлите умрялото куче.

стр. 133 / XXI

Когато иска да смири някого, Бог му дава известен физически недостатък, като противоречие в живота му, чрез което да расте и да се повдига.

стр. 223 / XIX

Вие мислите, че природата е мъртва. Тя е жива. Всичко, което виждате наоколо, това са спящи същества. Когато проговорят, те ще кажат: Едно време и ние бяхме своенравни като вас, но сега учим първия урок на мълчанието и смирението. От милиони години Божественият чук е играл върху тия камъни, но те още не са научили своя урок.

стр. 217 / XXI

Дето влезе любовта, там всяка ревност, гордост изчезват. В душата на любещия настанва дълбок вътрешен мир. - Кой е ревнив? - Стариият. - А горделив? - Младият. Стариият събира богатства, прави къщи, следователно, ревнив е към това, което има. Младият, който няма нищо, търси правото си, затова е горделив.

Щом кажат за някого, че е ревнив, аз знам, че той разполага с пари, къщи - богат човек е. Кажат ли за някого, че е горделив, аз знам, че той е беден, нищо няма. - Как да примирим гордостта с ревността? - На горделивия ще дадем част от богатството на ревнивия и ще ги съберем да живеят заедно. Така няма да има нито горделив, нито ревнив човек, но всеки ще живее разумно. - Коя е причината за съществуването на отрицателните качества в човека? - Изопачаването на любовта.

стр. 162 / XXI

Христос казва: "Открил си истината на младенците, а скри си я от мъдреците." Младенците са смирените. Някой ще каже за себе си, че е от младенците. - Дайте му власт, дайте му пари и слуги на разположение, да видите какво ще направи той. Казват: Дайте власт на човека, да видите какъв е.

стр. 197 / XXI

Като говори някой за знанието, което има, това не значи да се надценява или подценява. Нито крайно смирение, нито чрезмерна гордост.

стр. 103 / XXII

Срещам един познат, разговарям с него, и той ми казва: Искам да държа една беседа, да изнеса истината. Виждам щеславие то му и казвам: Ти напиши една хубава мисъл, това е достатъчно. - Не се занимавам с дребни работи. Ще напиша една мисъл! Каква ще

бъде тя? - Напиши на приятеля си: Братко, почвата на твоята градина е хубава. Посей 50 плодни дървета. - Не ме интересува градината на моя приятел. - Там е всичкото зло, там са спънките във вашия живот - вие пренебрегвате малките работи, а се занимавате с велики работи, за които още не сте готови.

стр. 246-247 / XXI

И в малките неща се крие нещо добро. И в големите неща се крие нещо лошо.

стр. 42 / XXII

Много от сегашните хора умират от изобилие на блага, както пчелите, когато попадат в собствения си мед. Те стават жертва на лакомството си. Не кацват накрая и оттам да смучат, но влизат в средата, в голямото изобилие. Мнозина, като пчелите, отиват при голямото благо и там умират за нищо и за никакво.

Не влизай в средата на извора, дето е голямото благо. Спри накрая и оттам гребни с малка чаша. Вземи от малкото благо и бъди благодарен и на него. Не влизай до дъното. Не искай всички блага изведнъж. Всичката вода не е за тебе.

стр. 56 / XXII

Някой се оплаква, че не може да диша свободно, или че сърцето му бие неправилно. Той вика лекари, пие лекарства, но нищо не помага. Причината не е нито в сърцето, нито в дробовете, но в диафрагмата. Тя се е повдигнала и натиска стомаха; стомахът

натиска дробовете и сърцето и така страда целият организъм. - Какво трябва да се прави тогава? - Дишай дълбоко, за да се изпълнят дробовете с въздух, да се намести диафрагмата. Казвате, че диафрагмата ви се е надигнала. Значи подгордяла се е.

Пазете се от гордостта. Поддадете ли ѝ се, падане ви очаква. За това казваме, че гордостта предшества падението. Който страда от коремоболие, също е горделив. Който страда от главоболие, е щеславен. Ето защо, като те хване сърцебиене, дишай дълбоко и заповядай на диафрагмата да слезе долу, да заеме мястото си, да не натиска сърцето.

стр. 81-82 / XXII

За да изпита хората, Бог им даде една заповед, като на малките деца. Каза им: От всичките дървета на райската градина ще ядете, само от дървото за познаване на доброто и злото няма да ядете. Ето една заповед, дадена като изпит. Значи вие и вашите деца ще обработвате райската градина, ще се ползвате от всички плодове, но не и от плодовете на забраненото дърво. Обаче един ден в райската градина влиза лъжата във форма на змия, качва се на забраненото дърво и започва да яде от неговите плодове. В това време минава Ева покрай същото дърво и змията ѝ казва: Ето едно отлично дърво. Не се ли ползвате от неговите плодове? - Забранено ни е да ядем от това дърво. - Кой ви забрани? - Онзи, Който ни постави в рая. - Той искал да ви изпита. Той знае, че в тия плодове се крие велика сила, която ще ви направи подобни на Него.

Опитайте плодовете на това дърво и ще се уверите в думите ми. Ето една философия на живота. Така се събуди в човека щеславието; така се събуди неговият личен живот. Той се индивидуализира и каза: Защо да не стана и аз като Бога? Какво беше последиствието от тяхната постъпка? - Оголяха, т.е. почувствуваха се прокажени. Вместо да растат от слава в слава при райските условия, те се смалиха, почувствуваха се голи.

стр. 43-44 / XXIII

Нешастието на съвременните хора произлиза от това, че те не оценяват малките работи. Всички се стремят към големи работи; всички искат големи къщи, големи заплати, много пари - не се задоволяват с няколко лева, милиони искат. Чувате някой да казва, че иска автомобил, аероплан, параход. Питам: Защо детето иска да носи панталоните на баща си? То не може да ги носи. На него са нужни малки панталони, да може свободно да се движи. Защо е нужна на малкото момиченце майчината рокля? И да се облече в нея, то не може да я носи. За малкото момиченце - малка рокличка, за майката - голяма рокля. Често и духовните хора искат големи рокли, дълги панталони, големи шапки.

стр. 3 / XXII

Казвам: това, което преживявате, са изпитания, необходими за вас, за да развиете в себе си известни добродетели, като търпение, кротост, смирение,

въздържание и др. Невидимият свят изпитва всеки човек. Чрез тези изпитания между хората ще се създаде хармонична, благоприятна атмосфера, в която те ще отворят душите си.

стр. 107 / XXVI

Някой казва: човек трябва да бъде смирен, да търпи, да бъде благ, да заема последно място. - Хубаво е всичко това, но лесно не се постига.

стр. 190 / XXVI

Благата в живота не са за великите хора, но за децата. Никой баща не съгражда къща за себе си, но за своите деца.

стр. 21 / XXVIII

Когато някой се гордее с името българин или англичанин, или германец, и това не може да го повдигне. Ако отидете на небето като англичанин, там никаво внимание няма да ви обърнат. От каква нация сте, това не е важно за небето.

стр. 23 / XXVIII

При сегашните условия човек може да придобие толкова много знания, че да стане сух. При това положение в него се развива гордостта. Сухотата показва, че мислите на човека са неестествени.

стр. 171 / XXVIII

ДУХЪТ И ПЛЪТТА

ДЕЦАТА

“Истина ви казвам: ако се не обърнете и бъдете като децата, няма да влезете в Царството Небесно“ Матей 18:3

За да обясни кой може да влезе в Царството Небесно, Христос взема една обикновена форма, понятна за всички - децата - форма, която съществува още от създаването на света. Това, което радва домовете, това, което радва света, то са децата. Дом без деца, това е пустиня без извор, без трева. Защо човек трябва да стане като малкото дете, за да стигне небето? В Христовите думи под “дете” се крие дълбок смисъл от този, който ние разбираме. Христос не казва, че ще влезеш в Царството Божие, ако си някой скъпоценен камък, поставен на короната на някой цар, или ако си някой милионер, а казва: “Ако не станеш като дете, няма да влезеш в Царството Небесно.” Тук Той влага идеята за смяляване.

Детето е символ на пасивно състояние, или, тъй да се каже, то представя потенциална енергия, т.е. енергия в спящо състояние. Тази енергия не е в бездействие, защото в нея са складирани всички условия за развитието ѝ. Тя едновременно е и в потенциално, и

в кинетическо състояние. Потенциалната енергия се превръща в кинетическа и обратно, кинетическата в потенциална. Кинетическата енергия има по-голяма сила на активност, но нейните размери са по-малки, когато пък потенциалната енергия има размери на безгранично развитие. Разликата между детето и възрастния човек е същата: Възрастният човек е по-малко активен, има по-малки размери на развитие, отколкото детето. В идеята на детето е вложен и друг смисъл. Ако дървото не се обърне в малка семка и не се посади наново в почвата, то не може да започне своето развитие. Развитието на дърветата става по два начина: Едни се развиват, никнат чрез семена, а други - чрез издънки, чрез присадки. Има голяма разлика между растение, което се развива чрез присадки, и онова, което се развива чрез семка. Когато растението е от семка, то съдържа в себе си по-голяма сила от онова, което е излязло от издънка. Христос казва: “Ако се не обърнете на семе в живота, няма да влезете в Царството Божие!” Защо? Защото там се присаждат не дървета, а само семки. Господ няма нужда от стари хора. В Царството Божие няма стари хора.

Думата “стар” е синонимна с човек безсилен; а младите, децата, те са синонимни с думата “богати”, по ум и по сърце. Така тълкувам аз. Ако нямате ума и сърцето, сир. невинността и чистотата на детето, вие не можете да влезете в Царството Божие. Защо? - Защото условията, при които трябва да растете, изискват вашият ум и вашето сърце да съдържат Божествения живот в себе си. Едно от най-големите

заблуждения в съвременните духовни движения с това, да се мисли, че сте големи. Всеки човек, па и децата даже, които са едва на пет-шест години, имат идеята за големство. Често съм срещал деца, у които се е зародила мисълта, че са големи, че имат грамадна сила и че могат много нещо да направят. Срещал съм и религиозни деца, които мислят, че са много големи. Те казват: Не ме закачайте, че като махна с пръст, всичко мога да направя. Ако накарате тия деца да вдигнат един чувал, те не могат. Защо не могат да го вдигнат? Защото мислят, че са големи, а в действителност не са големи. Ако мислеха, че са малки, те щяха да го вдигнат. Това можете всеки ден да проверите. Поставете се в положението на дете, вложете в ума си някаква мисъл, и не се тревожете; щом не се тревожите, тя ще има десет пъти по-голяма активност, отколкото ако постоянно се тревожите. Когато се изправите пред ключа на електрическата лампа, какво се изисква от вас? - Само да завъртите ключа. При това силата, която ще употребите, е много малка. Светът е тъй устроен от Бога, че ви пращат само да завъртите този ключ. Какво правят мнозина? Спират се пред ключа и започват да философствуват. Не, по този начин никаква светлина няма да имате. Тук не трябва никакво философствуване - едно движение на ръката, и светлината - условие да четете - ще блесне.

Същият закон има приложение и в личния живот на човека. Сутрин, когато се събудите, завъртвате вашия ключ и казвате: Виждам! Когато душата влезе

в човешкото тяло, и тя си има ключ: като го завърти, тя казва: Виждам слънцето! Ако забравите да завъртите вашия ключ, вие ще бъдете в тъмнина, т.е. умът ви ще бъде объркан, неспособен за работа. Някоя сутрин ставате и забравяте да завъртите ключа на вашето сърце, на вашия ум; цял ден животът ви е в безпорядък, намирате, че той няма никакъв смисъл и т.н. Казвам: вие сте в положението на дете с големи идеи, което, като мисли за големи работи, забравя да извърши най-малкото - да отвори малкия ключ, от който иде светлината. Аз постоянно срещам хора с незавъртени ключове, с големи идеи, които мечтаят за големи къщи, с много етажи, а сами те са слепи. Не, не ви трябват тези къщи. Завъртете първо ключа, а след това си направете къща. Станете дете на послушанието! Само тогава Бог ще ви заговори, и вие ще разберете отношенията, които съществуват между Него и вас. Съвременните хора са изгубили отношенията си към Бога. Те мислят, че са свободни, че имат право да вършат това или онова, че имат право да критикуват дори Бога. Питам този човек: като стана тази сутрин, завъртя ли ключа? - Не съм го завъртял. Върни се тогава къщи да завъртиш ключа; иначе през целия ден ще бъдеш в тъмнина и неразположение на духа. Дотогава животът няма да има смисъл за тебе. Същият закон има приложение и в отношенията на хората: завъртял си ключа, всички те обичат; забравил си да завъртиш ключа, всичко върви в дисхармония; голям човек, голямо величие си, но никой няма да те обича. Никой не обича хора, които много искат. Законът на небето

се символизира в децата, в тяхното безкористие. Да носиш много на гърба си, а да имаш малко в стомаха си, това са две различни неща. Ако носиш 100 кг жито на гърба си и 1/2 кг жито в стомаха си, де ще бъде силата? Съвременните икономисти, които товарят държавата с големи дългове, вършат това, защото не разбират Божествения закон. Бих предпочел да дадат всекиму по 1/2 кг жито в стомаха, отколкото по 100 кг на гърба. За предпочитане е 100 гр. знание в мозъка, отколкото 100 кг товар на гърба. Някой може да има 100 тома книги, но 50-те гр. знание в мозъка, като потенциална и кинетическа енергия, струват повече, отколкото това, което е извън него.

И тъй, под думата "дете" Христос разбира особено вътрешно състояние - да бъдем в съгласие, във връзка с духовния свят, с всички сили, с всички същества. Започнеш ли да мислиш, че си някое велико същество, ти изгубваш тези връзки. Когато един велик ангел от небето, който е живял милиони и милиарди години, който има опитност, по-голяма от тази на човечеството, и чиято история е по-велика от тази на човешкия род, реши да слезе на земята и да се въплъти, той ще вземе формата на детенце, ще се смири; оттам той ще започне своето развитие, за да разбере величието на Бога. Затова питаха Христа: "Може ли стар човек да влезе в Царството Божие?" - И ангел да е, и Бог да е, не може. Който иска да влезе в Царството Божие, той трябва да се смири, да стане като дете. Всички, които ме слушате сега, искате да влезете в Царството Божие, каквито сте. Не, това никога не е било, и няма да бъде.

Ако не добиете свойствата на детето - пластичност на ума и на сърцето - няма да разберете вътрешния смисъл на живота. Но вие сте близо вече до Царството Божие. Междината, която дели този от онзи свят, е една стомилионна част от милиметъра. Малко е разстоянието от единия до другия свят. Когато човек тръгне в пътя на развитието, той се движи много бавно. Гледам, всички, които тръгват в духовния път, са като големите хора, а не като децата. Ако човек излиза от къщи и тръгва с големи крачки, той няма да постигне целта си. Видите ли човек да излиза от къщи и да тича, той нищо няма да постигне. Но ако тръгне полека и постепенно ускорява хода си, той е в положението на дете. Христос казва: Не започвайте работите си с бързане; движете се като малките деца - вървете постоянно и ускорявайте хода си с две, три, четири, пет, шест крачки; тогава ще намерите смисъл във вашия живот. Докато сте в положението на малки деца, няма да дойде никаква болест; щом сте в положението на старите, ще ви нападнат всички хора. Който е смутен, той е стар; който има тежест на сърцето, той е стар.

Станете млади! Казвате: Тежко ми е на душата. - Стар си. - Какво да правя? - Стани млад! - Как? - Не мисли за велики работи в света. Тури само 1/2 кг хляб в стомаха, 100 гр. знание в мозъка и 5 гр. чувства в сърцето си - това ти е достатъчно. Когато 10-15 момци любят една мома, те започват да се карат, а тя се надига, с което става нещастна. Преди няколко години една мома бе убита в София от своя годеник, защото му

изневерила. Защо любите двама? Един е достатъчен. Всяка мисъл има свое определено място: Ако не любите някого, не го лъжете; кажете му истината, и той ще си намери друга. И в религиозно отношение хората страдат от същата любов. Казвате: Да любим! Знаете ли как се изразява любовта? Който желае много, прави грях, а който прави грях - страда. Който греши, е лош човек, но който греши и не се разкайва, е по-лош; който греши и не се разкайва, нито се моли, е още по-лош. Всеки, който не се разкайва, а се моли, е лицемер. Лицемерът е най-лош човек в света. Има в света два вида лъжи, два вида грехове. Като казвате, че любите някого, а го лъжете, вие постъпвате като крокодилите: когато обичат някого, те го обливат със сълзите си, за да стане по-гладък, да могат по-лесно да го гълтат. Не, хората не се нуждаят от такава любов, но от любовта на малките деца. Малко дай, но от сърце. Ако мъжете и жените бяха приложили тази философия в живота си, домовете и обществата щяха да се изменят, да се подобрят. Баща, майка, деца, учители, свещеници, съдии, всички мислят за велики идеи. Те мислят, че са велики хора на този свят и по-велики от тях няма. Питате защо страда светът? Той страда от "велики" хора и идеи. - Отличен проводник е - казват за някого, велики идеи проповядва. Да, от "велики" идеи страдаме всички. И евреите имаха велики идеи, те искаха да станат богати и се възгордяха, че са избраният народ; те имат 33, 000 обещания от Бога, но Христос им показва, че величието на човека седи в това - да стане малък като дете. Само тогава Бог ще бъде на

негова страна. Досега не съм видял нито една майка да носи в утробата си някой стар дядо, ако ще би и милиони да ѝ заплатят. А малкото дете всеки носи, без да му плащат нещо. Защо? - Защото то носи в себе си велики блага. Всяка Божествена идея, колкото малка и да е, като влезе в човека, тя носи мир, радост, величие. Ето защо всеки може да носи малките деца.

Мнозина мислят, че великите идеи носят щастие в света. Всъщност не е така. За пояснение на тази мисъл ще разкажа една легенда. Един осиромашал германски принц искал да се ожени за една красавица. Тя му казала: Аз съм жена с големи претенции: ще ми построиш великолепен палат, и каквото пожелаеш, трябва да ми го набавиш; ако се съгласиш на всичко това, ще те взема. Готов ли си? - Готов съм на всичко, защото с тебе ще бъда щастлив. Той се оженил за нея и тръгнал да търси богатства; чрез окултизма той започнал да търси духове, които да му помогнат. Най-после намерил принца на гномите и му казал: Ожених се за една възискателна жена, заради което ми трябва много пари; ще можеш ли да ми послужиш? - Мога, но с едно условие: За всяка кесия пари ти ще ми даваш по десет косъма от главата си. - Достатъчно косми имам, ще ти дам, колкото искаш. - Не, само по десет ми трябва; всеки път, като дохождаш, ще вземаш по една торба злато срещу десет косъма. - Е, осигурихме се, рекъл си той; дойде най-после ден на щастието в моя дом. Започва той неделя, месец след месец да посещава принца на гномите; взема пари - дава косми. Минават се година, две, три - главата му оголява. Отива

пак да вземе пари, но няма вече косми. - Да ти дам друго нещо - казал той. - Не, косми ми трябва. Сега вече той разбрал, че в тези косми се крие човешкият характер. Малките наглед нещо той е пожертвувал уж за по-големи. Всеки косъм е благородна мисъл, пожертвувана за нищо и никакво. Ако имате в продължение на десет години такъв стремеж, вис ще пожертвувате всичко благородно от себе си и ще останете гола пустиня. Тогава вие се превръщате на старо, голямо, сухо дърво, което е символ на пропаднал човешки характер. Да не се обиждате от истината. Аз знам, че когато се каже истината, мнозина се обиждат. Който се обижда от истината, той минава пред Бога за стар човек. Такъв е законът пред Бога: Господ досега никак не се е обиждал. Няма друго същество, което да е понесло по-големи поругания от Бога, но Той даже и веждите не си е навъсил. Тихо и спокойно гледа Той и казва: Тези деца ще разберат закона; сега трупат грехове, и затова ще носят този товар. - Тежко, много тежко е положението ни: сиромашия, болести, какво ще правим? - Ще работите. - Другояче не може ли? - Не може, ще работите. - Големи сме. - Ще се смалите, ще станете деца. Като се върнете дома си, опитайте се да станете деца и ще видите как ще се подмладите. Остарели сте - защо? - Защото носите света на гърба си. Когато влезете в един параход, който се клатушка, и се страхувате, какво ще ви ползува този страх? Стойте спокойно, имайте доверието на детето. Който е направил парахода, той ще се погрижи за вас. Параходът ще се поклатушка и после ще спре. И гръм

да има, и буря да има, не се бойте. Птиците, които са в небесното пространство, също се клатушкат, но те разбират този закон по-добре от вас. Ще ме извините за всичко това.

Казвам: ако сте стари, ще се обиждате; ако сте млади, ще ви поздравя. Когато говоря Истината, никой да се не докача. Който е тръгнал бос през някое каменисто място, ще му кажа: обуи си цървули, защото краката ти ще се наранят сред пътя и ще се принудиш да се върнеш назад; цървулите ще те спасят. Ако някоя дама пътува през това място, тя би предпочела да се нарани, но без цървули да е, за да може нейният възлюбен да я хареса. Опасно е да ходите боси. Децата са всякога обути. Вижте и пеперудите, тия малки деца на Господа, каква отлична премяна имат! Ако някоя земна царица би имала тази премяна, тя щеше да се счита щастлива. Тези пеперудки, макар и да живеят временно, Господ добре ги облича. Защо Господ ги облича така хубаво? Защото са деца. А защо Господ дава нещастия на хората? Защото са стари. Защо Господ дава благословение на някои хора? Защото са малки деца. Майката прощава на децата си много грешки, но ако мъжът ѝ направи някаква грешка, тя ще каже: Този дъртак не го ща вече! Така и небето прощава всички грехове на малките деца, но към старите то е строго и казва: Скоро въвн! Тогава какво се заражда във вас? - Недоволство, отчаяние, омраза спрямо живота, понеже срещате съпротивление и неблагоприятни условия за вашето развитие. За да бъдете обичани от Бога и от хората, единственото нещо е да възприемете в себе

си Божествената идея - да бъдете малки пред Бога, да имате ум и сърце отзивчиви. Любовта има степени в своята сила: стоиш при някоя печка на разстояние два метра от нея - усещаш много приятна топлина; но ако поставиш ръката си отгоре ѝ, тя ще те изгори. Старите хора са нажежени печки, затова някой път изгарят. Обикновено те са користолюбиви. Не мислете, че говоря за вас; аз говоря за ония стари хора, за които се споменава в Писанието. Стар човек е онзи, който мисли, че е голям, велик, и от такъв човек именно трябва да се пазите. Това е проповядвал Христос, когато е казал: "Да станете като малки деца". Като изследвате природата, ще видите, че най-скъпоценните работи не са големи. Например едно време брилянтът е бил въздухообразно вещество, което е засмало голямо пространство. Трябвало е да мине дълго време, докато се сгъсти. Господ го е сгъстил, превърнал го е в твърдо тяло, но същевременно е намалил обема му. Той е станал малък по обем, но скъп по цена. Знаете ли колко енергия, колко материя е пресирана в един атом? По същия закон и ние трябва да се смалим, да станем малки като деца, защото велик е само Бог; за да бъдем като Него, ние трябва да научим изкуството на преходните неща в битието, стадиите на преходния живот, да знаем защо малките неща минават в големи. Едно узряло зрънце, колкото малко да е, щом падне на благоприятната почва за своето развитие, то израства, превръща се в голямо дърво. Обаче листът или гнилият плод, колкото да са големи, паднат ли на почвата, изсъхват.

Този е смисълът на Христовите думи. Христос е говорил едно време за хората на просветения век, за онези, които могат да Го разбират, които могат да приложат Неговото учение. За онези пък, които не Го разбират, които не могат да приложат Неговите мисли, Той не говори. Когато някой велик музикант свири, той свири за онези, които имат ухо да слушат; когато някой скулптор извае статуя, той я предлага на онези, които я разбират и оценяват; когато някой учен напише книга, тя има значение за онези, които я разбират. Господ е направил света и е написал своя закон за онези, които Го разбират. Онези, които не Го разбират, ще носят товара на гърба си и ще бъдат "велики хора". Когато Бог е създал света, духовете, които са слезли на земята, искали да бъдат големи, велики; затова те са имали грамадни тела. Тогава са били създадени и грамадните животни. Ако грамадните животни бяха останали на земята, те щяха да я оголят и опустошат - да изпоядат всичко. Господ е учил тези въплътени духове, че не трябва да имат грамадни тела, защото величието на едно същество не седи в грамадното тяло. Една идея е велика не когато е голяма по обем, но когато носи в себе си нещо велико, което помага за развитието на всички същества. Ако посадите един орех, след 10-12 години той ще бъде грамаден; но като умре, той ще дойде пак в първоначалното си състояние. Сега ви говоря да станете като малките деца и да направите опит в това отношение.

Казвам: внесете тази Христова идея в ума си и постаарайте се да бъдете малки пред Бога. Представете

си, че сега започвате вашия живот в Царството Божие. Вие можете да мислите, че сте видни, знатни хора, но колко велики царе, колко знатни хора е имало едно време, за които сега и помен няма! Вие се заблуждавате, като мислите, че хората, които ви заобикалят, са видни, знатни, но при нещастие се познава колко са знатни. В едно варненско село, преди 40-50 години, имаше един чорбаджийски син, много знатен. Цялото село говореше за него; като кажеха "Петран Чорбаджията", всички го знаеха. Той събираше всяка седмица хора за гуляй; заколваше агне, и веселбите се продължаваха дълго време. Случи се, че го постигна нещастие, от което той всичко изгуби, стана последен бедняк - всички започнаха да го изоставят и да го подтикват. Този "Петран Чорбаджи" си мислеше, че е знатен човек. Що е знатният човек? Той е мъртъв вол. Като умре, псетат се нахвърлят върху него. И тогава пак говорят за него, но докато го изядат; след това нищо вече не се говори. Хората говорят за човека "хау-хау", докато има какво да ядат, какво да получат; щом умре и не остане нищо от него, те престават вече да говорят. Това са нещастията на нашия външен живот. Отвън вие сте много красиви, но важна е другата красота - на сърцето и на ума. Затова чистете сърцето и ума си, и не се лъжете с "хау-хау". Станете малки деца, за да влезете в Царството Божие - да наследите новия живот. Хората на земята са мъртви, изпождат ги псета, гарвани и орли, защото са "велики". Като прочетете "Откровението", ще видите, че Господ вика всички орли и им казва: "Елате, вие малки, да

си вземете своя дял, елате да се наситите от плътта на юнаци, войводи - все "велики хора". Какво означава това? Когато някой голям дъб изгние и се превърне на пръст, Господ изпраща малки семена, треви и им казва: "Вземете си дяла от този дъб, защото едно време той пречеше на вашето развитие". Затова Христос казва: "Ако не станете малки деца, няма да влезете в Царството Божие. Бог няма да вземе вашата страна".

И тъй, новите условия, при които живеете, изискват нов морал; нови религиозни принципи, които да са по-силни от сегашните. Принципите, с които досега сте си служели, са слаби, не могат да издържат. Имате въже, което дига 10 кг тежест, но вие искате то да дигне 100 кг; какво трябва да направите? - Ще го направите десет пъти по-яко. Въжето е моралът, който трябва да направите десет пъти по-силен от по-раншния, за да издържи на новите условия. Затова именно, според Христовия закон, вие трябва да измените вашите мировъзрения. Ако и най-лошият човек стане малко дете, той ще се измени, и вие ще го залобите. Между трева и дъб не може да има борба, но между два дъба всякога ще има такава. Посадете ги един до друг, ще видите борбата между тях - кой да стане по-висок, да види слънчевите лъчи. Който излезе отгоре, той ще успее, а който остане отдолу, ще каже: Аз останах малък. - Малък, но с големи идеи! Не че си станал малък, но ще чакаш, докато дойде редът ти; тогава ще кажеш на големия дъб: Аз ще ти стана син, жълъд. Той ще отговори: Аз пък съм ти баща. - Татко, аз благодаря за грижите, които ще имаш към мене. Един

ден този жълъд ще стане голям и ще размени ролята си с баща си. Христос изисква, щото всеки от нас да стане някакво дърво, което да роди плод, семка, върху която да се положи Царството Божие. Ще кажете: Тези неща са отвлечени. Не, вложете мисълта: Аз искам да стана малко Божествено дете. Помогни ми, Боже, да реализирам тази мисъл. Мислете върху тази мисъл 12 месеца и ще видите как животът ви ще се измени. Обаче не тръбете за това нещо: аз виждам, че сте малки. Когато някой голям бук дойде и каже: Аз съм малък - той не говори истината. Когато богатият казва, че няма пари, той се бои да не го оберат. Когато някой беден казва, че има пари, и той не говори истината. Нека всеки казва правото. Имайте вяра в този велик Божествен закон на това дете, и Господ ще бъде с вас. Ако Бог ви кредитира, Той ще ви направи велики. Но ако сами се правите велики, вие сте в положението на лъжлив търговец, който говори, че има пари, а всъщност няма.

Този е дълбокият смисъл на стиха: "Да станете малки деца". Не искам да остане у вас мисълта: Нима ние нищо не сме? Оставете тази мисъл настрана. Какво сте били досега, не е важно; какво ще бъдете отсега нататък, това е важно. Знае се какви са били хората досега - да спи зло под камък. Да бъдем малки Божествени деца - ето бъдещият идеал. Желал бих да бъдете деца на Бога, да използвате великите блага, които Царството Божие ви дава. Желал бих всички да сте умни, щастливи, добри. Както виждате, казвам ви начина как да бъдете такива. Ще речете: Как да

гледаме на малката водна капка? Не се смущавайте, тя ще порасне: дъждът не завалява изведнъж, но капка по капка, и постепенно се усилва. Обаче малките капки принасят полза на света. Малките деца не знаят що е страх, бабите ги плашат: Караконджо ще те изяде! Също така и слугините, за да се любят с някого отвън, плашат децата с караконджо, да ги накарат да заспят. За да са свободни да отидат на бал, майките също така залъгват, напращат децата си с нещо страшно, тайнствено. Долю вашите караконджовци! Не лъжете малките деца, не лъжете и себе си! Бъдете откровени спрямо себе си и спрямо другите - само по този начин ще се подмладите и разхубавете. Щом Божествената идея дойде във вас, всичко ще се измени - и устни, и вежди, и нос, и чело. В Европа хората дегизират устните си, за да станат по-червени, защото червенината показва богатство и чиста кръв. Нека това стане по естествен начин. Да бъдете малки деца значи да престанете да лъжете Бога. Някой не вярва в Бога - може да има сериозни причини за това неверие. Някой казва: Няма Бог. Казвам: Не си завъртял ключа. - Животът няма смисъл. - Не си завъртял ключа. - Хората са лоши. - Не си завъртял ключа. Ключът на малкото дете е в него вътре. По-красива, по-велика идея от тази няма. Някои искат да знаят кой е Христос. Думите, които Той е казал, това е Христос. Могат ли тия думи да ви ползват, да станете щастливи, това е Христос. Силата на живота не е в буквата, но в духа на нещата. Аз съм внимателен, съобразявам се с Божествената Истина, говоря винаги това, което е вярно.

Вие не трябва да играете ролята на един от учениците на Сократа, който, за да се покаже смирен, отишъл един ден при учителя си със скъсани гащи. Учителят му обаче казал: "Твоята гордост се вижда и през скъсаните ти гащи". Вие трябва да сте внимателни, и както виждате, спрямо вашите сърца аз съм внимателен, никога не съм казал това, което не е вярно. Всяко нещо, което ви казвам, е истина, която можете да проверите. Ако нямате резултат, аз ще се опретна заедно с вас да работя. Кажете си само: Този година искам да бъда малко Божествено дете!

С тази идея ви изпращам да си отидете - да бъдете малки Божествени деца. Бих желал всички българи да бъдат малки Божествени деца. Всички европейски държави да бъдат такива деца! Тогава ще дойде истинският, Божественият мир в света.

стр. 186-198

Беседа от Учителя,
държана на 11 февруари, 1917 г., София.

ВЕЛИКИТЕ УСЛОВИЯ НА ЖИВОТА

МОЕТО ИГО

"Вземете моето иго на себе си и се научете от мене."

(Матей 11:29,30)

"Вземете моето иго". Това е една положителна заповед. - Защо трябва да вземем Христовото иго? - Защото е благо и леко. - Какво ще се придобие от това? - Ще се научим да бъдем кротки и смирени. Ще кажете, че това са прозаични думи. Игото е символ на робство - отрицателна страна на живота. Всички живи същества, от най-малкото до най-голямото, носят по едно иго. Няма същество в света, което да е абсолютно свободно от иго. Ето защо, като предлага на хората своето иго, Христос го сравнява с игото, което те сами си налагат. Той казва: "Вземете моето иго, защото е благо и леко". Наистина, всяко човешко иго е тежко и горчиво.

Какво означава думата "иго"? На турски език "йок" означава "няма"; на английски "йок" означава хомот; на индуски "йог" означава учител. Следователно Христос говори за своето иго в смисъл на учител.

Той казва: "Вземете моето иго", т.е. приемоте го като учител в себе си и се научете от него. В широк смисъл на думата, под "иго" турчинът разбира отсъствие на свобода; англичанинът съветва човека да си тури хомот и да върви напред; индусът вижда в игото учител, който учи човека на добро. Българинът счита игото за робство. Той знае това от себе си. Като стане сутрин, туря хомотът на биволите си, тръгва след тях с остена си и казва: Дий! Биволите се обръщат назад и питат господаря си: Защо ни мушкаш? - Защото няма свобода на този свят.

Нужно ли е игото в живота? При сегашните условия на живота, игото е необходимо. То води човека към мъчение, труд и работа. Понеже съвременният човек е проникнал дълбоко в материята и се е свързал с нея, той се мъчи, докато скъса тези връзки. След това започва да се труди, и най-после животът му се осмисля. Щом осмисли живота си, човек работи. И пилето, докато е в черупката на яйцето, се мъчи. Щом наближи време да се излюпи, то започва да чука върху черупката, докато я пробие и излезе вън, на свобода. И в свободния живот има иго, но пилето се труди вече да осигури прехраната си. Всички хора са затворени в черупка, от която трябва да излязат. Докато не я усеща, човек стои в черупката си тих и спокоен. Щом му дотегне, той се мъчи, прави опити да я пробие и да излезе навън. Важно е да спази момента на пробиването ѝ. Счупи ли я преждевременно, или ще умре, или ще излезе вън, но хилав и неспособен за самостоятелен живот. Внимавайте да счупите черупката си навреме. Този

момент в живота наричаме придобиване на свобода, влизане в новия живот. Алхимиците го наричат придобиване на философския камък, а в Евангелието се говори за него, като влизане на човека в Царството Божие. Който е придобил Царството Божие, той не говори за него. Чувате ли някой постоянно да говори за Царството Божие, ще знаете, че той е далеч от него. Колкото повече говори човек за правда, истина, любов, морал, богатство, толкова по-далеч стои от тях. Изобщо, хората говорят за неща, които нямат. Гладният говори за хляб, докато се наяде. Щом се нахрани, не мисли вече за хляба. Като огладнее, отново започва да мисли за хляб, въображението му работи, представя си фурна, пълна с топли, зачервени хлябове.

"Защото съм кротък и смирен по сърце". С този стих Христос открива нова епоха за човечеството. Кое е забележителното в тази епоха? - Остенът изчезва, слугите стават едно с господарите, жената и мъжът тръгват заедно в живота. Който е влязъл в тази епоха, казва: Хвърлям вече остена, пушам воловете си на свобода, свързвам със слугата си отношения на приятелство, и най-после влизам в кухнята и започвам да готвя заедно с жена си, тръгвам рамо до рамо с нея в живота.

Христос казва: "Вземете моето иго на себе си". Веднага ще се запитате: Може ли да се взема това иго? Време ли е вече? Какви ще бъдат резултатите? От две хиляди години хората си задават все едни и същи въпроси, но никой вече не ги пита готови ли са или не. Като срещнат човек с тежък чувал, не го питат готов ли

е да го облекчат, но вземат чувала му и му казват: Ние имаме право да вземем твоя чувал. Друг е въпросът, ако можеш да го носиш; щом не можеш, ние ти идем на помощ. Ако срещнат човек, който впрегнал биволи в колата си и върви след тях с остен, ще спрат колата и ще му кажат: Приятелю, разпрегни колата и освободи биволите си. Аз ще се впрегна и ще работя вместо тях. Време е силните, големите да се впрегнат на работа и да заместят малките и слабите. Съвременните хора трябва да се освободят от двойното робство, в което са попаднали: физическо и духовно.

В първите времена на християнството един светия срещнал един голям богаташ, който търсел роб да му слугува. Светията предложил на богаташа да му стане роб. Богаташът се съгласил, но първо го запитал: Колко искаш да ти платя? - Продавам се за хиляда дуката. - Съгласен съм, от днес ще бъдеш мой роб и слуга. Светията изпълнявал добре работата си и останал две години в дома на богаташа. През това време той успял да обърне двете дъщери на господаря си към Бога. Така той ги освободил от веригите на човешките заблуждения. Като свършил работата си, той казал на господаря си, че трябва да напусне дома му. Господарят дал съгласието си и му предложил сумата хиляда дуката, която му дължал. Обаче светията отказал да вземе каквато и да е сума, като добавил: Господарю, платено ми е всичко. За всяка от дъщерите ти, които обърнах към Бога, ми е платено по 500 дуката. Това е алегория, от която хората трябва да се учат. Светията не е получил никаква сума за дъщерите на богаташа,

но той знае, че е голяма радостта на небето, когато една душа се обърне към Бога.

Мнозина говорят за Христовата кръв, за жертвата, която Христос е направил за човечеството, за любовта, за правдата, но като влязат в дома си, други са отношенията им към техните близки. Жената на един такъв християнин казала: Не желая да вляза в този рай, за който ми говориш. Така казвали и китайците за католиците, от които слушали да се говори по един начин, а се постъпва по друг. Те често запитвали: Има ли на другия свят католици? - Има. - Тогава не искаме да влезем в този рай, за който те ни говорят. Ето защо, между делата и думите на човека не трябва да има противоречие. При това, като обещаваме нещо, трябва да си служим със сегашното време на глаголите, а не с бъдещото. Бог говори всякога в настоящо време, а не в бъдещо. Настоящото принадлежи на Бога, а бъдещето - на човека. Кажеш ли: "Ще взема Христовото иго", ти залъгваш и себе си, и своя ближен. Който вземе Христовото иго, той придобива нужната свобода. Свободен е този, който е научил законите на кротостта и смирението. Солта е кротка и смирена. Туриш ли я във водата, тя се разтваря без шум, без роптание и протест. Следователно, ако се гневещ на жена си, че не е сготвила добре, ти не си кротък и смирен. - Аз съм добър човек, но малко съм нервен. - Кой човек не е нервен? На кого нервите не действуват? - Неврастеник съм. - В неврастенията няма нищо лошо. Неврастеник е онзи, който се е омотал в лабиринта на своите мисли

и чувства, объркал е пътя си и не може да излезе вън, на свобода. Такова е положението на човек, който има на плаща две-три полици в един ден, но няма пари и се чуди как да излезе от това положение. - Какъв е цярът на тази неврастения? - Да отидеш при кредитора си и да го помолиш да продължи срока на полиците си. - Честолюбието ми не позволява да се моля на този-онзи. - Как ти позволява честолюбието да подписваш толкова полици? Щом си подписал няколко полици, без да си в сила да ги плащаш, ти си накарнал вече честолюбието си. Сега не ти остава нищо друго, освен да се молиш и да възстановиш своето честолюбие и достойнство.

Един турски кадия разглеждал делото на един богат турчин. Преди да се произнесе и издаде присъдата, турчинът посетил кадията и изказал следната молба: Господин кадия, ще ти дам сто лири и гърне с чисто, хубаво масло, ако отсъдиш делото правилно. Кадията издал присъдата в полза на турчина. За да изкаже благодарността си, турчинът му занесъл обещаните сто лири и гърне с масло. Кадията благодарил и, след сбогуването си с турчина, решил да опита маслото дали е хубаво. Като бръкнал с ръката си в гърнето, той останал крайно изненадан. Само горният пласт бил масло, а в средата на гърнето имало говежди нечистотии. Силно разгневен, той изпратил слугата да повика турчина. Последният застанал спокойно пред кадията и го запитал: Какво искате от мене? - Как не те беше срам да напълниш гърнето с нечистотии? Като бръкнах вътре, изцапах ръцете си. - Ти отдавна

ги изцапа. Още като издаваше присъдата, ти бръкна в гърнето и изцапа пръстите си.

И тъй, помнете, че дяволското гърне, в което често бъркате, е пълно с нечистотии. - Има ли дяволи между хората? - Има, те са духове, въплътени в човешка форма. Те са хубаво облечени, заемат различни служби в обществото. - Как се познава дяволът? - Много лесно. Достатъчно е да бръкнеш в гърнето му, за да разбереш с кого имаш работа. Отгоре в гърнето има нещо сладко, но вътре е пълно с нечистотии. Тази е диагнозата, по която познавате присъствието на дявола. Една от великите науки на живота се заключава в правилното хранене. И в миналото, и днес, човек се храни с нечиста храна. Възможно ли е това? - Възможно е. Всяка клетка има стомах, черва, както и цялото животно. Щом е така, тя отделя нечистотии. Понеже човек се храни с растения и животни, следователно той възприсма и нечистотиите на самите клетки. Мислите, чувствата и постъпките на хората също биват чисти и нечисти. За да се уверим в това, достатъчно е да бръкнем само с два пръста в някои от техните гърнета. Щом извадим пръстите си навън, ще разберем какво носят те за цялото човечество.

- Може ли човек да се освободи от нечистотиите на физическия и духовния свят? - Може, но той трябва да се преобрази, да стане кротък и смирен.

Христос казва: "Вземете моето иго на себе си, да се научите как да станете кротки и смирени". Христос е кротък и смирен, не ферментира, не роптае, не се гневи. Кротостта е необходимо условие за живота на

великия човек. Никой не може да изнасили кроткия, нито може да му причини някакво зло. Според някои, кроткият се познава по това, че е мирен, стои на едно място, не се движи много. Това не е кротост. Кротостта е вътрешно състояние на душата, при което мислите и чувствата на човека са отправени към един център, с единствената цел да сыграждат. И водата е кротка. Тя прониква навсякъде, пои растенията и животните, утолява жаждата на птиците, върши полезна работа. Понякога тя става буйна, причинява големи пакости, но това се дължи на хората, които изменят природата ѝ. Те искат да впрегнат кротостта ѝ, да я използват за свои лични облаги. Водата има свойството да пречиства различните вещества. Ако се разтвори в неясната сол, утайките падат на дъното. След изпаряване на водата солта отново се отделя, но вече чиста и във вид на кристали. Значи при пречистване на солта утайките остават, т.е. кротостта се отделя от утайките си. Онзи, който се представя за кротък, без да е такъв, носи само утайките на кротостта. - Кой човек е кротък? - Който носи Христовото иго на себе си. - Кой не е кротък? - Който не носи Христовото иго. Христовото иго е свързано със закона на кротостта. Който поема това иго, той изучава този закон.

Сега, като се говори за кротостта, хората ще се разделят на категории: първата категория ще приеме идеята за кротостта от страх; втората категория ще я приеме от материален интерес, да спечели нещо; третата - от любов към науката, да научи нещо, да опита силата на кротостта; четвъртата - от любов към

Бога, да приложи словото Му и да бъде полезен на своя ближия. Не е лошо, че съществуват толкова категории хора; важно е, в края на краищата, всички да възприемат игото на Христа, да станат кротки и смирени. Това не се постига изведнъж, но постепенно. Не можем да учим гъсениците да хвърчат, нито пеперудите да лаят. Какво правят някои хора? Срещат гъсеници и започват да им проповядват как да хвърчат. Опасно е гъсеницата да хвърчи. Тя трябва да лази и да се храни с листа. Не е дошло още времето ѝ да хвърчи и да се храни със сладкия сок на цветята. Единственото нещо, което може да се направи за гъсеницата, е, като я видите на земята, да я поставите на лист, да си гризе спокойно, от никого несмущавана. Опасно е да учите пеперудата да лази. Тя трябва да се движи в градина с много цветя, да смуче сладкия им сок и да се радва на Божествения свят.

Всеки говори за себепознаването, но, като се натъкне на известно изпитание, вижда се, че не се познава. Затова често човек се запитва пеперуда ли е или гъсеница. За да се познаеш, наблюдавай се да видиш хвърчиш ли или лазиш; дали гърнето ти е пълно с чисто масло или има нечистотии в него. Ако си гневен, бръкни в гърнето си и виж чист ли е пръстът ти или не. Ако е чист, продължи работата си; ако е нечист, освободи се от отровата на гнева и след това работи. Дойде ли една идея в ума ти, преди да я реализираш, провери дали хвърчиш или лазиш. При хвърченето ти ще я реализираш по един начин; при лазенето ще я реализираш по друг начин. Някой

се заема с много работи, но като не може сам да ги свърши, прибегва до помощта на външни хора. Този човек лази. Който не търси чужда помощ, той хвърчи. - Защо? - Защото уповава на Бога и, като хвърчи, той намира пужните сокове навсякъде. Който не уповава на Бога и не е свързан с Него, страда, независимо от това, дали е пеперуда или гъсеница, дали хвърчи или лази. Някои хора са в състояние на гъсеница, а други - на пеперуда; въпреки това, и едните, и другите страдат. - Защо? - Защото често гъсеницата попада между цветя без листа. Оттук-оттам обикаля, няма храна и условия за развитието ѝ. Пеперудата пък попада между листа на дървета и растения без цветове. И тя се лишава от храна и условия за развитие. Следователно, оплаква ли се гъсеницата, че страда, казвам, че се намира между цветя без листа. Ако и пеперудата се оплаква, че страда, тя се намира само между листа.

“Вземете моето иго на себе си, защото съм кротък и смирен”. Да бъдеш кротък и смирен значи да проникнеш в благоприятни условия за твоето развитие, да не ферментираш и да бъдеш тих и спокоен, да дочакаш времето за изучаване тайните на живота. Някой иска да знае какво представя другият свят, какво нещо е астралният свят и какво - умственият. Това са светове, които могат да се определят с една дума. Например астралният свят е на желанията, умственият свят - на мисълта, а причинният - на причини и последствия на нещата. Какво знание е това, което се определя само с една дума? Ако сравнявате материята на трите свята - физически, астрален и умствен, ще

видите, че материята на физическия свят е най-гъста, на астралния свят е по-разредена, а на умствения свят - най-рядка. От човека зависи да измени свойствата на физическата материя, т.е. да я направи по-пъргава, по-еластична, по-рядка. Трябва ли да допускате в ума си отрицателни мисли, които сгъстяват атмосферата около него? Чували сте как някой се заканва на своя познат, задето му казал една обидна дума. Той ще му отговори с десет обидни думи и не мисли, че с това е бръкнал вече в нечистото гърне и се оцапал. Така той се излага много повече, отколкото обидната дума го излага. Дръжте в ума си възвишени и чисти мисли, които ви свързват с умствения свят, дето живеят светли, разумни същества. Дойде ли в ума ви една нечиста мисъл, турете я веднага в огъня на Божествената любов, да изгори и да се превърне на пепел.

Сега аз не говоря на вас, но на кадията и неговия обвиняем - турчина. Трябва ли кадията да се сърди на турчина, че му казал истината? Благодарете на всеки, който ви казва Истината. Кой от вас е изпълнил Божията воля както трябва? Нека всеки си отговори какво е направил за Господа. - Аз ли съм най-голям грешник? - Не е въпрос дали си грешник или не; важно е всеки да изпълни волята на Онзи, Който го изпратил тук, на земята. В изпълнението на тази велика воля се крие благо на човешката душа, както и благо на цялото човечество. Ще кажете, че лесно се говори, но светът не се оправя само с думи. Аз не мисля, че мога да оправя света, но ретуширам своите работи. Така постъпва всеки художник. Като нарисува една картина,

оставя я известно време настрана, не се занимава с нея. След време пак я преглежда, да намери някакъв недостатък. Види ли такъв, веднага го изправя. Като я гледа дълго време, нищо лошо не вижда - пак я туря настрана. Така той изправя погрешките си, докато един ден не вижда нищо лошо в нея и счита, че картината е завършена. Като среща някой човек, аз считам, че той е една от моите незавършени картини, и веднага вземам четката си, да изправя един от недостатъците му. Знаете ли с какви бои си служи? Обикновено аз използвам всички цветове на спектъра. Обаче никога не си служи с черна боя. Черният цвят означава почивка, отсъствие на живот. Той е отрицателен цвят.

“Защото съм кротък и смирен по сърце”. Кротостта и смирението са толкова необходими в живота, колкото и солта. Това са вътрешни качества, които дават възможност на човека да се развива правилно. Така той дохожда не само до външното, но и до вътрешното знание. Кроткият се проявява само тогава, когато влиза в общение с хората. Тогава той се проявява свободно и познава себе си, но и окръжаващите го познават. С присъствието си той внася мир между хората. Кротостта хармонизира хората, поради което те се обединяват и образуват големи общества. Така действа и Бог със своето присъствие. - Възможно ли е различни хора, с различни характери, да се обединят в едно цяло? Вижте какво правят музикантите в един оркестър. Всеки музикант свири своята част, и в края на краищата тоновете на различните инструменти се сливат в акорди и образуват нещо хармонично,

приятно за слушане. Тук действа законът на сливането. Следователно всяка музикална пиеса, която е основана на този закон, е кротка и хармонична. Ако искате да създадете красива и възвишена музика, турете кротостта в действие; ако искате да създадете нова религия, която да почива на любовта, вложете за основа кротостта; ако искате да преобразите земния си живот, да изчистите отношенията си, вложете кротостта за основа на вашите постъпки. Кротостта повдига вибрациите на човека и го води към чист, Божествен живот. Всяка мисъл, всяко чувство и всяка постъпка, лишени от кротостта, са проява на безлюбие. Чистота и искреност се иска от човека. Как се познава чистият човек? - Като бръкнете с двата си пръста в неговото гърне и пръстите ви останат чисти, той е чист. Така ще познаят и вашата чистота. С двата пръста жената рови в земята, да посади нещо. В тези пръсти се крие човешката религия, съвест, воля и правда. Ето защо, когато казвате, че човек трябва да се познае, това значи да бръкне с двата си пръста в своето гърне и да види чисти ли са пръстите му или оцапани.

Кротостта и смирението са качества, които вървят заедно. Смиреният никога не говори за себе си. Той изпълнява задълженията си тихо и добросъвестно и така се проявява. Христос дойде на земята именно затова, да покаже на хората как да живеят. Без кротост и смирение няма спокойствие. Вълнува се морето, т.е. човешкото сърце, но един е пътят за утихването му - пътят към кротостта и смирението. Защо трябва

да се смушава сърцето ви? Писателят се смушава за своето произведение, да не би критиката да се произнесе много строго. Ученият се смушава за своето изобретение. Ако съчинението ви почива на истината, няма защо да се смушавате. Има строги критици, но ако са чистосърдечни, те не са опасни. Важно е човек да бъде искрен към себе си и към своите близки, да не изпада в лицемерие. Лицето на някого се изкривило от страдание, а той се представя за спокоен. Лицето на спокойния е огледало на душата му. И да страда, той понася всичко със съзнание и любов, знае, че сам е виновен за страданието си, не хвърля отговорността на другите хора. - Не се носи лесно бремето. - От човека зависи. И бременната жена носи иго, но се радва, че ще роди човек на света. Бременната жена трябва да носи детето си с кротост и смирение, за да предаде тези качества и на него. Само така може да се подобри бъдещото поколение. Следователно, дето и да носите иго - на врата, на гърба, в утробата си, в ума, в сърцето - носете го с радост, кротост и смирение.

“Вземете моето иго на себе си, защото съм кротък и смирен по сърце”. Ето един стих, който заслужава да се приложи в живота; всеки трябва да го напише в ума и в сърцето си. Бременната жена да повтаря този стих през всичкото време на бременността си. Така ли постъпва тя? Понякога си спомня този стих, но след като роди детето, а тогава е късно вече. Христовото иго е необходимо за умствения и духовен живот на човека. Без него той изопачава своите мисли, желания и постъпки. Какво значи да живее човек с изопачени

мисли и желания? - Това подразбира дърво с лоши, гнили плодове. Мислите са плодове на ума, а чувствата - на сърцето. За да се създаде една мисъл, нужни са два елемента: а - висшият манас и в - низшият манас. Двата елемента заедно образуват с - самата мисъл. И в духовния свят чувствата се образуват пак от два елемента: искане и желание.

И тъй, буквата а е умът, в - сърцето, с - волята. Значи $a + v = c$. Волята е дете на ума и на сърцето. Следователно, когато казват за някого, че волята му не е възпитана, това значи, че умът и сърцето му са невъзпитани. Щом те са невъзпитани, и детето, родено от тях, ще бъде невъзпитано. Някои искат да възпитат ума и сърцето чрез волята. И това е възможно, обаче синът ви ще играе роля на вашата воля. Той ще се ожени и заедно с жена си ще ви възпитават. Синът ще бъде а, жена му - в, а вие - с, т.е. неговите деца. На какво ще бъде равно а-в? Този въпрос оставям отворен, вие да го разрешите.

Кротост и смирение - две велики качества на астралния свят, които създават истинските желания и сremeжи на сърцето. Който иска да влезе в общение с възвишените жители на астралния свят, трябва да бъде кротък и смирен. Без тези качества, пак ще отидете в астралния свят, и ще се върнете, без да сте придобили нещо. Кротостта и смирението подготвят човека за съзнателното му влизане в астралния свят. Те успокояват душата, която укрепва тялото и го прави здраво и бодро. Без кротост и смирение лекуването на човека е невъзможно. Без кротост и смирение никаква

идея не може да се приложи. Кроткият се отнася добре и с хората, и с животните. Той знае силата на грубите отношения, на лошите думи, и ги уподобява на отровните и вредни питиета. Затова казвам: не се черпете с лоши думи и с груби отношения. Всяка дума е ценна, когато е употребена на мястото си. Днес на всички хора са дадени условия да бъдат кротки и смирени по сърце.

“Вземете моето иго”. Игото, това са двете очи на човека. Който не прилага закона на кротостта и смирението, носи хомот на гърба си. Човешкият дух е впрегнат на работа. Неговото седалище са очите, през които вижда всичко и върви напред. Същевременно очите са и хомотът на човека. Каквото види чрез тях, той го пожелава. Ако не може да го постигне, той се връща у дома си недоволен и разочарован. Вижда ниви, къщи, говеда - всичко пожелава. Чувате го най-после да казва: Винце искам, прасенце искам, да си пийна и хапна, да разбере смисъла на живота. И ако не може да задоволи желанията си, той казва, че носи иго. Игото не е в това, че не е постигнал временните си желания, но в това, че не е употребил очите си на място - пожелал е неща, които не са нужни. Който не е доволен от живота си, ще носи игото на врата си; ако пак не е доволен, игото ще се премести на гърба му. И най-после, игото ще се премести в утробата му и ще роди дете. Така игото ще се мести, докато човек разбере смисъла на живота и стане свършен, т.е. кротък и смирен. Значи игото е първо на очите, после на врата, на гърба и най-после на корема. Да се справиш с това

иго подразбира да изучаваш алхимията.

Следователно не говорете за желанията си и не страдайте за това, което не сте постигнали; използвайте знанието, което иде чрез очите ви, и мислете какво трябва да правите всеки ден. Кажете си: Днес трябва да бъда кротък и смирен заради Онзи, Който ми е дал живот. Ако не сте готови да бъдете кротки и смирени заради Господа и Го безпокоите, вашият ангел ще ви напусне. Ако майката и бащата се безпокоят за нищо и никакво, близките им един след друг ще напуснат земята. Страшно е да остане човек сам на земята, без близки и приятели, като сухо дърво, без листа, клончета и цветове. Колкото повече се безпокои, толкова по-долу слиза той и губи всичко, което му е дадено. За да не става това, приемете Христовото бreme, което води към кротост и смирение. Само така ще се повдигнете и облагородите. Да вземете игото на Христа, това значи да приемете знанието на своя Учител в себе си. Който не е кротък и смирен, не може да придобие любовта. Най-мъчното изкуство е да любиш. Дето е любовта, там е Духът. Учете се да любите не само хората, но и най-малките мушици, буболечици. И в тях се крият условия за бъдещото им развитие. Когато станат кротки и смирени, хората ще се отнасят добре с животните и растенията, няма да секат горите безразборно. В дървото виждам великолепен палат за съществата, които живеят в него. В кристала също виждам палат за съществото, което живее там. Следователно нямате право да вземате без позволение живота на дървото. За всичко трябва да се допитваме

до господаря на къщата. Какво правят съвременните хора? Те разполагат с живота на низшите същества като със своя собственост, но в края на краищата скъпо плащат. Дали признават това, или не, не е важно. Ще възразите, че Господ е създал всичко за човека. Какво представя човекът? Част от целокупното човечество. Следователно, като част, той е длъжен да иска позволение за всичко, което му е нужно, от Онзи, Който е господар на Цялото. Това изисква Христовото учение. Това изисква новата религия - религията на работата, на живота и на любовта.

Днес срещам млади момичета и момчета, деца и възрастни, които късат цветята безмилостно и после ги хвърлят като непотребни. Това не се позволява. За човек, който къса цветята и ги хвърля, имаме лошо мнение. Както къса главичките на цветята, така може да откъсне главата и на човека. Някой къса цветята и ги подарява на близките си. И това не се позволява. За такива случаи българите казват: "С чужда пита помен не се прави". Колко цветя са ми подарявани, но за всички съм платил. Щом получа едно цвете, обръщам се към неговия и казвам: Моля ти се, прости на това дете. То не разбира закона. Като порасне, ще разбере погрешката си и ще я изправи. Новото възпитание изисква почитание към цветята и дърветата, както към хората. Аз поставям нов закон: "Обичай всяко дърво, всяко цвете, всяко животно, като себе си." Ще кажете: Кой си ти, с какво право поставяш нов закон? Аз привеждам старите закони на нов език, за да бъдат разбрани и изпълнени от всички.

Всяко живо същество - трева, дърво, цвете, животно - е израз на някаква идея, скрита в него. И човек е израз на една Божествена идея. Като дойде на земята, Бог ще потърси първо човека, да види доколко той е реализирал идеята, която е вложил в него. Той ще се почуди, като види колко се изопачил човекът, колко е изопачил Божествената идея, вложена в душата му. Бог ще каже на човека: Ти нямаш право да залагаш тялото си и душата си. Те не са твоя собственост. Тялото ти е храм Божий, и ти нямаш право да го петниш. Колко мъже и жени са изхвърлени днес на боклука, като остатъците на агънцата и прасенцата, а отгоре им турят кръст и пишат: Бог да ги прости! Да ги помене в Царството си! Бог ще помене покойния, но ще помене и онзи, който е станал причина за разрушаване на къщата му - неговото тяло. Аз пък ще кажа: Господи, помени в Царството си всички мъже и жени, старци и деца, свещеници и проповедници, учители и ученици, търговци и занаятчии, и ги научи да живеят правилно, да не рушат къщите на своите ближни, да не отнемат живота на всичко живо по лицето на земята. Това значи да вземете Христовото иго на себе си и да станете кротки и смирени.

стр. 111-124

Беседа от Учителя,
държана на 9 март, 1919 г., София.

ТИХАТА ДЪЛБИНА ПОСЛЕСЛОВ КЪМ ТРЕТОТО ИЗДАНИЕ

Смирението е сияещо.

Смирението е Небеса, простор, лекота.

Без Божие участие - смирението е мъртво.

Смиреното сърце е благоухаеща простота.

Смирението е вкусът на Живота.

Смиреният дали е жив или мъртъв е много мило същество.

Смирението твори Слънцето в нас.

Смиреният е земетресение за тъмните сили.

Смирението се спуска върху избраните.

Смирението е в дълбините на чувството, което сам Бог е изработил в тебе.

Смирението е по-дълбоко от науката, защото разкрива Истината.

Смиреният човек пие ефирен нектар.

Смирението е подобно на слънчевите лъчи.

Смирението е първична памет родена някога в прасветлината.

Смирението превъзхожда религията.

Смирението е родено от любящата милост.

Смирението е медът на сърцето.

Смирението е силата на мекотата.

Смирението е нашият изцелител.

Истинското смирение е ореолът на човека.

Смирението е друг вид разум.

Елеазар Хараш

Използвана литература

- I. "Беседи, обяснения и упътвания - 1921"
- II. "Да ви даде"
- III. "Двигатели в живота"
- IV. "Беседи, обяснения и упътвания - 1922"
- V. "Мнозина казваха"
- VI. "Великите условия на живота"
- VII. "Духът и плътта"
- VIII. "Да възлюбиш Господа"
- IX. "Дреха на живота"
- X. "Ценната дума"
- XI. "Старото отмина"
- XII. "Божествен и човешки свят"
- XIII. "В Царството на живата природа"
- XIV. "Все що е писано"
- XV. "Живият Господ"
- XVI. "Ще управлява всички народи"
- XVII. "Устойчиви величини"
- XVIII. "Делата Божии"
- XIX. "Смени в природата"
- XX. "Отиване и връщане"
- XXI. "Петимата братя"
- XXII. "Вечно подмладяване"
- XXIII. "Поучаваше ги"
- XXIV. "Просветено съзнание"
- XXV. "Беседи от Учителя - 1920"
- XXVI. "Възможни постижения"
- XXVII. "Определени движения"
- XXVIII. "Синове на възкресението"
- XXIX. "Добри и лоши условия"

СЪДЪРЖАНИЕ

Предговор от Авенир Халани.....	3
Предговор от Елеазар Хараш.....	4
Смирението като път.....	6
Смирението като сила.....	43
Смирението като мъдрост.....	62
Смирението като качество.....	90
Общо за смирението.....	125
Лекции за смирението.....	152
Послеслов от Елеазар Хараш.....	188
Използвана литература.....	190

Из Словото на
Учителя Петър Дънов

СМИРЕНИЕТО ПЪТЯ КЪМ БОГА

Българска, трето издание

Печатни коли 12

Издател: "ЛОГОС 16" - Варна

ISBN 978-619-7446-14-2

Смирението, това е умъртвената змия.

Смирението е място, в което тебе те няма – тук Бог се е завърнал в Себе Си.

Какви практики имаш, ако не си в смирението?

Смирението е единение с Бога, а не практики. Смирението е първично.

Елеазар Хараш

Цена: 12 лв.

